

Čakalne dobe: rak v zadnjem stadiju **str. 12-13**

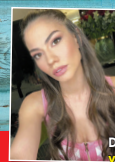
Težki časi za vinarje **str. 4**

TV SPORED

Thomas Markler: Mu bo mogoče uspelo prepričati hčer Meghan?

STOP

Jennifer Aniston
Zvezdnica, ki jo imajo vsi radi ...

Demet Özdemir: Super sladka v seriji Moja sladka jagoda

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 32 / Leto 76 / 12. avgust 2021 / Cena 2,90 EUR / www.nt-rc.si/novi-tednik

»Slišalo se je, kot bi padale bombe«

Tako je pripovedovala domačinka iz Arje vasi, ki je bila v nedeljo popoldne v času najhujšega padanja toče z družino ujeta v letni kuhinji s pločevinasto streho. Toča je bila velika kot mandarina, klestila je približno trideset minut. Najhuje je bilo v ozkem pasu med Vrbljem in Novim Celjem, kjer je za sabo pustila pravo razdejanje. Ne le, da je oklestila pridelek hmelja in drugih poljščin, luknjala je tudi strehe, pri čemer so ljudem pomagali gasilci. Je to nova realnost, na katero se bomo morali navaditi? **str. 2-3**

Foto: TONE TAVČAR

INTERVJU

Irena Vozlič Stjepčević,
direktorica Lambrechtovega doma

str. 26-27

CELJE

Mladi športniki z ledu proti nebu **str. 9**

str. 24

novi tednik radio celje ATP
Več na www.novitednik.si in www.radiocelje.si

ZADETKI

»Tisti, ki pišejo zakon, bi se morali vedno znati postaviti v vlogo tistega, ki leži v postelji.«

Irena Vozlič Stjepčević, direktorica Lambrechtovega doma Slovenske Konjice

»Vso pozornost še vedno namenjam čarobnosti, ki jo nudi tiskana knjiga, ki nas z vsakokratnim vonjem po svežem tisku povezuje s podobnimi občutji, kot so bralce prevevala že pred 170 leti.«

Dr. Tanja Ozvatič, ravnateljica Celjske Mohorjeve družbe

»Premalo spoštujemo kulturno dediščino. Besede in dejanja prednikov so zapisani v nas. Če ne poznamo svoje zgodovine, ne moremo celovito poznati sebe.«

Marija Gračnar, lončarka

»Mnogi pravijo, da je vino umetnost. Verjetno bi se lahko o tem pogovarjali cel večer. Zagotovo pa je res, da je vino najboljši spremljevalec umetnosti.«

Sašo Topolšek, glavni enolog konjiške kleti

»Če bo moje telo zdravo, ne vidim razloga, zakaj ne bi nadaljevala kariere. Nisem na svetovnem vrhu, sem pa tik pod njim. In s sedanjimi rezultati nima smisla razmišljati o koncu kariere.«

Tina Šutej, atletinja Kladivarja, peta na OI v Tokiu

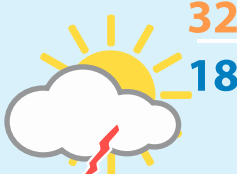

ČETRTEK

31
17

PETEK

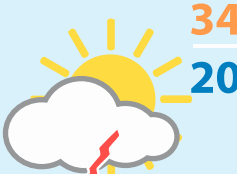
32
18

SOBOTA

34
19

NEDELJA

34
20

Vir: ARSO

Toča klestila v Žalcu z okolico, nekoliko bolje so jo odnesli v Preboldu in Celju

»Slišalo se je, kot bi padale bombe«

Da toča ni prizanašala niti odpornejšim površinam, je dokaz preluknjano avtobusno postajališče. (Foto: Aleš Krautberger, Neurje.si)

Tako je pripovedovala domačinka iz Arje vasi, ki je bila v nedeljo popoldne v času najhujšega padanja toče z družino ujeta v letni kuhinji s pločevinasto streho. Toča je bila velika kot mandarina, klestila je približno trideset minut. Najhuje je bilo v ozkem pasu med Vrbjem in Novim Celjem, kjer je za sabo pustila pravo razdejanje. Škodo je povzročila še na bistveno širšem območju, vse od Grajske vasi do Levca.

ŠPELA OŽIR

Uničila je zelenjavo, sadje in poljščine. Še posebej klavrn je pogled na hmeljišča. Že tako ali tako se letos zaradi neugodnih vremenskih razmer, ki smo jim bili priča v preteklih mesecih, ni obetala dobra letina, a tokratna ujma jo je le še poslabšala. Toča je luknjala tanjše strehe, razbijala stekla in povzročala škodo na vozilih.

Dodobra je prerešetala eno od avtobusnih postajališč. Po podatkih Gasilskega poveljstva Občine Žalec je škodo povzročila na petintridesetih stanovanjih in pomožnih zgradbah, od tega je na petih strešna kritina povsem uničena. »V salonitnih kritinah je naredila luknjo pri luknji. Veliko škode je na pomožnih zgradbah in vozilih, ki niso

»V salonitnih kritinah je naredila luknjo pri luknji. Veliko škode je bilo tudi na pomožnih zgradbah in vozilih, ki niso bila pod streho,« je pojasnil Uroš Žibret.

Kmetje s sklonjenimi glavami, letina bo podpovprečna

Čas, ki naj bi bil za hmeljarje vesel, saj so tik pred tem, da bodo začeli obirati letošnji pridelek, je prinesel same skrbi. V natančno tednu sta letošnji hmelj zdesetkali dve naravni nesreči. Najprej neurje z močnim vetrom, ki je v Kapli in Ojstrski vasi ter Prekopi na tla pometalo približno sto tisoč rastlin hmelja, nato v nedeljo še toča v Žalcu z okolico. Ta je veliko škodo povzročila še na preostalih poljščinah.

Po terenskem ogledu kmetijski strokovnjaki ocenjujejo, da je škoda 30- do 100-odstotna. Najhujša je na območju Žalca in Novega Celja. »V Spodnji Savinjski dolini je poškodovanih 475 hektarjev hmeljišč, dodatnih 20 hektarjev je poškodovanih med Celjem in Vojnikom,« je pojasnila kmetijska svetovalka za hmeljarstvo Irena Friškovec iz Kmetijsko-gozdarskega zavoda Celje. Škoda je še na približno 650 hektarjih poljščin, od tega največ na koruzi. Zelo so jo skupili še oljne buče, fižol, sončnice. Veliko je škode še na vrtninah, v sadovnjakih in drevesnicah. »Hmeljarji imajo večino nasadov zavarovanih, a to jim povrne zgolj stroške, ki so jih imeli s pridelavo. Ostale

kulture večinoma niso zavarovane,« še dodaja.

Ujma za ujmo

Teden pred močno točo je hmelj v občini Tabor in delu občine Vransko klonil pred močnimi sunki vetra. Močno poškodovanih je približno deset hektarjev hmeljišč, kjer je veter v posameznih žičnicah pometal na tla vse rastline. Žičnice so ostale večinoma nepoškodovane, razen izruvanih posameznih sider, ki na srečo niso povzročila rušenja hmeljišč. Hmeljarji so takoj zavihali rokave in ob pomoči sorodnikov in sosedov v nekaj dneh uspeli dvigniti vse padle rastline. Kljub njihovem hitremu odzivu bo pridelek zmanjšan zaradi zlomljenih stranskih pogankov in ležanja rastlin v vodi. »Veliko dodatnih stroškov bo nastalo še pri obiranju, kjer bomo potrebovali dodatne delavce, ki bodo prebirali sveže in suhe storžke. Le na ta način bomo lahko ohranili kakovost hmelja,« je pojasnil hmeljar Janez Stiplošek iz Kaple.

Nekaj pomoči države

Državni sekretar mag. Aleš Irgolič si je prejšnji teden ogledal posledice neurij z močnim vetrom. »Ugotavljamo, da je 97

KGZS bo vladi predlagala dopolnitev interventnega zakona, ki je bil letos sprejet za odpravo posledic pozebe. Po mnenju predsednika Romana Žvegliča, ki si je v torek ogledal škodo, bi bilo prav, da se v ta zakon vključijo tudi hmeljarji, ki so jih prizadela letošnja neurja s točo.

Nedeljska toča je zdesetkala letošnjo letino hmelja. (Foto: TT)

odstotkov hmeljišč zavarovanih. Ob tem je treba dodati, da letos država sofinancira zavarovanje žičnic in stebrov v višini 55 odstotkov, zato upamo, da je ta ukrep za kmete zanimiv in ga bodo izkoristili,« je o možnostih državne pomoči prizadetim hmeljarjem povedal Irgolič.

In kako je s pogodbami o odkupu hmelja? »Vsi hmeljarji so morali nemudoma obvestiti kupce, ki si bodo hmeljišča ogledali in s tem videli, da je neizpolnjevanje sklenjenih pogodb upravičeno. Gre za višje sile, na katere na žalost nimamo vpliva,« je pojasnila Irena Friškovec.

Irena Friškovec: »Hmeljarji imajo večino nasadov zavarovanih, a to jim povrne zgolj stroške, ki so jih imeli s pridelavo. Ostale kulture večinoma niso zavarovane.«

bila pod streho,« je pojasnil **Uroš Žibret**, poveljnik Gasilskega poveljstva Občine Žalec.

Na pomoč priskočili gasilci

Prizadetim občanom je na pomoč nemudoma priskočilo trideset gasilcev pro-

stovoljnih gasilskih društev Žalec, Vrbje in Griže, ki so prekrili poškodovane strehe s folijo. V ponedeljek so se posvetili javnim zgradbam. Toča je namreč nekaj škode povzročila na Mercatorjevi trgovini v Novem Celju, na osnovni šoli in gasilskem domu v Vrbju. Inštitut

hmeljarstva in pivovarstva Slovenije ima v celoti uničen steklenjak. »Odkar sem poveljnik občinskega gasilskega poveljstva, se ne spomnim, da bi toča klestila v takšnem obsegu, čeprav so kar nekaj škode že povzročila neurja z močnim vetrom,« je še dodal Žibret.

Kriva je supercelična nevihta

Če želimo prepoznati, kako »ogrožajoča« nevihta se nam bliža, meteorologi svetujejo spremljanje radarske slike padavin. Tokratno močno točo je povzročila supercelična

nevihta, ki povzroča točo in obilne padavine. Po poročanju portala Neurje.si se je pot nevihtne celice, ki je na območju Celjske kotline »stresala« debelo točo, začela vzhodno od Vrhnike. Na območju Trojan se je nevihtna celica močno okrepila in rahlo spremenila smer, kar je značilno za su-

percelične nevihte. Od tam je padavinsko jedro z debelejšo točo potovalo po Spodnji Savinjski dolini in severno od Celja ter naprej proti vzhodu in severovzhodu. Nevihta je na Ptujskem polju oslabela in na meji s Hrvaško razpadla. Celotna pot nevihtne celice je bila dolga približno 145 km.

Tokratno močno točo je povzročila supercelična nevihta. Njen »epicenter« je bil med Vrbjem in Novi Celjem. (Foto: Neurje.si)

Toča, velika kot mandarina, je v nedeljo nekaj minut čez 15. uro padala v Arji vasi.

Dvorišča so bila polna toče.

Še nekaj dni in začeli bodo obirati

Hmeljarji so se v nedeljo v Braslovčah zbrali na tradicionalnem Dnevu hmeljarjev, ki je bil že drugo leto zapored v nekoliko okrnjeni obliki. Popoldanskega družabnega dela, na katerem mladi podeželani iz Spodnje Savinjske doline prikažejo življenje in delo v času obiranja hmelja nekoč, ni bilo.

Hmeljarji so se v nedeljo dopoldne v Braslovčah zbrali na tradicionalnem Dnevu hmeljarjev, ki je bil že drugo leto zapored v nekoliko okrnjeni obliki. Popoldanskega družabnega dela, na katerem mladi podeželani iz Spodnje Savinjske doline prikažejo življenje in delo v času obiranja hmelja nekoč, ni bilo. (Foto: TT)

»Tudi letos zaposlovanje sezonske delovne sile krojijo pogoji za preprečevanje širjenja covid-19, vendar so letos hmeljarji delovno silo pravočasno zaposlili in tako ni bilo večjih težav,« izpostavlja kmetijska svetovalka Irena Friškovec.

»Tako kot vsako leto tudi letošnje vreme kroji pridelek. Hladno vreme aprila in maja je upočasnilo rast hmelja, izničili so se roki rezi, posamezne sorte so maja v razvoju zaostajale tudi do tri tedne glede na povprečje več let. Nato so naenkrat junija in v začetku julija nastopile zelo visoke temperature, tudi s pomanjkanjem padavin. Vse to se je seveda odrazilo v rasti in razvoju hmelja,« je pojasnila svetovalka za hmeljarstvo v Kmetijsko-gozdarskem zavodu Celje Irena Friškovec in dodala, da so rastline v večini hmeljišč zrasle do vrha opore, a so večinoma ostale s kratkimi stranskimi poganjki, imajo obliko ozkega valja ali so celo smrekaste. Lepše razviti so mlajši nasadi. »Tudi letos je

kar nekaj hmeljišč poškodovalo toča. Poleg tega je močno neurje z vetrom povzročilo veliko škode na območju občine Tabor in v Letušu.« Srečanje na Dnevu hmeljarjev se še ni niti dobro končalo, ko je že klestila toča na območju Žalca in Prebolda, zato ni dvoma, da bo letošnja letina podpovprečna.

Malo več kot 120 hmeljarjev, ki letos obdelujejo 1.433 hektarjev hmeljišč, kar je približno 50 hektarjev več kot lani, bo hmelj začelo obirati približno 20. avgusta. Večina slovenskih hmeljišč je posajenih s sorto aurora (41 odstotkov), sledijo ji celeia, savinjski golding in nove sorte, ki jih je v zadnjih letih vzgojil Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije.

Zlati grič se ponaša z eno najmodernejših vinskih kleti v regiji, z igriščem za golf med vinogradi, z apartmaji v vinogradniškem dvorcu iz 15. stoletja in z odlično kulinarično ponudbo v Gostilni Grič.

Kljub upadu prodaje vin nadaljujejo obnovo vinogradov

Nove prodajne poti iščejo v tujini

Vinogradniki in vinarji so se v zadnjem letu znašli v enem najtežjih obdobij doslej. Zaradi epidemije ter posledičnega zaprtja v gostinstvu in turizmu, ki sta njihova najpomembnejša prodajna kanala, v kletih ostajajo viški vina, prihodki pa so upadli. Silvo Žižek, direktor družbe Zlati grič, ki se poleg pridelave vin ukvarja tudi s celovito gostinsko in turistično ponudbo, pravi, da je obdobje negotovosti resnično težko, a je kljub vsemu optimističen. Ker je prodaja vin močno upadla, so prisiljeni iskati nove prodajne možnosti. Kljub težkim časom v konjiški kleti niso ustavili obnove vinogradov.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Pred epidemijo so v vinski kleti Zlati grič beležili izjemno dobre rezultate. Predvsem v letu 2019, ko so zabeležili skoraj 2,6 milijona evrov prihodkov od prodaje. »Nato se je zgodilo leto 2020. Zaradi vseh težav z epidemijo nam je prodaja upadla za približno 20 odstotkov,« pravi direktor Silvo Žižek, ki v teh dneh s sodelavci in partnerji intenzivno išče najboljše rešitve, kako pravočasno klet pripraviti na letošnjo trgatve.

Glede na to, da je bilo poslovanje v prvih treh mesecih leta skoraj mrtvo in da je prihodnost še vedno negotova, Žižek ne upa napovedovati le-

tošnjih števil. »Lani smo poslovali pozitivno, trenutno številke še vedno kažejo dobro. Seveda je vse to tudi posledica državnih in vseh drugih pomoči, s katerimi smo si v tem obdobju pomagali. Počasi se že približujemo številkam iz lanskega leta,« pove.

»Bistvenih sprememb pri odkupni ceni grozdja letos ne pričakujem. Že lani smo ceno precej znižali. Nenazadnje moramo mi poskrbeti tudi za to, da vinogradniki lahko preživijo. Če bi v tej verigi egoistično gledali vsak na sebe, zagotovo ne bi uspeli in bi hitro vsi potonili.«

Silvo Žižek

Vinogradi so konkurenčna prednost

Novonastalim razmeram so se, kot pove Žižek, dokaj hitro prilagodili. V času, ko je država obstala, so se tudi v Zlatem griču poslužili različnih držav-

vinogradov pomagamo tudi z državnimi subvencijami,« še pove direktor. Letos so tako na območju nad vinsko kletjo zasadili že več kot 16 tisoč novih trsov. V zadnjih treh letih so posadili že 48 tisoč novih trsov na približno 12 hektarjih površine.

»Imamo malo izdelkov, vsakega želimo narediti čim bolj kakovostnega. Bistvo dobrega izdelka sta dobro grozdje in rastišče. Zato namenjam veliko poudarka vinogradom. V zadnjih treh letih smo jih obnovili 12 hektarjev, nameravamo jih 25. Vse to z namenom zagotavljanja sortnih vin z rastiščem izpod Pohorja. To je naša osnovna poslovna ideja, ki jo želimo razvijati. Nenazadnje je to tudi naša edina konkurenčna prednost. Tehnologijo je mogoče kopirati, enologe je mogoče »ukrasti, a rastišča se ne da spremeniti. In to je tisto, kar moramo gojiti,« je usmeritev in naložbe v posodobitev vinogradov nazorno pojasnil direktor Silvo Žižek.

Kam z viški vina?

Kot je povedal Žižek, je država objavila že dva razpisa, in sicer za subvencioniranje destilacije in zelene trgovine. Tako želi poskrbeti za viške vina, ki jih imajo kleti na zalogi, in omogočiti vinogradnikom, da bodo jeseni sploh lahko prodali svoje grozdje. V Zlatem griču se za to niso odločili, tudi zato, ker je vino preveč kakovostno. Pomembno vlogo pri odločitvi je igrala tudi cena, ki je z 0,80 evra za liter prenizka, meni Žižek, ki priznava, da so se ob drugem razpisu v podjetju veliko pogovarjali tudi o tej možnosti. »O destilaciji smo zelo resno razmišljali, ampak glede na to, da na zalogi nimamo starega vina, se zanjo nismo odločili,« pojasnjuje sogovornik. »To nas zdaj tepe, saj imamo klet še relativno polno. Nismo še uspeli nadomestiti vsega izpada prvih treh mesecev leta.«

»Zagotovo situacije, kot je ta, v kateri smo se znašli zaradi covida, zavirajo razvoj. Največji problem je onemogočeno srečevanje s potencialnimi kupci. Brez fizičnega stika je težko vzpostaviti zaupanje. Večji del trga, sploh azijski trg, slovi po tem, da se vsi kupci želijo prej prepričati, kako stvar izgleda. Brez ogleda ne bodo sklenili posla,« o oteženem poslovanju s tujino pove Silvo Žižek.

Tako je trenutno ena glavnih skrbi zaposlenih v konjiški vinski kleti iskanje ustreznih rešitev, da bo lahko družba izpolnila vse pogodbe, ki jih ima sklenjene z vinogradniki. »To pomeni, da iščemo najustreznejšo rešitev, da bomo zadostno količino vina »umaknili« na drugo lokacijo, da bomo kasneje uspeli celoten letnik 2020 prodati po višjih cenah. To moramo rešiti, saj je trgatve pred vrati.«

Kot še pove Žižek, se niso posluževali strategije znižanja cene in se je, če to res ne bo nujno, ne bodo niti v prihodnje. Za zdaj se odločajo predvsem med dvema drugima možnostima. »Kar lahko zdaj naredimo, je, da večjo količino vina napolnimo kot končni izdelek in ga nekje uskladiščimo. Druga možnost je, da odprto vino odpeljemo na drugo lokacijo in da tam počaka toliko časa, da bomo pospravili letnik 2021. Odločili se bomo tako, kot bo najboljše za kakovost izdelka. Seveda moramo biti pri tem pozorni tudi na stroške, ki bodo ob tem nastali,« še pojasnjuje sogovornik.

Na letino še lahko vpliva vreme

Glede napovedi o kakovostni letošnje letine grozdja je Silvo Žižek še zelo previden. »Zaenkrat kaže v redu, a nas malo skrbi vreme, ki je letos tako nepredvidljivo, da si ne upam čisto nič napovedovati. Ocenjujemo, da se bo trgatve letos začela nekoliko kasneje, sredi septembra. Do takrat je glede na vremensko situacijo še zelo daleč,« pove in prizna, da se bodo morali v zadnjem mesecu v kleti resnično potruditi, če bodo želeli prevzeti vse grozdje, za katerega so se dogovorili in tudi pogodbeno vezali. »To je velika težava in naredili bomo vse, da jo bomo pravočasno rešili. Z vinogradniki si namreč želimo tako dobro sodelovati tudi v prihodnje.«

V kleti Zlati grič letno pridelajo približno milijon litrov vina, kar pomeni, da predelajo približno 1.200 do 1.300 ton grozdja.

O odkupnih cenah grozdja se vsako leto z vinogradniki dogovorijo sproti. Dogovora za

letos še niso sklenili, pri čemer Žižek bistvenih sprememb in odstopanj od cene iz lanskega leta ne pričakuje. »Že lani smo ceno precej znižali,« prizna. »Nenazadnje moramo poskrbeti tudi za to, da vinogradniki lahko preživijo. Če bi v tej verigi egoistično gledali vsak na sebe, zagotovo ne bi uspeli in bi hitro vsi potonili. Nimamo takšnega namena in se vselej držimo dogovora. To, kar obljubimo, tudi izpolnimo.«

Usmerjeni v izvoz

Sredi junija je na povabilo Andrejke Gažovič, glavne promotork slovenskih vin in gastronomskega turizma v ZDA, klet Zlati grič obiskal tudi Bojan Škoda iz Veleposlaništva Republike Slovenije v Washingtonu. Kot je dejal Žižek, je bil to predvsem vljudnostni obisk, na katerem so se pogovarjali tudi o vinu in novih prodajnih kanalih. Sicer pa ima konjiška klet onstran Atlantika že enega svojega distributerja. So pa, kot se pohvali direktor Žižek, v zadnjem času prejeli kar nekaj pobud za sodelovanje iz tujine. »Mogoče nas je to celo nekoliko presenetilo, čeprav smo tega seveda zelo veseli. Nenazadnje je to eden naših največjih ciljev v prihodnjem obdobju. Najprej smo si zadali cilj, da bomo zapolnili kapacitete, in smo ga dosegli, zdaj moramo spremeniti strukturo prodaje. Prodati moramo več butelj in penin. To lahko uresničimo le v tujini.«

Kot je še povedal Žižek, se za njihova vina trenutno najbolj goreče zanimajo na Japonskem in v Rusiji. A tudi nekaj manjših trgovcev v Angliji in na Finskem. »Ne iščemo velikih kupcev in trgovinskih kanalov. Hoteli, restavracije in kavarne so naši prodajni kanali. Nimamo takšnih količin, a tudi ne tako nizkih cen, da bi lahko sodelovali s trgovinami.«

Čeprav je sklepanje poslov s tujino trenutno še precej omejeno in oteženo, je Žižek prepričan, da morajo pri usmerjanju v tujino vztrajati. Trenutno izvozijo pet odstotkov izdelkov, v naslednjih petih letih želijo, kot napoveduje direktor, priti do 25 odstotkov.

Foto: SHERPA

»Bistvo dobrega izdelka sta dobro grozdje in rastišče. Zato namenjam veliko poudarka vinogradom. Zato smo v zadnjih treh letih obnovili 12 hektarjev vinogradov, nameravamo jih 25. Vse to z namenom zagotavljanja sortnih vin z rastiščem izpod Pohorja. To je naša osnovna poslovna ideja, ki jo želimo razvijati. Nenazadnje je to tudi naša edina konkurenčna prednost. Tehnologijo se da kopirati, enologe je mogoče »ukrasti, a rastišča se ne da spremeniti. In to je tisto, kar moramo gojiti.«

VODOVOD KANALIZACIJA

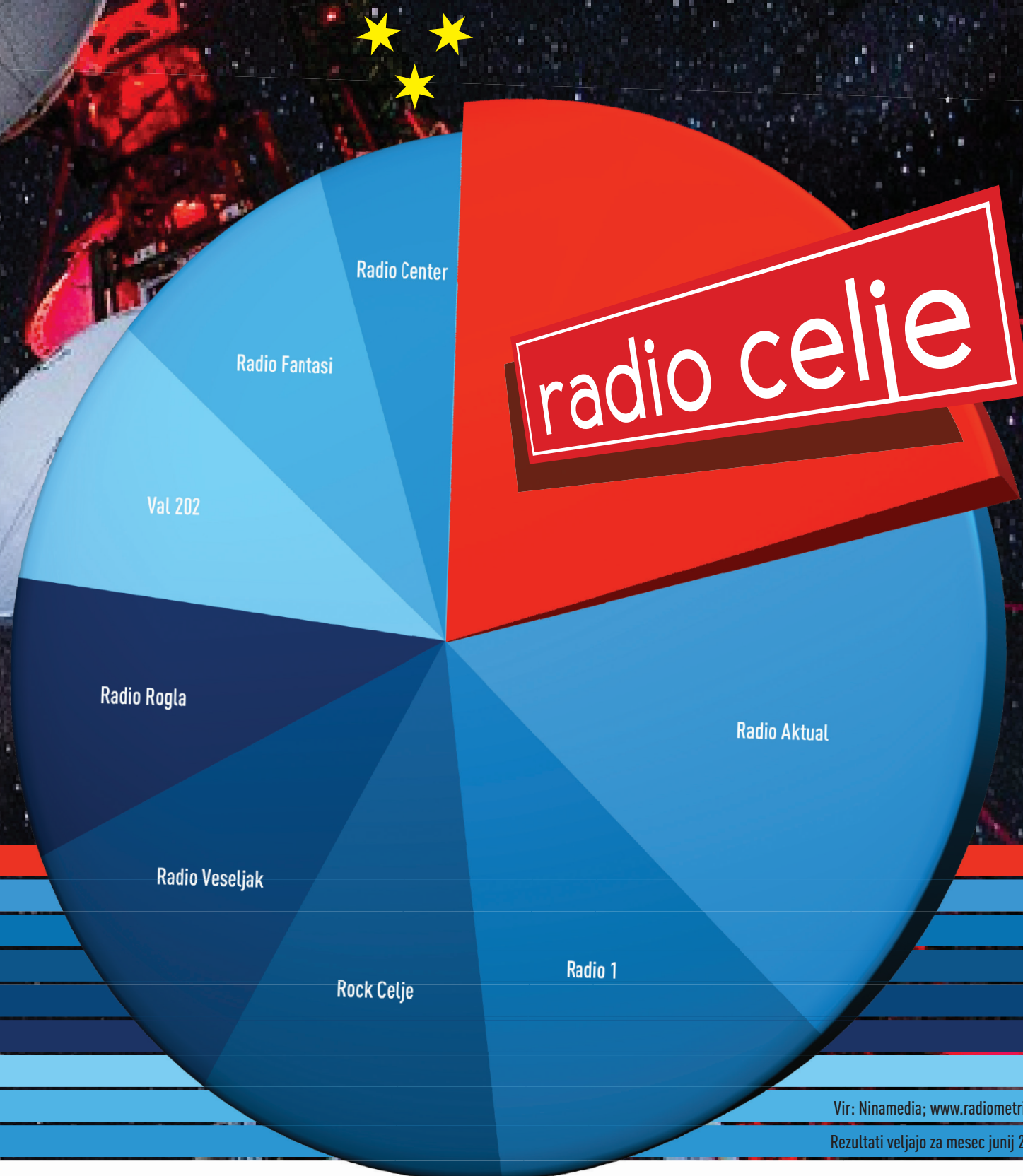
ŽE 20 LET OHRANJAMO ČISTO VODO ZA PRIHODNJE RODOVE

URADNE URE
PONEDELJEK in SREDA:
 8.00–10.00 in 11.00–14.00
PETEK:
 8.00–10.00 in 11.00–13.00
info@vo-ka-celje.si
(03) 42 50 300

nih pomoči, kot sta čakanje na domu in skrajšan delovni čas. S tem so uspeli obdržati vse zaposlene.

Žižka veseli predvsem, da še vedno, čeprav so morali nekatere naložbe upočasniti, nadaljujejo obnovo vinogradov. »Lani smo investirali približno 250 tisoč evrov, kar je za nas kar lepa vsota, če vemo, da imamo približno 2,5 milijona evrov prihodkov od prodaje. Seveda si pri obnovi

Rezultati poslušanosti so neverjetni
**Radio Celje prvi v
knežjem mestu!**

Vir: Ninamedia; www.radiometrija.si

Rezultati veljajo za mesec junij 2021.

Še naprej vas bomo obveščali,
razveseljevali z veselimi zgodbami,
nagrajevali z izvirnimi nagradnimi igrami.

radio celje

Vedno♥ z men♥j!

www.radiocelje.si

CELJE – MOC na podlagi študije pripravila prednostni seznam obnove cest

Začetek obnove drugega odseka Teharske ceste

Mestna občina Celje je v teh dneh začela obnovo 400 metrov dolgega odseka Teharske ceste, in sicer od trgovine Mercator do podjetja Steklar. Predvidoma do sredine tega meseca bo cestišče preplasteno, s čimer bo tudi na tem odseku omogočena varnejša vožnja. MOC je sicer že pred poletjem preplastila 170 metrov dolg odsek od kitajske restavracije do Mercatorja. Vrednost obnove, ki bo izvedena v okviru vzdrževalnih del javnega podjetja Vodovod-kanalizacija (skupaj z obnovo prvega odseka), znaša približno 80 tisoč evrov. Za izvajalca gradbenih del je bilo izbrano podjetje Voc Celje.

ROBERT GORJANC

V kratkoročnem obdobju namerava celjska občina postopoma začeti celovito rekonstrukcijo Teharske ceste, ki bo zelo velik finančni zalogaj. Zaradi izvedbe nujno potrebnih križanj z načrtovanimi glavnimi meteornimi kolektorji za odvodnjavanje zalednih padavinskih vod šir-

šega območja nad Popovičevo cesto bo celoten projekt stal približno 4,5 milijona evrov.

»V načrtu imamo tudi gradnjo novega mostu pri nekdanjem Topru, ki bo nivojsko ustrezno navezan na Teharsko cesto in bo izboljšal poplavno varnost gorvodnega odseka Voglajne. Pri mostu, kjer je

zdaj križišče, bomo varnost in pretočnost prometa izboljšali z gradnjo krožišča,« so še sporočili iz celjske občine.

Na odseku Teharske ceste od podjetja Steklar do Kolškove ulice občina v teh dneh končuje gradnjo manjkajočega dela kanalizacije. Gre za dela v sklopu aglomeracij v okviru projekta Odvajanje in čiščenje odpadnih voda in porečju Savinje, ki ga MOC izvaja z občinama Vojnik in Štore.

Skrb za 400 kilometrov cest

Mestna občina Celje na območju 19 krajevnih skupnosti in mestnih četrti vzdržuje približno 400 kilometrov kategoriziranih cest, od katerih jih je približno 35 kilometrov še vedno v makadamski izvedbi.

»Lani smo naročili študijo poškodovanosti cest, s pomočjo katere smo pripravili prednostni seznam. Najprej moramo asfaltirati tiste makadamske ceste, ki zaradi svojega slabega stanja povzročajo večje stroške vzdrževanja in so nevarne. To so tudi tiste ceste,

ki jih večkrat na leto močno poškodujejo meteorne vode,« so povedali v celjski občini.

V sodelovanju s podjetjem VO-KA Celje, ki po pogodbi vzdržuje ceste v MOC, je občina vse ceste, ki jih je treba obnoviti, razdelila v tri skupine oziroma pripravila kratkoro-

ni, srednjeročni in dolgoročni izvedbeni načrt obnove. Kratkoročni načrt vključuje obdobje od enega do treh let, srednjeročni od treh do šest let, dolgoročni od šest do deset let.

»Izvedba obnove ceste je odvisna od razpoložljivosti finančnih sredstev in drugih, zunanjih dejavnikov, na katere nimamo vpliva. Če se varnost na nekem odseku ceste, ki je bila uvrščena v dolgoročni načrt, poslabša zaradi sproženega plaz ali hudega neurja, jo obnovimo prednostno. Strokovne službe intenzivno preučujejo finančne možnosti, da bi v kratkoročnem obdobju obnovili najbolj poškodovane odseke vozišč in hkrati asfaltirali več makadamskih cest,« so še sporočili iz celjske občine.

Foto: MOC

Dovozna cesta v Škofji vasi je ob večjih neurjih poplavljen in je težko prehodna.

Škofja vas: ni bilo soglasja, ni bilo obnove

Na obnovo cest ne vplivajo samo finančne zmožnosti občine, marveč tudi pridobitev soglasij za izvedbo gradnje. Takšen primer je dovozna cesta v Škofji vasi na območju stanovanjskih hiš. Ob večjih neurjih je cesta poplavljen in je takrat za pešce težko prehodna. Celjska občina je pred leti zato za obnovo te ceste že zagotovila denar, a potem do uresničitve projekta ni prišlo.

Projekt rekonstrukcije ceste in gradnje meteorne kanalizacije v naselju Škofja vas (od hišne številke 60 do hišne številke 50d)

smo nameravali izvesti v letu 2015. Ker od solastnikov ene od parcel, na kateri je bila predvidena gradnja, kljub velikemu trudu nismo dobili notarsko overjene pogodbe o ustanovitvi stvarne služnostne pravice, projekta nismo mogli uresničiti. Omenjena pogodba namreč služi kot dokazilo o pravicah za gradnjo in je podlaga za pridobitev gradbenega dovoljenja. Tega dokumenta še vedno nimamo, zato je projekt v srednjeročnem načrtu,« so pojasnili v celjski občini.

Foto: Andraž Purg – GrupA

Začetek obnove drugega odseka Teharske ceste, ki jo je dobobra načel zob časa.

Menjava zemljine se nadaljuje

CELJE – Predvidoma še to poletje naj bi se začela obnova igrišč enote Luna Vrtca Anice Černejeve, enote Iskrice Vrtca Zarja in enote Center Vrtca Tončke Čečeve, prav tako tudi obnova igrišča na Savinjskem nabrežju. Ministrstvo za okolje in prostor je že začelo postopek za izvedbo tega projekta. Javno naročilo je bilo objavljeno sredi julija, v teh dneh se je iztekel rok za oddajo ponudb. Vrednost predvidenih del je več kot 700 tisoč evrov.

»Predvidevamo, da bo izbor izvajalca znan najkasneje v drugi polovici tega meseca, prav tako pričakujemo, da bo pogodba z izbranim izvajalcem podpisana še v avgustu,« so povedali na ministrstvu za okolje in prostor (MOP). Kot so še dodali, bodo časovni načrt za izvedbo obnove posameznih vrtcev določili takoj po pravnomočni odločitvi o izbranem izvajalcu.

V letih 2017 in 2018 je Mestna občina Celje zamenjala zemljino v dveh enotah Vrtca Tončke Čečeve, in sicer na Hudinji in v enoti Aljažev hrib. Projekt je nato prevzelo ministrstvo za okolje in prostor.

Lani je ministrstvo s podporo MOC obnovilo štiri igrišča, in sicer v enoti Mavrica Vrtca Anice Černejeve ter v enotah Ringaraja, Mehurček in Živžav Vrtca Zarja.

Izkopane je bilo za približno 4.300 kubičnih metrov onesnažene zemljine, na novo urejenih je bilo 8 tisoč kvadratnih metrov travnatih in pohodnih površin. S tem je bila zagotovljena varna igra 250 otrokom iz 19 vrtčevskih oddelkov.

Prihodnje leto bo ministrstvo obnovilo še igrišča enote Gaberje Vrtca Tončke Čečeve, enote Sonce Vrtca Anice Černejeve in enote Čira Čara Vrtca Zarja.

»Za obnovo teh treh vrtcev je v letu 2022 v proračunu RS zagotovljenih 600 tisoč evrov. Dva vrtca (Gaberje in Sonce) sta na zavarovanem območju-kulturne dediščina. MOP že od začetka projekta sodeluje s tamkajšnjim zavodom za varstvo kulturne dediščine in sproti usklajuje zahteve arheološke stroke,« so še sporočili iz ministrstva.

RG

Na osvežitev v »žalsko« Savinjo

ŽALEC – Veliko ljudi se v vročih poletnih dneh odpravi na osvežitev v Savinjo v njenem zgornjem toku v Zgornji Savinjski dolini, kjer so na nekaterih delih za vodne dejavnosti in poležavanje prava idilična območja. Ne smemo pozabiti, da jih je nekaj tudi v Spodnji Savinjski dolini, kjer sicer Savinja že izgubi svoj povirni značaj, a zaradi tega ni nič manj primerna za kopanje. Eno takšnih je pred mestom v Griže.

»Ker je Savinja še vedno priljubljena za kopanje, Občina Žalec od leta 2017 dvakrat letno v poletnih mesecih izvaja analizo mikrobiološke

kakovosti vode. Ta analiza v skladu s predpisi podaja oceno primernosti vode za kopanje,« je pojasnila višja svetovalka v žalski občini Marjana Kopitar. Pristojne službe vzorec odvzamejo na območju Krajinskega parka Ribnik Vrbje z zaledjem, in sicer pred mostom v Griže. Konec julija je bil analiziran vzorec vode primeren za kopanje, ponovno vzorčenje bo ta mesec. »Z informacijo o primernosti ali neprimernosti vode za kopanje želimo omogočiti kopalcem varno in zdravo kopanje. Dolgoročno želimo pridobiti na tem območju status kopalnega območja,« je še dodala višja svetovalka.

ŠO

Savinja je na območju Krajinskega parka Ribnik Vrbje primerna za kopanje. (Foto: Občina Žalec)

PODČETRTEK – Od osamelih zidov do sodobnega centra

»Pika na i za turistično-vinogradniški biser«

Občina Podčetrtek je propadajočo stavbo, znano pod imenom Banovina, preuredila v Center za promocijo vin, kulture in turizma. V bližini centra, ki naj bi ga konec leta obogatile interaktivne vsebine, je poskrbela še za obnovo odseka ceste in za gradnjo kolesarske steze. Virštanj ima tako boljše izhodišče, da postane še bolj prepoznaven kot zanimiva turistično-vinogradniška točka.

TINA STRMČNIK

Banovina je v preteklosti služila različnim namenom, bila je prebivališče delavcev, ki so se z vinogradništvom

ukvarjali v Virštanju, nekaj časa je bila skladišni oz. kletni prostor, določeno obdobje je bila v njej trgovska dejavnost. Ker je stavba nato samevala, jo je Občina Podčetrtek pred leti odkupila od Kmetijske zadruga Šmarje. Naročila je pripravo ustrezne projektne dokumentacije, obnovo je zapala celjskemu podjetju Ges, ki ga je izbrala na javnem razpisu. Župan Peter Misja je

pojasnil, da so gradbena dela stala 195 tisoč evrov, občina je za naložbo prejela približno 100 tisoč evrov evropskega sofinanciranja. Še nekaj dodatnega denarja bo namenila za ureditev okolice.

V obnovljeni stavbi, kjer so urejeni vinska klet in vinoteka ter večnamenski prostor, bo združena ponudba lokalnih vinarjev in vinogradnikov, predstavljena bo kultura območja, vzpostavljeni bodo pogoji za trženje omenjenih vsebin na enem mestu. V centru bodo med drugim pripravljali pakušine vin, skrbeli bodo še za prodajo drugih lokalnih izdelkov. Na prostem bo urejen vinomat, kjer bodo ljudje lahko 24 ur na dan kupili steklenico lokalnega vina. Najprej bo na voljo pet različnih vrst, morja bodo ponudbo še razširili.

Peter Misja: »Vinogradniški kraj Virštanj je klical po določenih spremembah. Z obnovo Banovine bo postal bolj prepoznaven. Za urejanje starih stavb se bomo v občinski upravi trudili še naprej. Zdaj je na vrsti grad Podčetrtek.«

Drugačna podoba kraja

Dodatne vsebine bodo v centru zaživele nekoliko kasneje. GIZ Turizem Podčetrtek, Bistrica ob Sotli in Kozje je namreč na enem od razpisov pridobil denar za interaktivno opremo. Po besedah podčetrškega župana bodo v obnovljene prostore tako namestili digitalno mizo, na kateri bodo obiskovalci lahko spoznavali bližnje vinogradnike in njihovo ponudbo. S pomočjo interaktivnih oči se bodo lahko sprehajali v vinogradu, spoznali bodo različna opravila, ki so del pridelave žlahtne kapljice.

Preureditev Banovine v center za promocijo vin, kulture in turizma po prepričanju Misje še zdaleč ne bi imela tako velikega potenciala, če tudi sam kraj ne bi bil deležen dodatnih infrastrukturnih izboljšav. Država je prisluhnila željam občine ter

prestavila in obnovila nekaj kilometrov ceste proti Loki v občini Šentjur. Posodobila je še dva kilometra ceste med Golobinjem in Virštanjem, do slednjega je zgradila še odsek kolesarske steze. »V zadnjem času smo v tem kraju res uresničili vrsto izboljšav. Ko ljudje pridejo sem, vidijo, da ima Virštanj popolnoma drugačno podobo kot prej. Obnovljena Banovina je pika na i za naš turistično-vinogradniški biser,« je dejal župan Podčetrka.

Za večjo prepoznavnost

Po prepričanju Misje so v zadnjem obdobju pridelovalci vin na območju precej nadgradili znanje o vinogradništvu, dobrodošlo je tudi znanje o tem, kako vina prodati. Zato evropski projekt ni bil osredotočen samo na obnovo Banovine, vključeval je tudi več delavnic o povezovanju vin in kulinarike ter o spletni prodaji vin. »Kupci danes težko naletijo na slabo vino. Pridelovalci znajo na našem območju pridelati sortno vino. Marsikdo že zna dobro ponuditi svoje izdelke. Pod okriljem novega centra bodo po mojem mnenju lahko dosegli še večjo prepoznavnost. Naš cilj je, da bi vina še bolj približati kupcem, in to za pravo ceno.«

»Skrbno načrtovanje infrastrukture je zelo pomembno za razvoj turizma. Do pomladi naslednje leto bomo imeli v občini kolesarske steze speljane na vse konce, do meje z Bistrico ob Sotli, Kozjim, Šentjurjem, Rogaško Slatino, Šmarjem pri Jelšah. To se nam na turističnem področju že bogato obrestuje,« poudarja Misja.

Banovina je občina obnovila s pomočjo uspešne prijave na evropski razpis. Partnerja projekta sta bila še GIZ Turizem Podčetrtek, Bistrica ob Sotli in Kozje in Društvo vinogradnikov Virštanj Kozjansko. (Foto: Občina Podčetrtek)

Kajuhov dom z novo vsebino

ŠOŠTANJ – Župan Darko Menih je z izbranim izvajalcem del podpisal pogodbo za obnovo Kajuhovega doma v Šoštanju. Ob novi podobi bo dom v središču Šoštanja dobil tudi novo vsebino. Občina bo namreč v pritličju uredila prostore Centra za vzgojo, izobraževanje in usposabljanje (CVIU) Šoštanj.

Prenova zunanosti zajema ureditev glavnega vhoda s širokimi drsnimi vrati, ki bo desno od osrednjega dvoriščnega dela iz smeri glasbene šole. Projektant je predvidel tudi dostopno klančino z ročajem, ki bo pokrita z nadstreškom. Na dostopni strani iz smeri Ceste Lole Ribarja

bo izvajalec del prenovil tudi stopnišče. V notranjosti bodo prenovili večji del pritličja, razen polovice avle s stopniščem, sanitarij in zadnjega dostopa. Prostore bodo v celoti izpraznili, uredili zasteklitve, obnovili tlake, obnovili ogrevanje, vodovod in kanalizacijo.

Občina Šoštanj je za izbiro izvajalca gradbeno-obrtniških del izvedla javni razpis Ponudbo sta oddala dva ponudnika, najugodnejše je bilo domače podjetje Ragrad, ki bo prenovo izvedlo za približno 481 tisoč evrov. Dela bodo predvidoma končana do konca septembra.

LKK

Podpis pogodbe za gradnjo nove športne dvorane v Štoreh. Z leve: Gregor Žohar, direktor Studia 73, Miran Jurkošek, župan Občine Štore, in Jože Hartl, direktor podjetja Ges.

Začetek gradnje nove športne dvorane

ŠTORE – V okviru Športnega parka na Lipi sta pri osnovni šoli do nedavnega stali stari telovadnici, zgrajeni leta 1960, ki sta služili športni vzgoji in vadbi vseh generacij občanov. Zaradi zastarelosti in dotrajanosti nista bili več primerni za uporabo, zato bo na njunem mestu zrasla nova športna dvorana.

V Osnovni šoli Štore v zadnjih letih tudi ni bilo ustreznih prostorov za delovanje športnih društev, organizirano vadbo ali rekreacijo ter izvajanje priložnostnih kulturnih dejavnosti in drugih prireditvev. Zato so v Občini Štore že dlje iskali ustrežno

rešitev. Konec junija je bila z izvajalcem del, podjetjem Ges, podpisana pogodba za gradnjo povsem nove, moderne športne dvorane, ki se bo razprostirala na 2.300 kvadratnih metrih. Dela so se že začela, gre za trenutno največjo naložbo v občini.

Dvorana bo zadoščala vsem potrebam šole kot tudi občanov. Razdeliti jo bo mogoče na tri dele, v njej bodo na voljo igrišča za mali nogomet, rokomet, košarko in odbojko, predvidena sta tudi večji prostor za pogostitev ob kulturnih prireditvah ter manjši prostor za prodajo vstopnic. Pri snovanju zunanjenja videza dvorane

je arhitekt iz arhitekturnega biroja Studio 73 izhajal iz železarske zgodovine Štor.

Vrednost pogodbenih del znaša približno 3,5 milijona evrov. Občina je na javnem razpisu Eko sklada za nepovratne finančne spodbude za nove naložbe v gradnjo skoraj ničenergijskih stavb splošnega družbenega pomena pridobila 900 tisoč evrov.

Vadba šolskih otrok, rekreacija in ostale dejavnosti se bodo po počitnicah začasno preselile na bližnje novo športno igrišče ob Vrtcu Lipa, saj bo gradnja dvorane trajala leto dni.

NT

ŽE V PRODAJI!

ideja
za darilo:
NAROČNINA

Začetek napovedane obnove pokopališča na Golovcu (Foto: SHERPA)

Obnovljeno bo tudi pokopališče v Šmartnem v Rožni dolini. (Foto: arhiv MOC)

CELJE – Ureditvena dela tudi na pokopališču v Šmartnem v Rožni dolini

Na pokopališču na Golovcu nova ograja

Z namestitvijo kovane ograje na nekdanjem slovenskem pokopališču na Golovcu Mestna občina Celje v teh dneh začne napovedano obnovo pokopališča. Z ograjo, ki jo bo postavilo javno podjetje Zelenice, bo občina omejila dostop do pokopališča in s tem vandalom preprečila, da bi na tem prostoru povzročili še večjo škodo. Vrednost naložbe v novo ograjo znaša malo manj kot 22 tisoč evrov.

ROBERT GORJANC

Javno podjetje bo popravilo tudi vhodna vrata, ki bodo ponoči zaklenjena. Kot je povedal direktor **Jože Krulec**, so delavci v ponedeljek na pokopališču začeli pripravo terena za montažo ograje, prav tako tudi obsežno košnjo in odnašanje smeti.

Kovana ograja je bila izdelana po fotografijah prvotne

ograje, ki je bila nekoč nameščena na kamnitem obzidju. Dolga bo 90 metrov in visoka poldrugi meter. Zanj je MOC pridobila kulturno-varstveno soglasje celjske območne enote Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije.

Kot je znano, namerava celjska občina nekdanje slo-

vensko pokopališče na Golovcu, na katerem je pokopanih veliko pomembnih Celjanov, v prihodnjih letih postopoma obnoviti. V sodelovanju s Pokrajinskim muzejem Celje, z Muzejem novejšje zgodovine Celje in s celjsko območno enoto Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije ga bo občina preuredila v spominski park. Celoten pokopališki prostor bo urejen kot spokojna parkovna površina, opremljen bo z informativno tablo, tako da bo spomin na prednike ohranjen tudi za zanamce.

Asfaltiranje pešpoti

V ponedeljek je celjska občina začela urejanje odvodnjavanja meteorne vode z osrednje pešpoti na pokopališču v KS Šmartno v Rožni do-

lini. Ker je asfalt na osrednji pešpoti že dotrajan, ga bodo odstranili. Pot od ploščadi poslovilne stavbe na severni strani do pokopališke ograje na južni strani pokopališča bo na novo asfaltirana, ob straneh bodo položeni robniki. »S tem bomo preprečili, da bi se padavinska voda z asfalta prelivala na peščene površine med grobnimi polji, spirala pesek in ljudem povzročala nevšečnosti. Ob poti bomo postavili tudi klopi in namestili ambientalno osvetlitev,« so sporočili iz Mestne občine Celje.

Za izvajalca gradbenih del, ki bodo trajala predvidoma do konca septembra, je bilo izbrano podjetje Isar. Projekt bo stal 65 tisoč evrov, ki jih je občina zagotovila v letošnjem proračunu.

Celjski dom z obnovo dvorišča prijaznejši invalidom

S prenovo dvorišča Celjskega doma je Mestna občina Celje končala zunanjo ureditev te pomembne zgodovinske stavbe. Dvorišče je z ureditvijo dvignjenega platoja, navezavo na Ulico XIV. divizije in dvigalom zdaj prilagojeno invalidom, ki brez težav vstopajo v Celjski dom.

V drugem delu prenove dvorišča je celjska občina uredila tudi avtobusno postajališče s taktilnimi oznakami. Parkiranje na dvorišču Celjskega doma je dovoljeno le še invalidom. Vsa dela so bila izvedena pod nadzorom zavoda za varstvo kulturne dediščine.

S projektom, ki je vreden 111.600 evrov, je občina dopolnila obnovo, ki je bila v večjem delu končana že v sklopu energetske sanacije Celjskega doma, obnove historične fasade in ostrešja. Zunanost Celjskega doma je zdaj dokončno urejena.

Kljub temu prenova Celjskega doma še ni povsem končana. »V načrtu imamo še ureditev kletnih prostorov in prostorov nekdanje cvetličarne ter ambientalno osvetlitev. S projektom smo se že prijavi na razpis ministrstva za kulturo, vendar do zdaj nismo bili uspešni, zato iščemo nove vire financiranja,« so še povedali v celjski občini.

RG, foto: MOC

Vrednost že podpisanih štirih pogodb znaša 1,4 milijona evrov, izvajalec del bo zgradil 7,53 kilometra sekundarne kanalizacije in s tem bo občina 406 prebivalcem omogočila priključitev na čistilno napravo Zreče.

Gradnja kanalizacije se lahko začne

ZREČE – Župan Boris Podvršnik je v začetku tedna podpisal kar štiri pogodbe za izvedbo del v okviru projekta odvajanja in čiščenja odpadnih vod v porečju Dravinje. Glavni cilj pet milijonov evrov vrednega projekta je zmanjšanje emisij v vodah. Kohezij-ski sklad bo za uresničitev tega pomembnega projekta prispeval 1,3 milijona evrov. Za gradnjo sekundarne kanalizacijskega omrežja v zreški občini je bilo izbrano podjetje AGM Nemec iz Dola pri Hrastniku. Dela bo predvidoma izvedlo v šestih sklopih, za prve štiri so predstavniki podjetja in občine v tem tednu že podpisali pogodbe. Z gradnjo v prvih dveh sklopih, ki bo končana predvidoma do konca letošnjega leta, bo občina priključitev na čistilno napravo zagotovila 116 občanom.

Do sredine septembra prihodnje leto bo zgrajeno tudi kanalizacijsko omrežje v okviru

tretjega in četrtega dela projekta, s čimer bo priključitev na čistilno napravo omogočena še 320 občanom.

Celotna vrednost štirih pogodb znaša 1,4 milijona evrov, izvajalec del bo zgradil 7,53 kilometra sekundarne kanalizacije.

V okviru celotnega projekta (šest sklopov) bo občina zgradila 12,55 kilometra sekundarne kanalizacije in pet črpališč z namenom priključitve 742 prebivalcev na območju aglomeracije Zreče. »Novozgrajeno kanalizacijo bomo priključili na sistem odvajanja komunalnih odpadnih voda, ki se konča z ustreznim čiščenjem v čistilni napravi Zreče za 8.500 populacijskih enot,« so še sporočili iz zreške občine in dodali, da bodo celoten projekt končali do sredine leta 2023.

LKK

Foto: Občina Zreče

Vsi udeleženci kampa po sobotnih tekmah, s katerima so končali letošnje druženje.

CELJE – Hokejisti iz sedmih držav razpeti med drsališčem in vojašnico

Mladi športniki z ledu proti nebu

Četrto leto zapovrstjo so se sredi poletja mladi hokejisti potili na ledu, nato so – letos prvič – peščili do celjske vojašnice, kjer so spali v šotorih. Na kampu, ki ga po strokovni plati vodi priznana slovaška hokejska akademija Powerplayers, jih je sodelovalo 65. Bili so iz sedmih držav, poleg Slovencev še Ukrajinci, Slovaki, Hrvati, Madžari, Srbi in Nemci.

DEAN ŠUSTER

Stari so bili od deset do osemnajst let. Treninge sta vodila Ramon Kerata in Domen Ramšak, ki je tudi trener mlajših selekcij Hokejskega kluba Celje. Zelo dobrodošle so bile izkušnje, ki so jih z udeleženci kampa delili slovenski reprezentanti Luka Vidmar, Žiga Pešut in Gal Koren.

Tako sprejeli red in disciplino

»Bilo je fenomenalno, uspelo nam je bolje, kot smo načrtovali. Neznank je bilo veliko, potek in razplet sta

helikopterjem, ki ga zlepa ne bodo pozabili. Navdušilo nas je spoznanje, kako hitro so otroci sposobni sprejeti in upoštevati red in disciplino, ki vlada v vojaškem objektu,« je priznal Valenčak.

Zgodnje vstajanje in dvig zastave

Na srečo se je našlo nekaj dodatnih finančnih sredstev in zato so pritegnili k sodelovanju tri slovenske članske reprezentante. Gal Koren je pripravil program za vse suhe treninge in bo v sezoni, ki se je pravkar začela, sodeloval s celjskim klubom. »Slovaška akademija Powerplayers na čelu z Otom Haščakom ima izkušnje, kaj je najbolje početi na tovrstnih kampih. Nam je zato lažje, ker ne izumljamo tople vode in počnemo že preizkušene zadeve. V ponedeljek so začele vaditi vse naše tekmovalne selekcije, zaenkrat še v omejenem obsegu, kajti treninge imajo tudi hitrostni in umetnostni drsalci. V ponedeljek bo prišel trener članskega moštva Marko Fišer. Po daljšem času bomo imeli mladinsko ekipo, kar nas zelo veseli. Upamo, da bo sezona dobra,« je zaključil Valenčak. Po podpisu pogodbe med Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije in Hokejsko zvezo Slovenije je pri izvedbi pomagala Slovenska vojska. Major **Alen Tkavc** je dejal: »V vojašnici smo postavili šotore, v katerih so spali udeleženci tabora. Zagotovljeno so imeli prehrano, zdravstveno oskrbo in vse ostalo, kar so potrebovali v tednu pospešene vadbe. Mladim smo prikazali način dela in življenja v vojski. Udeleževali so se jutranje vadbe z vojaki. Spoznali so borilne veščine, bojno telovadbo in premagovanje ovir. Bili so prisotni pri dvigu slovenske zastave ob igranju državne himne in kasneje pri spustu zastave.« Pri HK Celje se na-dejajo, da bo Slovenska vojska na kampu prisotna tudi v naslednjih letih.

Trener Domen Ramšak in ena od skupin pred odhodom proti vojašnici. Ramšaku sta pomagala tudi celjska hokejista Rok Kolar in Nik Grahut.

Kar nekaj fantov je oklevalo pred odhodom na stezo za pristajanje, a po poletu so bili vsi navdušeni.

Utrinek s suhega treninga

Predsednik HK Celje Vid Valenčak in major Slovenske vojske Alen Tkavc

Vsak dan so bile v ospredju drsalne vaje. Nekateri so obvladali zahtevnejše izvedbe.

170 let prve slovenske založbe Mohorjeve družbe

Visok jubilej kot praznik slovenske knjige

Pred dnevi (27. julija) je minilo natančno 170 let, odkar je bil leta 1851 javno objavljen razglas o ustanovitvi Društva Mohorjeva družba, ki pomeni tudi jubilejnih 170 let organiziranega slovenskega založništva. Mohorjeva družba (Društvo svetega Mohorja) je bila prva organizacija v zgodovini slovenskega naroda, ki je povezala in duhovno zedinila Slovence celotnega etničnega prostora. Slovence je naučila brati, moliti in peti ter jih vodila do vsakršnega napredka in visoke kulturne omike. Celjska Mohorjeva družba bo častiljubni jubilej obeležila na slovesnosti pred Slomškovo nedeljo v septembru.

ROBERT GORJANC

»V Mohorjevi družbi se je uresničila Slomškova vizija društva, da bo načrtno skrbelo za tiskanje dobrih slovenskih knjig. V svoji popolni predanosti slovenstvu je Slomšek čutil jasno potrebo in nujo, kot duhovnik tudi dolžnost, da ljudstvu zagotovi dostopne knjige, ki bi Slovincem prinesle večjo bralno pismenost, širšo izobrazbo, lažje razumevanje Svetega pisma in poglobljene krščanske vere, gradivo za šole, strokovna in splošna gospodarska znanja, razvedrilo ter vsesplošno omiko v maternem jeziku,« je ob jubileju zapisala dr. Tanja Ozvatič, ravnateljica Celjske Mohorjeve družbe.

Mohorjevke so po zaslugi duhovnikov – poverjenikov res dosegle tako rekoč vsako vas, skoraj vsako slovensko hišo. Mohorjeva družba je bila prva organizacija v slo-

venski zgodovini, ki je povezala in duhovno zedinila Slovence celotnega etničnega prostora, vključno s Prekmurci.

Knjiga je povezala Slovence kot Mohorjeve naročnike, najbolj prav v najtežjih letih – ob koncu prve svetovne vojne leta 1918 je imela 90.512 naročnikov, največ v svoji zgodovini. Ta fenomen pomembno priča o odnosu slovenstva do lastnega jezika, ki takrat še ni imel svoje države, in o narodnokonstitutivni vlogi Mohorjevih knjig. Naklade so bile precej višje kot pri marsikaterih drugih velikih narodih, ki so se z zavistjo ozirali k zgledu prve slovenske založbe. Članstvo v Mohorjevi družbi je bilo izraz pripadnosti slovenstvu, pomenilo je dejanje upora proti pritiskom vseh treh totalitarizmov, nacizma, fašizma in komunizma.

»Ko knjige zaradi političnih sprememb niso mogle do ljudi onstran novih državnih meja, je bila leta 1924 v Gorici ustanovljena Goriška Mohorjeva družba. V Celju so do konca 2. svetovne vojne tiskali Mohorjev koledar tudi za Koroško, saj je bilo Mohorjevi v Celovcu delovanje prepovedano. A klen slovenski in mohorski duh je ostal in tako danes tri Mohorjeve družbe, Celjska, Goriška in Celovška, delujejo kot samostojne založbe v treh različnih državah, a v enotnem slovenskem kulturnem prostoru in v sestrskem sodelovanju,« je še navedla ravnateljica.

Še vedno med velikimi

Celjska Mohorjeva družba danes sodi med večje klasične slovenske založbe s širokim repertoarjem humanistike in leposlovja za vse generacije. Vse od izida Slovenske koledarja za leto 1858 še danes izdaja vsakoletni znameniti Mohorjev koledar in nadaljuje tradicijo Redne zbirke. Od leta 1860 izdaja najstarejšo slovensko knjižno zbirko Slovenske večernice. V veliki meri smo Slovenci prav po zaslugi Slovenskih večernic postali kulturna nacija, branje leposlovja so zasidrale kot množično dejavnost. Tako imenovana Mohorjeva zlata doba v času urednikovanja Frana Saleškega Finžgarja še vedno daje

Mestna občina Celje je Celjski Mohorjevi družbi za njene dosežke in ob letošnjem častiljubnem jubileju podelila zlati celjski grb. Visoko občinsko priznanje je ravnateljici založbe dr. Tanji Ozvatič izročil celjski župan Bojan Šrot.

pogum založniškim podvigom vse do današnjih dni pri projektih, kot so Platonova zbrana dela, prevod Božanske komedije, prvi veliki slovenski Filozofski leksikon (Anton Stres), Leksikon likovne teorije (Jože Muhovič), Jegličev dnevnik, Hieronimova pisma, Leksikon imen in Leksikon priimkov (Janez Keber), ter drugim humanističnim in leposlovnim izvirnim in prevodnim knjižnim delom. Celjska Mohorjeva skrbno neguje tudi za slovenski kulturni in

duhovni prostor nepogrešljivo pomembne zbirke, kot so Religiozna misel, Cerkveni očetje, Antika, Nobelovci, Slomškova zbrana dela, Nemiljivi ...

»Mohorjeva družba je skozi vse viharje slovenske zgodovine obstala, ker je ostala zvesta poslanstvu svojih ustanoviteljev, se znala prilagoditi potrebam časa, a jim nikoli ni podlegla. Trdna zasidranost v koreninah slovenstva in krščanskih vrednot ter v spoštovanju tradicije je vodilo

tudi za smelo prihodnost, v kateri želimo z močjo tiskane knjige skrbeti za ohranjanje in razvoj lepega slovenskega jezika in kulturnega ter duhovnega izročila. Vso pozornost še vedno namenimo čarobnosti, ki jo nudi tiskana knjiga, ki nas z vsakokratnim vonjem po svežem tisku povezuje s podobnimi občutji, kot so bralce prevečala že pred 170 leti,« je ob jubileju poudarila ravnateljica Tanja Ozvatič.

Foto: Andraž Purg – Grupa

Operni spektakel: Seviljski brivec

Poletje v Celju bo jutri doživelo enega svojih programskih vrhuncev. Na Muzejskem trgu bo operna akademija Pehlivanian izvedla znamenito delo Gioachina Rossinija Seviljski brivec.

Seviljski brivec je komična opera in je eno najpogostejše izvajanih del v operni literaturi. To lahko pripišemo čaru duhovite glasbe, polne dopadljivih melodij in značilnih vihravih ansambelskih finalov, arije pa so že zdavnaj postale paradne točke solistov.

Pehlivanian Opera akademija (POA) z maestrom Georgeom Pehlivanianom vsako poletje pripravi eno celotno opero in slovenski javnosti omogoči ogled. Predstavitve priljubljenih oper širšemu občinstvu je eden od ciljev slovitega maestra, ki želi s tem otrokom, mladostnikom, mlajšim in starejšim odpreti vrata, da uživajo v operni izkušnji na domačih tleh.

Med operno predstavo bo občinstvo na odru videlo različne dirigente ter slišalo razlike med njimi in njihovo komunikacijo s pevci in orkestrskimi glasbeniki. Obiskovalci bodo imeli priložnost v enem večeru slišati več različnih pevcev, ki pojejo eno ali več posameznih opernih vlog.

»Predstava bo izvedena na prostem in v koncertni različici, kar pomeni, da bodo pevci na odru stali pred orkestrom brez kostumov in scenografije, kot se to dogaja v operni hiši. Običajno so vsi recitativi s čembalom pri izvedbi izpuščeni, tako da lahko občinstvo uživa le v glasbi, ki jo je skladatelj napisal za orkester in pevce,« so sporočili iz Pehlivanian Operne akademije.

Predstavo bo spremljal orkester akademije – zasebni orkester maestra – ki je bil sestavljen posebej za njegovo poletno akademijo in ga sestavljajo najboljši mladi slovenski orkestrski glasbeniki. Dirigenti bodo Daniel Perpiñán, Georgy Vasilenko, Pio Iozzi in Tilen Draksler. Kot operni pevci bodo nastopili Nataša Trček (Rosina), Uroš Dolšek (Conte), Lovro Korošec (Figaro), Anja Šinigoj (Berta), Marko Mandir (Bartolo) in Tomaž Štular (Basilio).

RG, foto: POA

V Celju si lahko obetamo podoben dogodek, kot je bil v Radovljici. Na tem koncertu je bil dirigent tudi maestro George Pehlivanian.

Predstavitev nove knjige Bojana Ekselenskega Evangelij iz Languedoca 1

»Kaj, če je vse čista resnica?«

Pri Vodnem stolpu v Celju je Bojan Ekselenski, znan avtor fantastičnih romanov in član Celjskega literarnega društva (CLD), predstavil svojo novo knjigo *Evangelij iz Languedoca 1*, prvi del zaključka Trilogije o Vesoljnem carstvu. Ta sodi v vsebinski sklop Vitezi in čarovniki, ki je verjetno najobsežnejši literarni projekt v Sloveniji.

ROBERT GORJANC

Na predstavitvi so sodelovali še Andrej Ivanuša (sprema beseda), Mateja Mohorko (interpretacija izbranih odlomkov iz knjige) in Matej Krajnc (moderiranje prireditve in glasbeni program), ki končuje pripravo glasbenega albuma *Evangelij iz Languedoca*, navdihnjenega s knjigo.

Bojan Ekselenski je poudaril, da je evangelijska zgodba del naše, evropske civilizacije in določa vse dobro in slabo, kar smo. Izhajal je iz premise – kaj, če je vse v evangelijih čista resnica?

»Odlomki iz evangelijev so pomembne postojanke pripovedi, saj jo usmerjajo in biblijski

dogodki dobijo novo interpretacijo. V zgodbo o Jezusu, Janezu Krstniku, treh modrecev z vzhoda, Kajfi, Jožefu in Mariji vstopijo vilinci iz Drugotnosti in spregovorijo o skrivnosti bistva biblijske zgodbe. Nova zaveza je s svojim sporočilom odlično izhodišče za fantastično povest, ki nosi pomembna sporočila za današnji čas,« je povedal avtor knjige.

Na predstavitvi je bilo navrženo vprašanje glede obilice tujih besed izmišljenega jezika in značilnosti fantastične Drugotnosti. »Na koncu knjige je skoraj prava enciklopedija resnične Judeje tistega časa, resničnih ljudi in tudi

fantastijskih likov. Za dobro mero je dodan obširen slovar tujih besed in nekaterih manj znanih pojmov,« je še pojasnil Bojan Ekselenski.

Avtor se je odločil, da z opisovanjem tujega sveta ne bo zadušil pripovedi. Ta zaradi svoje strukture in sporočilnosti terja zahtevnejšega bralca, ki želi sporočilno bogato zgodbo, s katero se lahko poveže.

Svetopisemska družba Slovenije, nosilec avtorskih pravic standardnega slovenskega prevoda Biblije, je avtorju dovolila uporabo prevodov odlomkov evangelijev, za kar se ji je Bojan Ekselenski na predstavitvi zahvalil, prav tako tudi Mestni občini Celje in Cinkarni Celje za finančno podporo pri nastanku knjige.

Prireditve, ki v tem polnem času postaja že tradicionalna, je bila posvečena 20. obletnici Celjskega literarnega društva, katerega člani so tudi vsi omenjeni, ki so nastopili na predstavitvi.

Foto: SHERPA

Bojan Ekselenski s svojo novo knjigo na predstavitvi pri Vodnem stolpu

Prekmurje v vsej svoji preprosti lepoti

V Savinovem likovnem salonu v Žalcu je na ogled fotografska razstava *Po stopinjah mojega deda*, katere avtorica je fotografinja in novinarka Mankica Kranjec. Razstava, ki časti bogato kulturno zapuščino enega največjih slovenskih pisateljev, je do zdaj obiskala že pet slovenskih krajev. Na šesti postaji, v Žalcu, bo na ogled do 28. avgusta.

Po stopinjah mojega deda je Mankičina povest o dobrih ljudeh, prijaznih vaseh, osamljenih razpotjih, prostranih njivah in tistih poteh, kjer je nekoč hodil njen ded, pisatelj Miško Kranjec. Mankica je pričevalka nekega časa in dokumentaristka podob drobnih vsakdanjosti. »Skozi izbrane vizualne motive gledalcu ponuja širši vpogled v življenje ob Muri in predstavlja Prekmurje v vsej njegovi preprosti čarni lepoti. S foto-

grafijami upodablja zgodbe malega človeka in slikovite prekmurske ravnice, kjer je njen dedek preživel svojo mladost v močvirju. Tako ustvarja nezavedno povezavo med umetnostjo in svojo izkušnjo iskanja dedovih stopinj,« je zapisano ob razstavi, na kateri lahko ob tridesetih fotografijah v starih lesenih okvirjih preberemo navedke iz Kranjčevih knjig in zapisane spomine njenega očeta Matjaža. »Prekmurje sem prepotovala po dolgem in počez. Tam sem spoznavala izjemen panonski svet, ki ga moj ded opisuje v literarnih delih. V iskanju njegovih stopinj sem odkrivala svoje korenine in odgrinjala tiste plasti njegovega življenja, ki so mi bile še neznane,« je o nastajanju projekta razkrila avtorica.

ŠO

V Savinovem likovnem salonu v Žalcu so na ogled fotografije vnukinje Miška Krajnc Mankice Kranjec, s katerimi gledalcu ponuja širši vpogled v življenje ob Muri in predstavlja Prekmurje v vsej njegovi preprosti čarni lepoti. (Foto: TT)

Odprte razstave je bilo v atriju Savinove hiše obogateno z besedami iz romana *Strici* so mi povedali v interpretaciji slavistke Lidije Koceli, ki se je tudi pogovarjala z Mankico Kranjec. (Foto: TT)

Znani nominiranci za Veronikino nagrado

Strokovna žirija za Veronikino nagrado 2021 je v množici avtorjev letos izdanih pesniških zbirk (krepko čez dvesto naslovov) izbrala pet najboljših, ki se potegujejo za prestižno priznanje. Nominiranci so Alja Adam, Esad Babačić, Tina Kozin, Ana Pepelnik in Muanis Sinanović. Prejemnik Veronikine nagrade, ki jo podeljuje Mestna občina Celje, bo razglašen na podelitvi, ki bo 31. avgusta na celjskem Starem gradu.

Kot je v obrazložitvi zapisala strokovna žirija, Alja Adam v svoji četrti pesniški zbirki *Privlačnosti* pritegne z erotiko, ki jo preiskuje na najrazličnejše načine. Esad Babačić je v dobi plehkkih instant verzov, ki vznikajo na družbenih omrežjih, z zbirko *Včasih svetel zglede*, kako pisati kratko in jedrnat poezijo, da ta ni pomensko prazna. Nebo pod vodo Tine Kozin že z naslovom naslavlja neulovljivo odsevnost, zrcaljenje in tisti nedoločljivi stik med realnim in iluzijo, poezija Ane Pepelnik pa je v zbirki *Treš močna* na oblikovni, zvočni in tematski ravni, in predvsem brezkompromisno iskrena. Zadnji nominiranec, Muanis Sinanović, v svoji novi pesniški knjigi *Krhke karavane* z izvirno govorico poganja na brezpotno pot, na kateri je mogoče izkusiti epifanijo drugosti, in sicer tako na ravni fizičnega in družbenega kot na ravni transcendentnega.

Strokovno žirijo za Veronikino nagrado 2021 sestavljajo Bina Štampe Žmavc, Lara Paukovič in Alen Širca.

RG

Na prvi pregled pri specialistu čaka »eno majhno Celje«

Čakalne dobe: rak v zadnjem stadiju

Medtem ko smo v preteklih mesecih spremljali novice o tem, kako so nekateri zdravstveni delavci – roko na srce – tudi kljub manj dela prejeli visoke dodatke, je del zdravstvenega osebja doživljal zlom in izgorelost zaradi nečloveške obremenjenosti med epidemijo. Ta je povzročila, da je država omejila izvedbo zdravstvenih storitev tako na primarni (zdravstveni domovi) kot sekundarni ravni (bolnišnice). Toda če damo kadrovske borbe in ego znotraj zdravniških vrst na stran, največje tegobe doživljajo bolniki.

SIMONA ŠOLINIČ

Samo v celjski bolnišnici trenutno na prvi pregled čaka 39.965 bolnikov. To je skoraj toliko ljudi, kot je prebivalcev Celja. Podrobna analiza po-

kaže, da ima 4.850 čakajočih na prvi pregled napotnico s stopnjo nujnosti »zelo hitro«, 16.025 s stopnjo nujnosti »hitro« in 19.090 s stopnjo nujno-

sti »redno«. Od tega jih 16.016 čaka dlje od dopustne čakalne dobe (2.858 s stopnjo nujnosti »zelo hitro«, 7.730 s stopnjo nujnosti »hitro« in 5.428 s stopnjo nujnosti »redno«). Torej če si privoščimo odmerek cizma: skoraj 40 tisoč ljudi, ki plačujejo zdravstveno zavarovanje, od tega trenutno nima nič. Razen papirnatih napotnic oziroma napotnice v elektronski obliki ... Koga bodo ljudje krivili?

V soju posploševanja nekaterih afer z dodatki v različnih slovenskih bolnišnicah in zaradi jeze nad zdravstveno stroko zaradi epidemioloških

omejitev bodo nekateri krivili zdravnike, a je nepravilno metati vse v en koš. Lahko razmišljamo tudi drugače? Vzemimo kot primer celjsko ambulantno za ortopedijo in športne poškodbe, kjer na prvi pregled čaka več kot tisoč ljudi. Na oddelku je sedem specialistov. Osnovni matematični izračun pokaže,

koliko bolnikov lahko vsak specialist pregleda, da bi skupaj izničili čakalne dobe.

Lahko razmišljamo tudi z bolnikove strani. Kako dolgo je čakal z določenimi bolečinami in simptomi? Je šel k zdravniku pravočasno? In – ali je sploh prišel do njega? Lani je bilo zelo težko vzpostaviti stik z družinskimi zdravniki,

obravnavo so bile tudi na daljavo. Je bilo zato spisanih več ali manj napotnic? Kakšna teža je zaradi tega zdaj prenesena na bolnišnice? In nenazadnje – na onkologiji opozarjajo na že razširjene onkološke bolezni, ker bolniki niso pravočasno dobili diagnoze. Čas je, da za zdravstvo stopimo skupaj vsi. Brez obtoževanja.

Tudi številni zdravniki se želijo vrniti v ustaljene tirnice. Brez mask, brez rokavic in brez – čakalnih dob.

za zajezev epidemije za določen čas naložil prenehanje delovanja vseh specialističnih ambulant in izvajanje naročenega operativnega programa.

Bo pomagala izhodna strategija?

Ko je epidemija pojenjala, je obseg dela – v primerjavi s prejšnjimi leti – ostal manjši predvsem na področju specialistične ambulantne dejavnosti, saj so se spremenili pogoji dela. Ti so zmanjšali obseg storitev, ki jih

lahko v bolnišnici opravijo v določeni časovni enoti.

V Splošni bolnišnici Celje so glede skrajševanja čakalnih dob pripravili dokument Izhodna strategija po epidemiji, ki ga je obravnaval in potrdil tudi strokovni svet bolnišnice. S to strategijo naj bi prednostno odpravili preseganje najdaljših dopustnih čakalnih dob. »V strategiji smo na podlagi analize podrobneje opredelili zdravstvene storitve, kjer so se čakalne dobe najbolj povečale

in kjer imamo tudi možnost izvedbe dodatnih storitev. Kjer bo možno, bomo dodatne storitve izvajali z delom po polnem delovnem času, z delom v okviru rednega delovnega časa s povečanim obsegom dela v skladu z uredbo o delovni uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela za javne uslužbenke ali izven rednega delovnega časa s sklenitvijo podjemnih pogodb z lastnimi zaposlenimi,« pravijo v bolnišnici.

V bolnišnici naj bi še bolj »pljunili v roke«

V Splošni bolnišnici Celje priznavajo, da je na čakalne dobe negativno in močno vplivala epidemija: »V tem času se je v bolnišnici pomembno zmanjšal delež opravljenih nenujnih zdravstvenih storitev, predvsem na področju diagnostičnih specialističnih pregledov ter nenujnih kirurških posegov. Posamezne dejavnosti so imele večji izpad programa kot druge in pri teh so se čakalne dobe bolj podaljšale,« pravijo.

Primerjava čakalnih dob pred epidemijo in 1. julija 2021 je pokazala, da so se na področju specialistične ambulantne dejavnosti najbolj podaljšale na nekaterih internističnih oddelkih, kot so oddelek za bolezni prebavil, kardiološki

oddelek, oddelek za angilogijo, endokrinologijo in revmatologijo, prav tako tudi na področju žilne kirurgije, okulistike in pediatrije. »Na področju operativne dejavnosti so se podaljšale čakalne dobe na področju ortopedije, splošne in abdominalne kirurgije, travmatologije in ORL. Na področju diagnostike so se podaljšale čakalne dobe pri nekaterih vrstah diagnostike, ki jih izvaja radiološki oddelek,« še dodajajo v bolnišnici.

Čakanje tudi zaradi reorganizacije

Kje je epidemija najbolj zarezala pri vzrokih za podaljšanje čakalnih dob? Reorganizacija bolnišnice v covidno bolnišnico v času epidemioloških vrhuncev je vplivala

na redno delo. Čakalne dobe so se najbolj podaljšale v dejavnostih, ki so morale najbolj krčiti svoj program dela. »Zaradi pomanjkanja prostih postelj za intenzivno terapijo ter anestezioloških timov so bili v tem času zelo okrnjeni programi operativnih oddelkov, medtem ko na področju internističnih dejavnosti največje podaljšanje čakalnih dob beležijo oddelki, ki so poleg oddelka za infekcijske bolezni in vročinska stanja prevzeli oskrbo največjega deleža bolnikov s covidom-19,« pojasnjujejo v bolnišnici. Gre predvsem za oddelek za bolezni prebavil, kardiološki oddelek in AER-oddelek. V bolnišnici še trdijo, da so vzroki za povečanje števila čakajočih, torej tudi tistih, ki čakajo nad dopustno čakalno dobo, predvsem v kadrovskem in prostorskem primanjkljaju. To sicer ni bila izbira bolnišnice, ampak je Zakon o interventnih ukrepih

Za bolnike z rakom tudi prepozne diagnoze

Epidemija covid-19 je negativno vplivala na številna zdravstvena stanja, predvsem zaradi prepoznih diagnoz pri onkoloških bolnikih in pri kroničnih bolnikih. Lani spomladi je bilo med prvim valom epidemije odkritih bistveno manj bolnikov z rakom, medtem ko je bilo od junija do septembra število novih bolnikov približno enako kot v primerljivem obdobju leto prej. Oktobra je število novih diagnoz ponovno začelo upadati, tako da je bila v celem letu lani prijavljena tretjina rakastih obolenj manj kot običajno.

»V prvem valu epidemije lani je bilo med ljudmi verjetno prisotnega tudi veliko strahu. Ker so mislili, da bo epidemija kratka, niso takoj poskušali priti do zdravnika. Nato je

sledil omejen dostop do zdravstvenih domov in ljudje niso prišli do zdravnika,« pravi prof. dr. Janja Ocvirk z Onkološkega inštituta Ljubljana. Spomnimo, da so lani celo iz celjske bolnišnice ravno zaradi strahu, da katera bolezen ne bo pravočasno odkrita, kljub zaščitnim ukrepom in omejitvam pozivali, naj ljudje ne čakajo z obiskom zdravnika, pri čemer so poudarjali, da bi morali biti osebni zdravniki ves čas fizično bolj na voljo za preglede bolnikov in ne le za obravnavo po telefonu. Veliko je bilo med epidemijo tudi samo elektronskih stikov z osebni zdravniki, kar ni enako kot osebni pregled. Ocvirkova še dodaja, da morajo bolniki biti vztrajni in morajo opraviti pregled pri zdravniku.

»Treba je vedeti, da se neke mu posamezniku bolezen raz vija, kar pomeni, da mora biti pozoren na simptome in mora poiskati zdravniško pomoč.«

»Treba je vedeti, da se nekemu posamezniku bolezen razvija, kar pomeni, da mora biti pozoren na simptome in mora poiskati zdravniško pomoč. Nadalje mora biti zdravstveno obravnavan. Ko je država epidemiološke ukrepe sprostila, je bilo v bolnišnicah več diagnostike, onkološki inštitut pa je ves čas delal in bolniki so bili deležni vseh vrst zdravljenja. Problem je bil pri odkrivanju bolezni, kajti v prvem valu osebni zdravniki niso pregledali veliko bolnikov, veliko je bilo tudi obravnav na podlagi telefonskih razgovorov. Na onkološkem inštitutu smo zato opazili, da je kar nekaj bolnikov k nam prišlo že z napredovalo boleznijo, ker so predlogo čakali na diagnozo in so do specialista prišli z zakasnitvijo,« poudarja Ocvirkova.

Vsaj ena dobra novica

Dobra novica kljub vsem posledicam epidemije je, da se je preživetje slovenskih bolnikov z rakom v zadnjih 20 letih povečalo za 11 odstotkov. Starost in stadij raka ob diagnozi sta še vedno ključna za preživetje bolnikov. Čeprav se preživetje bolnikov z rakom s časom povečuje, je za nekaj odstotnih točk nižje kot v najuspešnejših evropskih državah. Preživetje se je povečalo predvsem pri ljudeh s kožnim melanomom, z rakom debelega črevesa in danke ter s pljučnim rakom. Za deset odstotnih točk se je povečal tudi delež preživelih žensk, ki zbolijo zaradi raka dojke. V zadnjem letu se je predvsem zaradi epidemije stanje vseeno nekoliko poslabšalo, zato se tudi vsi bojijo, kaj bodo na področju odkrivanja in zdravljenja onkoloških bolnikov pokazali prihodnji meseci. Še posebej, ker vsi pričakujejo četrti val epidemije.

Prvo- in drugorazredni?

Znano je, da je državni zbor v začetku julija potrdil Zakon o nujnih ukrepih v zdravstvu, ki med drugim prinaša finančno spodbudo za specializante družinske medicine. Opozicijske stranke so z dopolnilom uspele spremeniti način izvedbe razpisa za skrajševanje čakalnih dob, tako da bodo pristojni najprej zapolnili zmogljivosti izvajalcev v javni zdravstveni mreži.

Ministrstvo RS za zdravje je nato objavilo javni razpis, v okviru katerega bo za skraj-

ševanje čakalnih vrst namenil 65 milijonov evrov. V okviru razpisa bo lahko več kot 20 ti-

soč bolnikov prišlo hitreje do zdravstvene storitve, na katero nedopustno dolgo čakajo. Na razpis se lahko prijavijo tudi zasebni izvajalci, a bodo javni zavodi imeli prednost.

V Strokovnem združenju zasebnih zdravnikov in zobozdravnikov Slovenije nasprotujejo dajanju prednosti

javnim zavodom v okviru nacionalnega razpisa za skrajševanje čakalnih vrst. Kot pojasnjujejo v združenju, naj bi to prineslo delitev bolnikov na prvo- in drugorazredne: »Tega smo zdravniki in zobozdravniki sicer vajeni. Za bolnike, ki bi jih v skladu z navedenim zakonom obravnavali, pa je to povsem nesprejemljivo,« so zapisali v strokovnem združenju. Menijo, da je takšen zakon celo neustaven.

V Splošni bolnišnici Celje izvajajo 503 vrste zdravstvenih storitev. V tabeli, ki so nam jo v bolnišnici pripravili, so podatki o tistih zdravstvenih storitvah, kjer so čakalne dobe najdaljše oziroma kjer so jih najbolj skrajšali. Z rumeno so obarvane storitve, kjer so čakalne dobe najdaljše, z zeleno storitve, ki so jih uspeli skrajšati. Za objavo smo strnili podatke, kjer so številke o čakalnih dobah najdaljše oziroma najkrajše.

DEJAVNOST	Naziv VZS	Čakalna doba za posamezne stopnje nujnosti na dan 1. 7. 2021			Čakalna doba za posamezne stopnje nujnosti na dan 1. 1. 2020			čakajoči bolniki 1.7.2021			
		zelo hitro	hitro	redno	zelo hitro	hitro	redno	zelo hitro	hitro	redno	SKUPAJ
Oddelek za splošno in abdominalno kirurgijo ter ambulate											
	Operacije kile	300	330	365	0	74	141	19	172	224	416
	Operacije žolčnih kamnov	300	330	365	0	74	141	15	18	132	229
Ambulate Oddelka za angiologijo, endokrinologijo in revmatologijo											
Endokrinološka ambulanta	Endokrinološki pregled - prvi	triaža - 144	263	690	triaža - 152	274	457	19	141	158	318
Revmatološka ambulanta	Revmatološki pregled - prvi	21	488	580	21	313	434	44	606	367	1017
Kardiološki oddelek in ambulate											
Kardiološka ambulanta	Kardiološki pregled - prvi	110	335	485	59	296	363	136	439	179	754
Kardiološka funkcionalna diagnostika	UZ srca	92	405	465	59	217	301	39	442	133	614
Ambulanta za tromboteste	Antikoagulacijsko zdravljenje - prvi pregled	90	210	360	14	36	60	57	62	24	143
Ambulate Oddelka za bolezni prebavil											
Gastroenterološka ambulanta	Gastroenterološki pregled- prvi	60	210	420	35	126	182	22	173	46	241
Gastroenterološka endoskopska diagnostika	Kolonoskopija (razen v okviru SVITa)	60	640	830	40	350	540	36	258	199	493
Oddelek za ortopedijo in športne poškodbe ter ambulate											
Ambulanta za ortopedijo in športne poškodbe	Ortopedski pregled - prvi	150	240	250	145	186	291	161	743	192	1096
	Endoproteza kolena	triaža - 573	780	812	triaža	325	429	0	137	404	541
	Endoproteza kolka delna/totalna	triaža - 325	625	833	triaža	120	334	1	92	205	298
Oddelek za otorinolaringologijo in cervikofacialno kirurgijo ter ambulate											
	Posegi v grlu	20	108	229	14	46	174	1	21	398	420
Ambulate Očesnega oddelka											
Očesna ambulanta	Okulistični pregled (razen pregled vida za očala in kontaktnih leč) - prvi	90	330	390	90	160	220	155	865	570	1590
Ambulate Oddelka za maksilofacialno in oralno kirurgijo											
	Ekstrakcija zoba	0	87	131	20	109	180				
Ambulate Dermatovenerološkega oddelka											
Dermatovenerološka ambulanta-odrasli	Dermatološki pregled - prvi	14	90	180	73	105	143	96	346	166	608
Ambulate Radiološkega oddelka											
UZ dojk	UZ dojk obojestransko	12	116	299	29	57	175	29	127	652	808
CT glave in vratu	CT glave brez KS	7	13	132	21	43	51	58	194	50	302
	CT trebušnih organov s KS							133	201	110	444

OB ROBU

Oskrba ni več samoumevna

Na prvi pregled samo v celjski bolnišnici čaka skoraj toliko bolnikov, kot je prebivalec Celja. Vsaka številka v statistiki čakajočih pomeni enega bolnika. Tudi z resnimi obolenji in tudi s takšnimi, ki se ravno med čakanjem na prvi pregled slabšajo. Nekatere njihove diagnoze bodo hude. Spremenile jim bodo življenje. Njim in njihovim svojcem. Morda tudi zato, ker niso postavljene pravočasno. Na to opozarjajo onkologi, tega si nismo izmislili mi. Mnogi od teh bolnikov, ki čakajo predolgo, bodo morda umrli zaradi bolezni, ki zdaj še ni diagnosticirana, a bi lahko bila. To je realnost, ki je pomembnejša od afer o zdravniških dodatkih ali o pretakanju denarja skozi zdravstvena sita.

Gre za realnost, s katero se bo moral sistem zdravstva še bolj jasno soočiti. V praksi. Ne samo na papirju. Dokler številke čakajočih ne bodo občutno nižje, država temno liso zdravstvenega sistema pokriva z obližem. To je enako, kot bi onkološkega bolnika zdravili z lekadolom.

Ljudje morajo zdaj razmišljati razsodno. Njihove vztrajnosti oziroma pogleda na zdravstvo ne smejo zamegliti afere, jeza zaradi epidemioloških ukrepov ali politikov. Morajo biti vztrajni. Na žalost tudi, če želijo priti do zdravnika. Čas kaže, da pravočasna zdravniška oskrba ni več samoumevna.

To ni kritika zdravnikov ali medicinskih sester. Vsaj tistih ne, ki so svoje poslanstvo med epidemijo krvavo plačali z izgo-relostjo. Takšnih je veliko. Gre za kritiko sistema, ki je dopustil, da ima zdravstvo raka v zadnjem stadiju, zdaj pa ga ne zna in ne zmore pozdraviti. Gre tudi za kritiko tistih zdravnikov, ki so brez čustev lahkotno prejeli dodatke med epidemijo in so se v službo (tudi v Celju jih je nekaj) prišli samo »registrirat«. Sistem bo enkrat, v to verjamem, ločil zrnje od plev.

Bolnike, ki čakajo nedopustno dolgo, bodo začeli vabiti na storitve v drugi polovici septembra. Klicali jih bodo iz nacionalnega klicnega centra, ki deluje pod okriljem Nacionalnega inštituta za javno zdravje. Tako bodo bolnika vprašali, ali želi priti na storitev, na katero čaka, pri drugem izvajalcu, ki ima krajšo čakalno dobo. Če bo bolnik določenega izvajalca zavrnil, bodo ponudili tudi druge, kjer bo lahko bolnik prej prišel na vrsto.

Sto tisoč ljudi čaka?

V celotni Sloveniji na prvi specialistični pregled čaka več kot 70 tisoč ljudi in na specialistično-diagnostične storitve več kot sto tisoč ljudi.

Pred tedni je minister za zdravje Janez Poklukar dejal, da sta cilja objavljenega razpisa za skrajševanje čakalnih vrst postavitev bolnika v središče in izvajanje storitev. Poklukar pričakuje, da bodo zdravstveni izvajalci storitve v okviru razpisa začeli izvajati 1. oktobra. Tako bo hitreje do zdravstvenih storitev prišlo več kot 20 tisoč bolnikov, ki trenutno čakajo nad dopustno čakalno dobo. Prednost naj bi imeli tisti, ki čakajo najdlje, poleg tega bodo prednostno uvrščeni tudi tisti, ki imajo težje zdravstveno stanje.

Za razpis bo država namenila 65 milijonov evrov, večino iz sredstev dopolnilnih zdravstvenih zavarovalnic, ki lani zaradi manjšega obsega izvajanja zdravstvenih storitev niso v celoti porabile zbranega denarja v okviru premij dopolnilnega zavarovanja. Za tiste, ki niso dopolnilno zdravstveno zavarovani, bo storitve kril proračun. Storitve v okviru razpisa bodo zdravstvene ustanove izvajale tudi celo prihodnje leto, kar bo po besedah Poklukarja izvajalcem omogočilo, da bodo lahko pravočasno organizirali kadrovske in prostorske zmožnosti.

SIMONA ŠOLINIČ

V vročih dneh ne puščajte psov v avtu. (Foto: arhiv NT – Andraž Purg - GrupA)

Pes zaprt v vročem vozilu

Policija: prekrška ni bilo

Policisti so pretekli teden obravnavali primer, kjer naj bi voznica pred celjsko trgovino za dlje časa v vozilu pustila zaprtega psa. Primer je močno razburil predstavnike enega izmed društev za zaščito živali s Celjskega, ki so bili na kraju dogodka, kamor jih je poklical zaposleni iz trgovine, ki so ga na psa v avtomobilu opozorili mimoidoči.

SIMONA ŠOLINIČ

»Ker je vsako leto kar nekaj primerov, ko policisti iz parkiranih pregretih vozil rešujemo že povsem dehidrirane živali, vse voznike opozarjamo, da se v zaprtih avtomobilih na soncu zelo hitro razvijejo zelo visoke temperature, ki so lahko tudi smrtno nevarne. Živali ne smejo biti v zaprtih in zaklenjenih vozilih na vročini, tudi za kratek čas ne,« je zapisano na spletnih straneh slovenske policije. A informacije, ki pridejo do nas o tovrstnih dogodkih, na drugi strani kažejo, da policija pogosto ne najde »elementov prekrškov ali kaznivih dejanj«. Mnogi, ki pustijo psa v vozilu, četudi ni zunaj 30 stopinj – psa vseeno s tem lahko ogrozijo – se izmaknejo kazni oziroma ne dobijo niti opozorila.

Niso ugotovili prekrška

O dogodku, ki se je zgodil pretekli teden v Celju, je policija seznanjen. »Na kraj

so bili poslani policisti, ki so ugotovili, da je v vozilu zaprt pes, ki ni kazal znakov izčrpanosti, prav tako so bila na vozilu odprta okna in zunanje vremenske temperature niso bile takšne, da bi ogrozale psa. Prav tako so se pogovarjali z lastnico psa, ki ga ni pustila v vozilu daljši čas. Policisti na kraju niso ugotovili elementov prekrška ali kaznivega dejanja,« so nam sporočili s celjske policije. Po neuradnih podatkih naj bi bil pes v vozilu dve uri in pol. Tudi predstavniki društva za zaščito živali menijo, da je bil pes videti izčrpan.

Uprava RS za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin prav tako ves čas opozarja na nevarnost vročine za domače živali: »Poudarjamo, da pri visokih zunanjih temperaturah hišnih živali ni dovoljeno puščati samih v parkiranih vozilih, razen če lastnik zagotovi primerno zračenje oziroma hlajenje.

Visoka temperatura v vozilu lahko pri živali povzroči vročinski udar, kar se nemalokrat lahko konča s poginom.«

Lahko razbijete steklo na vozilu?

Nekaterim lastnikom psov se še vedno zdi, da 26 stopinj v zaprtem vozilu ni veliko za žival, vendar je tudi ta temperatura lahko smrtno nevarna, saj se vozilo na soncu ves čas segreva. Če pes ob tem nima vode, je zanj to lahko pogubno. »Žival tekočino pri visoki temperaturi pospešeno izgublja. Zagotavljanje zadostne količine zdravstveno ustrezne vode je tudi zakonska obveza skrbnika živali, torej vsakogar, ki odgovarja za žival, ne glede na to, ali je njen lastnik ali zanj le skrbi,« poudarjajo v upravi. Različna društva za zaščito živali želijo predvsem ljudi osvestiti, da morajo lastniki pri prevozu živali še posebej misliti na različne okoliščine, preden jih pustijo v vozilu.

Da je kaj takšnega – kljub temu da naj bi lastnica vozila pustila nekoliko odprta okna – nesprejemljivo, opozarjajo tisti, ki so zaprtega psa videli, še posebej ker se je to zgodilo na parkirišču trgovine, ki pred vhodom celo opozarja, naj ljudje psov ne puščajo v vozilih, saj je dovoljeno z nji-

mi tudi v notranjost trgovine, kjer so postavljene celo posodice z vodo ...

Na Celjskem letos ni bilo nobene kazni za lastnike, ki so pustili psa v zaprtem vozilu. Je pa velikokrat na socialnih omrežjih mogoče zaslediti kar nekaj zapisov in fotografij psov v neprežračenih vozilih, predvsem pa zgražanja ljudi, da se kaj takšnega lahko zgodi. Čeprav na policiji za takšne lastnike omenjajo tudi možnost kazenske ovadbe zaradi kaznivega dejanja mučenja živali, je zaradi tovrstnih primerov letos še niso podali. Mnogi se – tudi na socialnih omrežjih – pogosto sprašujejo ali svetujejo očividcem, naj razbijejo steklo na vozilu, v katerem je pes, ki je zaradi vročine že izčrpan. Vendar na policiji opozarjajo, da posameznik tega ne sme storiti, ampak mora poklicati policijo. Ta preveri vse okoliščine in po potrebi posreduje. Če bi steklo na vozilu razbil posameznik, bi namreč lahko tvegalo celo odškodninsko tožbo ali kazeno za kaznivo dejanje poškodovanja tuje stvari ...

Temperatura v avtomobilu lahko v 10 minutah na soncu naraste na 40 stopinj ali več.

Napadla sta ga sredi mesta

V torek okoli 2. ure ponoči se je v Stanetovi ulici v Celju zgodil rop. Dva neznana moška, visoka približno 180 centimetrov in temnih las, sta fizično napadla 53-letnega moškega. Zatem ko sta ga podrla na tla, sta mu vzela denar. Policisti neznanca še iščejo, morebitne očitvidce prosilo, naj pokličejo na številko 113, če o ropu karkoli vedo.

Pijan trčil v hišo

V zadnjem tednu se je na Celjskem zgodilo kar nekaj hujših prometnih nesreč. V nekaterih so se hudo poškodovali tudi motoristi.

Policisti v Šoštanju so obravnavali nesrečo, v kateri se je huje poškodoval 57-letni motorist. Ta je vozil iz smeri Velenja proti Šoštanju. Pred krožiščem za Mozirje je zaradi vožnje preblizu desnega roba vozišča trčil v robnik in padel. V Udmatu pri Laškem se je huje poškodoval 57-letnik, prav tako motorist. Vozil je iz smeri Rimskih Toplic in v Udmatu zaradi neprilagojene hitrosti trčil v pred seboj vozeče vozilo ter padel po cesti na nasprotni vozni pas. Takrat je iz nasprotne smeri pravilno pripeljal voznik osebnega vozila, ki je trčil v motorista. Ta se zdravi v celjski bolnišnici. Poškodbe je dobil tudi 33-letni motorist, ki je na Lopati v Celju vozil neregistriran motor in je zaradi neprilagojene hitrosti zapeljal s ceste ter trčil v betonski jašek.

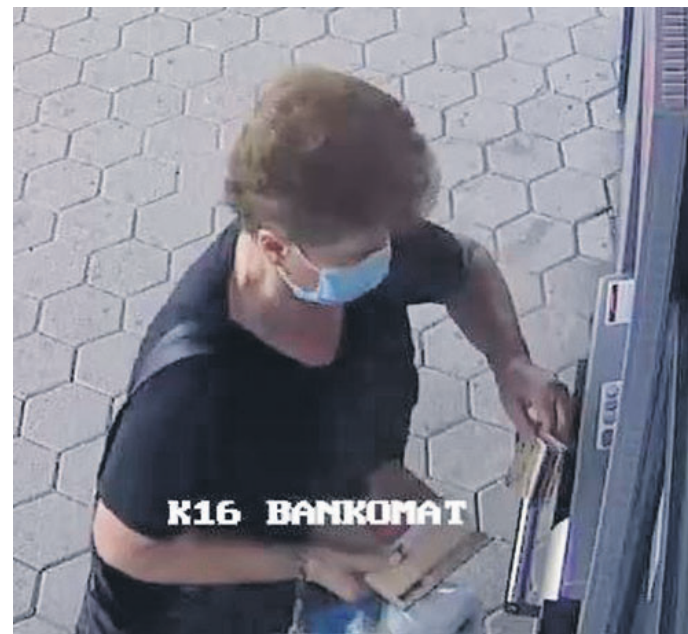
V Velenju so policisti obravnavali voznika avtomobila, ki je zaradi neprilagojene hitrosti trčil v ograjo mostu v Šoštanju. Preizkus z alkotestom je pokazal, da je imel 0,97 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Policisti so zoper njega napisali obdolžilni predlog. Pijan je bil tudi 19-letnik, ki je konec minulega tedna na območju Kaple z avtomobilom zaradi neprilagojene hitrosti zapeljal s ceste in trčil v stanovanjsko hišo. Preizkus z alkotestom je pokazal, da je imel 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. V nesreči so bili trije sopotniki, stari od 19 do 20 let, lažje telesno poškodovani. Tudi zoper 19-letnega povzročitelja bodo policisti napisali obdolžilni predlog. Alkohol je bil kriv tudi za nesrečo, ki se je zgodila v Malem Vrhu na območju Šmartnega ob Paki, kjer je prav tako pijan 53-letnik z avtom trčil v drevo.

Do konca tedna po vsej Sloveniji traja poostren nadzor prometa, ki ga izvaja policija z Agencijo RS za varnost prometa. Poseben poudarek bo predvsem na preverjanju hitrosti vožnje. Namen akcije je tudi umirjanje prometa, saj je nadzor tudi uvod v začetek šolskega leta.

Poškodoval si je prste

V začetku tedna se je v enem od štorskih podjetij zgodila delovna nesreča. Policisti so pri ogledu kraja in z zbiranjem obvestil ugotovili, da se je pri delu v obratu gospodarske družbe poškodoval 41-letni moški. Moški si je poškodoval prste na roki v času, ko so prestavljali stroj v obratu. Policisti o nesreči še zbirajo obvestila in bodo o dogodku obvestili pristojno tožilstvo v Celju.

Ali poznate to žensko?

Policisti Policijske postaje Celje preiskujejo kaznivo dejanje zatajitve. Oškodovanka je 9. junija letos ob 10.18 na bankomatu v Celju pri enem od trgovskih središč dvignila gotovino in denar pozabila v reži. »Pozabljen denar je našla starejša ženska in si ga prilastila. Naprošamo vse, ki bi karkoli vedeli o ženski, ki jo je ujela varnostna kamera (na fotografiji), naj o tem obvestijo Policijsko postajo Celje na telefonsko številko 03 542 64 00, anonimni telefon 080 1200 ali interventno številko 113,« so sporočili s celjske policije. (Foto: PU Celje)

Svetovni dan dojenja

Zaščita dojenja kot skupna odgovornost

V ponedeljek minuli teden je bil svetovni dan dojenja, ki je letos imel slogan **Zaščita dojenja kot skupna odgovornost**. Namen prizadevanj je izboljšati zdravje mater in otrok ter vsem otrokom zagotoviti zdrav in enak začetek življenja, so poudarili v Društvu svetovalcev za laktacijo in dojenje Slovenije. Prav tako želijo zagotoviti varno prehranjevanje dojenčkov in otrok v času krize.

SIMONA ŠOLINIČ

Društvo svetovalcev za laktacijo in dojenje Slovenije, ki deluje tudi na območju vse Slovenije, je v Celju pripravilo tudi srečanje nosečnic in doječih mater. Mladim staršem so bile na voljo strokovne in natančne informacije o dojenju, dopolnjene z izkušnjami, ki so jih o dojenju delile matere. Dojenje je tudi ključnega pomena za doseganje ciljev trajnostnega razvoja do leta 2030, so spomnili v društvu. Čeprav je podpora dojenju na individualni ravni zelo pomembna, ga je treba obravnavati kot javnozdravstveno vprašanje, ki zahteva podporo in naložbe na vseh ravneh.

Slogan skrbno izbran

Slogan letošnjega svetovnega dneva dojenja – Zaščita

dojenja kot skupna odgovornost – ni izbran kar tako. Ima svoj namen, pravi predsednica Društva svetovalcev za laktacijo in dojenje Slovenije **Cveta Skale**. »Pandemija je v zadnjem letu določene ustaljene stvari spremenila in smo večino pozornosti v zdravstvu usmerili v reševanje zdravstvenih težav, ki nastajajo zaradi covida. Zato je ta slogan posvečen ponovni gradnji podpore dojenju.«

Kot dodaja sogovornica, je to tudi priložnost, da kot družba pri podpori dojenju stopimo skupaj, od zdravstva, delovnih organizacij do vsakega posameznika. »Kajti če le vsi delujemo enotno, bo podpora dojenju omogočena na vseh ravneh, hkrati moramo mame zaščititi pred agresivnimi pritiski

marketinga in industrije. Torej želimo letos ponovno osveščati ljudi o pomenu in zaščiti dojenja ter predstaviti, da je nedojenje javnozdravstveni problem,« dodaja Skaletova.

V Sloveniji številne dejavnosti izvaja ravno društvo svetovalcev za laktacijo in dojenje, katerega člani so mednarodno pooblašteni svetovalci za dojenje s posebno licenco, ki zagotavlja najvišjo in edino mednarodno priznano znanje s področja svetovanja o dojenju. Glede na to si v društvu brezplačno prizadevajo, da nosečnice, doječe matere in starši iščejo informacije o dojenju na ustreznem mestu.

Koristi za vse

Splošne koristi dojenja se nanašajo na otroka, mamo in tudi na celotno družbo, še dodaja predsednica Društva svetovalcev za laktacijo in dojenje Slovenije Cveta Skale: »Otrok, ki je dojen, z materinim mlekom dobi vse snovi, ki jih potrebuje za rast in razvoj. Torej vitamine, minerale, beljakovine, ogljikove hidrate ... točno v

Predsednica Društva svetovalcev za laktacijo in dojenje Slovenije Cveta Skale. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

takšnem sestavu, kot jih potrebuje. To je največja prednost, ki loči materino mleko od mlečnih formul, torej da ima vsaka mati mleko točno za svojega otroka,« poudarja sogovornica.

Poleg tega raziskave kažejo, da so otroci, ki so dojeni, bolj zdravi v otroštvu in kasnejših obdobjih, imajo manj dejavnikov tveganja za kronična obolenja, dojenje pozitivno

vpliva tudi na njihova čustva. Prednosti dojenja se nanašajo tudi na mamo. Ta ima zaradi dojenja manj poporodnih krvavitev, ni toliko podvržena osteoporozi ali tveganju za nastanek raka dojk ali jajčnikov. Dojenje vpliva tudi na pozitivno hormonsko ravnovesje matere. Z vidika družbe je dojenje ključno za manj obremenjen zdravstveni sistem, ker so dojeni otroci

bolj zdravi. Povezano je tudi z manj stroški v družini. Gre za dobrobit z vseh vidikov, ki je ogromna, poudarja Skaletova. Vsaka mama se mora prilagoditi otroku, še omenja. Priporočena dolžina dojenja je – raziskave to potrjujejo – šest mesecev. Torej v tem času strokovnjaki priporočajo izključno dojenje, če je le-to možno. Potem sledi postopno uvajanje goste hrane.

Dojiva se

Minulo soboto je bil v Celju tudi **Festival Dojiva se**, ki je v okviru svetovnega tedna dojenja letos potekal že osmič in so ga v 22 mestih v Sloveniji pripravile prostovoljke pod okriljem Društva pod srcem.

»Namen festivala je osveščati, da je podpora mami ne glede na to, ali ta doji ali ne, pomembna, saj je vsaka mama za svojega otroka dobra mama in si zasluži podporo,« pravi **Andreja Kolar**, glavna organizatorka festivala v Celju.

Na festivalu so bile na voljo strokovnjakinje in mamice z izkušnjami, ki so pomagale z nasveti o predporodnem in poporodnem obdobju, porodu, dojenju, svobodnemu izločanju izven pleničk in zgodnjem navajanju na kahllico, naravnem hranjenju in o podpori

pri črevesnih težavah, pa tudi o premagovanju čustvenih blokad, pomenu gibalnega razvoja po načelu pedokinetike in pomenu gibanja za nosečnice, mamice in malčke. Na festivalu so mamice lahko prevzele vodnik Zaupam si. Ta bo na voljo tudi v okoliških knjižnicah, delili pa ga bodo tudi v celjski porodnišnici, zdravstvenih domovih in ginekoloških dispanzerjih v Celju in Laškem.

Odziv na festival je bil pozitiven in velik. Obiskovalci so z veseljem zapisali tudi sporočila za druge starše. V okviru svetovnega tedna dojenja so bila na spletu – kot preteklo leto – tudi brezplačna predavanja za starše o dojenčkovih potrebah, porodu, poporodnem obdobju, dojenju in o prvi pomoči za malčke ter dojenčke. Predavanja so na voljo na ogled 21 dni.

Festival Dojiva se je bil v soboto v Mestnem parku v Celju. (Foto: SHERPA)

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Brezplačni teden znanj za vse mlade!

KAJ? Kreativni inkubator 2021

KDAJ? Od ponedeljka, 23. 8., do petka, 28. 8. 2021

KJE? dvorana MCC – Celjski mladinski center

MCC – Celjski mladinski center in Klub študentov občine Celje v sodelovanju s pobudnico projekta, Vladimiro Skale, V. S. Styling, pripravlja teden, poln novih informacij, znanja in modrosti.

Kulinarika, šport, umetnost, evropske priložnosti, zabavna industrija – te zanima kaj več?

Si mlada, radovedna, nado- budna oseba in želiš izvedeti kaj novega? Si aktiven/aktiv- na na področjih, ki so naštet zgoraj in si želiš osvojiti nova znanja? Ali pa te le muči »fir-

bec« in bi rad/a spoznal/a ka- kšno znano osebnost, razširil svojo socialno mrežo in preži- vel »hud« teden?

V Celjskem mladinskem cen- tru bodo zate in tvoje prijatelje pripravili navdihujoč teden! Med 23. in 28. avgustom se bo- ste med 9. uro in 12.15 družili, zabavali, izobraževali in pridobi- vali nove veščine. Svoja znanja in izkušnje bodo delili Dušan Konda, Ines Gabriel, Breda Arnšek, Saša Lavrič, Tadeja Robnik, Katja Kolenc, Stane Žilnik, Klemen Sagadin in Alya.

Teden raznovrstnih priložno- sti, preveri kaj vse vas čaka in najdi nekaj zase!

Pripravite vprašanja in dile- me, ki vas težijo ter pokramlajte z uspešnimi gosti!

Obvezna predhodna prijava na info@mc-celje.si.

PROGRAM:

Ponedeljek, 23. avgust

 9.15 – Ogled mesta s prekaljenim vodnikom
9.00 – Zgodbe življenja z Dušanom Konda, Kajak kanu klub Nivo Celje
10.30 – O delovanju KŠOC Kluba študentov občine Celje z Ines Gabriel

Torek, 24. avgust

 9.15 – Ogled razstave Živeti v Celju, Muzej novejšje zgodovine Celje
10.30 – Sodobna ženska, mati, delo in politika s podžupanja Mestne občine Celje Bredo Arnšek
11.45 – Bodi del start-upov s Sašo Lavrič, direktorico Inkubatorja Savinjske regije.

Sreda, 25. avgust

 9.15 – Ogled razstave Stari pisker, Muzej novejšje zgodovine Celje
10.30 – Zgodbe življenja z vrhunsko policijsko Tadejo Robnik, vodjo policijskega okoliša
11.45 – Vse o evropskih projektih s Katjo Kolenc, vodjo programov, mednarodne koordinacije in projektov MCC

Četrtek, 26. avgust

 9.15 – Ogled razstave Josip Pelikan, stekleni atelje, Muzej novejšje zgodovine Celje
10.30 – Zgodbe življenja s Stanetom Žilnikom, gostilna Stari pisker, Slovenija, Evropska gastronomska regija

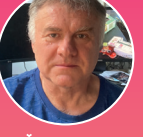
Petek, 27. avgust

 9.15 – Ogled Urbanih legend s Klemnom Sagadinom, MCC – Celjski mladinski center
10.30 – O petju, prepoznavnosti, načinu življenja s Alyo
11.45 – Zgodbe MCC Hostla, spi kot legenda

KREATIVNI INKUBATOR

DOBRE PRAKSE KREATIVNOSTI

23. - 27. avgust 2021
od 9.00 do 12.15 v Celjskem mladinskem centru

PON 23. avgust	TOR 24. avgust
ZGODBE ŽIVLJENJA DUŠAN KONDA Kajak kanu klub NIVO Celje	DELOVANJE KŠOC INES GABRIEL Klub študentov občine Celje
VRHUNSKA POLICISTKA TADEJA ROBNIK vodja policijskega okoliša	EVROPSKI PROJEKTI KATJA KOLENC Celjski mladinski center
ZGODBE MCC HOSTLA KLEMEN SAGADIN Celjski mladinski center	PETJE, NAČIN ŽIVLJENJA ALYA pevka

OBVEZNE PRIJAVE NA: INFO@MC-CELJE.SI

BiRObit
DIGITALIZIRAJTE POSLOVANJE

www.birobit.si
Canon

FloRadio

Vsak ponedeljek ob 11:20 na Radiu Celje

radio celje

PALMA
OD LETA 1990
www.palma.si

Poslovalnica Planet TUŠ: 030-700-014
Poslovalnica Celje center: 051-666-664

GRČIJA Letimo iz Ljubljane OTOK LEFKAS odhodi vsak ponedeljek HOTEL COSMOPOL 3* 7x nočitev z zajtrkom od 499 €	DUBROVNIK Letimo iz Ljubljane CAVAT odhodi vsako nedeljo REMISENS HOTEL EPIDAUROS 3*+ 7x vse vključeno od 799 € 2 otroka do 15 let BREZPLAČNO
--	--

GRADBENA TRGOVINA
GRADBENA TRGOVINA D.O.O.,
Spodnje stranice 16, 3206
tomaz@gradbena-trgovina.si
www.gradbena-trgovina.si
T: 051 612 666, 070 96 99 55

**IZDELAVA FASAD
SALON KERAMIKE
GRADBENI MATERIAL**

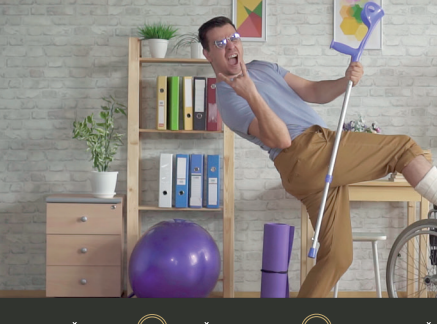

Mesec športa

Mesec športa - mesec druženja, zabave in zdravja. Šport pomembno prispeva h kakovostnemu življenju in dobremu počutju. V mesecu športa vas Mestna občina Celje in Športna zveza Celje vabita, da v dobri družbi preizkusite številne programe in aktivnosti.

prijave in informacije:
www.szc.si, www.celje.si

29. avgust - 3. oktober 2021

TVOJA ODŠKODNINA
by Center za pravno pomoč

TVOJA ŠKODA + NAŠE ZNANJE = TVOJA ODŠKODNINA

080 34 70
www.tvoja-odškodnina.si

Optika OFTALMOS
070 458 485
info@optika-ofthalmos.si
www.optika-ofthalmos.si

Naroči se na brezplačno kontrolo vida

CELJE - PTUJ - ROGAŠKA SLATINA

Fingust
SVEŽI ali MARINIRANI RIBSI vedno na zalogi

www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na Ostrožno 22, Celje

Fingust
dober okusi

Monter m/ž (Celje)

Opis delovnega mesta: postavljanje in podiranje šotorov, hal, odrov, natovarjanje, raztovarjanje, montiranje, demontiranje v skladu z delovno dokumentacijo in postavitvenimi listi. Kaj pričakujemo od kandidata: sposobnost dela v timu, fizično moč, izobrazba ni pomembna, priporočljiv izpit B-kategorije, zaželeno delovno izkušnje, niso pa pogoji. Kaj kandidatom nudimo: zaposlitev za nedoločen čas s poskusnim obdobjem 6 mesecev. Prijave zbiramo do 5. 9. 2021. Biro Ogis, d. o. o., Kosova ulica 5, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Tehnični nabavnik – koordinator m/ž (Celje)

K sodelovanju vabimo zanesljivega in motiviranega kandidata, od katerega pričakujemo: izobrazbo vsaj V. stopnje ekonomske, tehnične ali logistične smeri, vsaj 2 leti delovnih izkušenj na področju nabave (ni pogoji), aktivno znanje angleškega jezika, poznavanje nabavnih postopkov, dobro poznavanje programov MS Office ter drugih orodij in informacijske tehnologije, interes za tehniko, strojništvo in proizvodni proces, sposobnost vodenja in koordiniranja manjših projektov. Prijave zbiramo do 5. 9. 2021. Biro Ogis, d. o. o., Kosova ulica 5, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Varilec (delavec v proizvodnji) m/ž (Celje)

Kaj pričakujemo od kandidatov: dober vid, ročne spretnosti, natančnost in delovno vztrajnost, izobrazba ni pomembna, dovolj so izkušnje, vsaj 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih. Kaj

kandidatom nudimo: zaposlitev za določen čas z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas s poskusnim obdobjem 6 mesecev, motivacijsko delovno okolje z možnostjo napredovanja, redno in stimulatívno plačilo. Prijave zbiramo do 5. 9. 2021. Biro Ogis, d. o. o., Kosova ulica 5, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Delavec v proizvodnji m/ž (Šmartno ob Paki)

Glavna dejavnost podjetja je predelava in brizganje plastičnih mas. Proizvajamo predvsem tehnično visoko zahtevne izdelke velikih serij na tujem in domačem trgu. Kandidatu ponujamo 1-mesečno uvajanje na delovnem mestu in 2-mesečno poskusno obdobje, triizmensko delo za polni delovni čas, pogodbo bomo sklenili za nedoločen čas, delo se opravlja 5 dni na teden, občasno ob sobotah, izplačilo morebitnih nadur, fleksibilnost odobritve dopustov in možnosti koriščenja. Prijave zbiramo do 5. 9. 2021. MPT, d. o. o., Šmartno ob Paki 136a, 3327 Šmartno ob Paki. Več informacij na www.trgotur.si.

Oblikovalec kovin – rezkalec m/ž (Šentjanž)

Opis delovnega mesta: samostojno branje dokumentacije, izbira programov in operacij ter programov obdelave na stroju glede na delovne naloge, spremne dokumentacije in navodila nadrejenega, izbira, preverjanje in nastavljanje ustreznih materialov za obdelavo, izvajanje zahtevnejših dimenzijskim meritev in opravljanje medfazne in končne kontrole polizdelkov in izdelkov, optimalen izkoristek materiala, polizdelkov in pro-

izvodov po delovni dokumentaciji, skrb za stroje, odpravljanje manjših napak in obveščanje nadrejenega, proaktivno sodelovanje pri izboljšanju postopkov procesa dela. Prijave zbiramo do 5. 9. 2021. Kovine Goršek, d. o. o., Šentjanž pri Dravogradu 1, 2373 Šentjanž pri Dravogradu. Več informacij na www.trgotur.si.

Ključavničar / Varilec (delavec v proizvodnji) m/ž

Od kandidatov pričakujemo: ročne spretnosti, natančnost, iznajdljivost in delovno vztrajnost, izobrazba ni pomembna, dovolj so izkušnje, vsaj 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih. Kaj kandidatom nudimo: zaposlitev za določen čas z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas, s poskusnim obdobjem 6 mesecev, enoizmenski delovni čas – dopoldne, dolgoročno zaposlitev v stabilnem podjetju, motivacijsko delovno okolje z možnostjo napredovanja, redno in stimulatívno plačilo. Prijave zbiramo 5. 9. 2021. Biro Ogis, d. o. o., Kosova ulica 6, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

CNC-operater m/ž (Paka pri Velenju)

Smo podjetje, ki se ukvarja s kovinsko proizvodnjo pri kateri je vključen laserski razrez pločevine z CNC-rezalnikom, varjenje, CNC-krivljenje ter ostala ročna dela v kovinski industriji. Pričakujemo: izvrševanje nalog in vsega, kar je v opisu za delovno mesto CNC-operater, zagotavljanje urejenosti in čistote v proizvodnji, zagotavljanje pravilnega in odgovornega ravnanja z osnovnimi sredstvi, drobnim inventarjem ter ostalim materialom in opremo v proizvodnji, skrb za varstvo pri delu in upoštevanje vseh varstvenih predpisov. Prijave zbiramo do 5. 9. 2021. LKK, d. o. o.,

Paka pri Velenju 63, 3320 Velenje. Več informacij na www.trgotur.si.

Skladiščnik m/ž (Paka pri Velenju)

Smo podjetje, ki se ukvarja s kovinsko proizvodnjo, pri kateri je vključen laserski razrez pločevine s CNC-rezalnikom, varjenje, CNC-krivljenje ter ostala ročna dela v kovinski industriji. Zaradi dodatnega obsega dela iščemo: skladiščnika, pogoj srednja tehnična šola oziroma usposobljen posameznik, ki bo znal brati strojne načrte, zahtevane delovne izkušnje: 1 leto, pričetek dela takoj. Prijave zbiramo do 5. 9. 2021. LKK, d. o. o., Paka pri Velenju 63, 3320 Velenje. Več informacij na www.trgotur.si.

Prodajni inženir m/ž (Velenje)

Opis delovnega mesta: aktivna terenska prodaja oziroma pridobivanje novih kupcev, pospeševanje prodaje, izvedba tržnih aktivnosti za rast prodaje na domačem in tujih trgih (iskanje potencialnih strank in trgov), pridobivanje in obdelovanje podatkov o tržnih razmerah, strokovna prodaja izdelkov iz prodajnega programa delodajalca (senzorska tehnika in pribor), proaktivno upravljanje bodočih kupcev (demonstracije in tehnična podpora), pripravljanje ponudb glede na povpraševanja in zaključevanje prodaje, pridobivanje tržnih potreb za razvoj novih produktov. Prijave zbiramo do 9. 9. 2021. FBS elektronik, d. o. o., Prešernova cesta 8, 3320 Velenje. Več informacij na www.trgotur.si.

Skladiščnik m/ž (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

GEP Štalekar, grafično embalažno podjetje, je eno izmed vodilnih podjetij v regiji za celostno oskrbo strank s storitvami in izdelki s področja potiskane kartonske embalaže. Kandidatom nudimo: zaposlitev

za določen čas 1 leta s poskusnim obdobjem 6 mesecev in možnostjo podaljšanja v nedoločen čas, redno, osnovno plačilo in stimulatívni dodatek glede na uspešnost, delo v mlademu, dinamičnemu, urejenemu in sproščenemu delovnem okolju, temeljito uvajanje in predajo dela, karierni in osebni razvoj. Prijave zbiramo do 5. 9. 2021. GEP Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Tiskar m/ž (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Cenijo ljudi s podjetniško miselnostjo, ki z zagnanostjo in inovativnostjo pripomorejo k boljšim izdelkom in boljši organizaciji poslovanja. Nudimo: zaposlitev za določen čas 1 leta z možnostjo podaljšanja v nedoločen čas (poskusno delo 6 mesecev), delo v mlademu, dinamičnemu, urejenemu in sproščenemu delovnem okolju, redno in stimulatívno plačilo za opravljeno delo, možnost osebnega in strokovnega razvoja. Prijave zbiramo do 5. 9. 2021. GEP Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Vodja skladišča m/ž (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Pričakujemo: zaključena vsaj VI. stopnja ekonomske ali logistične smeri, zaposlitev za nedoločen čas s 6-mesečnim poskusnim delom, vsaj 3 leta izkušenj na področju vodenja, poznavanje skladiščnih procesov, sposobnost vodenja večje skupine sodelavcev, organizacijske sposobnosti, odgovornost, natančnost, pripravljenost za sodelovanje in usklajevanje nalog s sodelavci. Prijave zbiramo do 5. 9. 2021. GEP Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

FOTO TEDNA

Mi smo prišli nazaj.

Foto: SHERPA

Isabela Ramona

Katrina Pardee

Damir Grgić

Pomembni okrepitvi za mlado vrsto Ženskega košarkarskega kluba Cinkarna Celje

V novo sezono z Brazilko in Američanko

Konec prejšnjega meseca je bilo zelo aktivno vodstvo celjskega ženskega košarkarskega kluba. Najprej je podaljšalo pogodbo s trenerjem Damirjem Grgićem, kar je zelo pomembno, nato je v svoje vrste privabilo dve tuji igralki, kar je bilo nujno, saj je zasedba mlada in je po odhodu izkušene ter kakovostne Srbkinje Snežane Bogičević potrebovala ponovno podporo.

DEAN ŠUSTER

Večji del ekipe se bo zbral v ponedeljek in začel sezono, v kateri bo ponovno cilj na domači dvojček lovorik in uvrstitev na zaključni turnir Jadranske lige.

»Napredovale, a še lahko«

Na začetku priprav še ne bo novink iz Brazilije in ZDA ter najboljših kadetinj, ki so s slovensko reprezentanco na Portugalskem. **Damir Grgić** se je precej časa obotavljal glede podaljšanja pogodbe, česar so v klubu že vajeni iz prejšnjih prelomnih obdobij in zato ni bilo velike bojazni, da bi izgubili zelo uspešnega trenerja. Članice bo vodil še vsaj dve sezoni. »Vesel sem, da smo se z vodstvom kluba uspeli dogovoriti za nadaljevanje sodelovanja. Kljub temu da začenjam že svojo trinajsto sezono na klopi Cinkarne Celje, mi volje in motiva za delo ne manjka. Že lani smo začeli delati z novo izjemno obetavno generacijo deklet, ki je izjemno napredovala, a daleč od tega, da bi že dosegla svoj končni domet. Dosedanje delo želimo v naslednjem obdobju še nadgraditi in ostati vodilni

ženski košarkarski kolektiv v Sloveniji ter tudi širši regiji.«

Dvajset v dvanajstih

41-letni Trboveljčan Grgić je v celjski klub prišel leta 2007, zadnjih dvanajst sezon je bil trener članske zasedbe. S Cinkarno Celje mu je uspelo osvojiti že dvajset lovorik v članski konkurenci: deset naslovov državnega prvaka, devet naslovov pokalnega prvaka in en naslov prvaka v mednarodni ligi Waba. »Grga« je zelo uspešen tudi v vlogi selektorja različnih reprezentančnih selekcij. Člansko izbrano vrsto je trikrat zapovrstjo popeljal na evropsko prvenstvo, z reprezentanco mlajših članic je osvojil srebrno medaljo na evropskem prvenstvu do 20 let (leta 2017), pod njegovim vodstvom se je slovenska selekcija mladink uvrstila na četrto in peto mesto na evropskih prvenstvih (2010, 2015).

»Tujki v pomoč mladim igralkam«

Morda je Grgić čakal na ustrežno zamenjavo za dosedanje kapetanko Bogičević, nato pa lažjega srca privolil v nadaljnje sodelova-

nje. Spregovoril je o okrepi-tvah. »Brazilka Ramona ima izjemno igralško in tudi značajsko kakovost. Sposobna je igrati na različnih igralnih mestih. Je nepogrešljiv del brazilske reprezentance, s katero je v preteklosti dosegala odlične rezultate. Vesel sem, da smo uspeli najti nekoliko izkušenejšo igralko, ki bo lahko našim številnim mladim igralkam na poti njihovega razvoja v veliko pomoč in oporo.« Glede Američanke Katrine Pardee je menil: »Po odhodu naše zadnje kapetanke Snežane Bogičević smo našli zamenjavo, to je Američanka Katrina Pardee, ki ima za seboj uspešno kariero v ligi NCAA, na zelo ugledni univerzi. Prav tako je bila uspešna v svoji prvi sezoni izven meja Združenih držav Amerike. Prepričan sem, da bo našim mladim igralkam v veliko pomoč in da se bo hitro znašla v novi sredini.«

Najboljša strelka mladinskega SP

»Zelo sem vesela, da bom v novi sezoni igrala v Celju. Komaj čakam, da bom spoznala nove soigralke in Slovenijo. Vem, da gre za klub z bogato tradicijo, zato bom storila vse, da bom pomagala ekipi

na vso moč do dobrih iger in rezultatov v naslednji sezoni.« so bile prve besede dolgoletne brazilske reprezentantke **Isabele Ramone**. Bila je članica brazilske reprezentance, ki je gostila olimpijski turnir leta 2016 v Riu de Janeiru (enajsto mesto). Udeležila se je tudi svetovnega prvenstva v Turčiji leta 2014 (enajsto mesto). Pred dvema letoma je 178 centimetrov visoka igralka na panameriških igrah osvojila zlato odličje z brazilsko reprezentanco. Lani je v francoskem Bourgesu igrala na kvalifikacijskem turnirju za nastop na olimpijskih igrah v Tokiu. Na mladinskem svetovnem prvenstvu do 19 let v Čilu (2011) je osvojila bronasto medaljo, dve leti kasneje je bila s povprečjem 18,2 točke prva strelka mladinskega svetovnega prvenstva. Večino klubske kariere je zdaj 27-letna košarkarica prebila v rodni Braziliji, kjer trenutno s klubom Sampaio igra v končnici državnega prvenstva. Prepotovala je Španijo (Valencia, Zamarat), Bolgarijo (Montana) in Portugalsko (Gdessa Barreiro).

Spretna pri trojkah

Nova članica ŽKK Cinkarna Celje je tudi 23-letna Američanka **Katrina Pardee**. 175

centimetrov visoka igralka prihaja iz enega najbolj prestižnih košarkarskih programov v ameriški študentski ligi NCAA, univerze West Virginia, s katero se je leta 2018 uvrstila celo na zaključni turnir. Še dvakrat se ji je s to univerzo uspelo prebiti med šestnajst najboljših ekip najmočnejše divizije lige NCAA lige. Tudi ona trenutno z brazilskim klubom Sampaio igra končnico državnega prvenstva. V prejšnji sezoni je bila z bolivijskim klubom Carl Az najboljša strelka (26,3 točke na tekmo) na južnoameriškem klubskem prvenstvu. Na univerzi West Virginia je

najboljša izvajalka prostih metov vseh časov, odlikuje jo predvsem izjemno natančen met za tri točke. Uspešnost njenih metov izza črte 6,75 metra v vseh dosedanjih sezonah je več kot štiridesetodstotna: »Izjemno se veselim prihoda v Celje in Slovenijo. Komaj čakam, da bom spoznala svoje nove soigralke in strokovni štab. Pričakujem zahtevno sezono, vendar verjamem, da se bomo ob koncu sezone skupaj veselili novih lovorik.« Tujki se bosta celjski ekipi pridružili predvidoma v začetku naslednjega meseca.

Foto: ŽKK CINKARNA
CELJE

Katrina Pardee: »Izjemno se veselim prihoda v Celje in Slovenijo. Komaj čakam, da bom spoznala svoje nove soigralke in strokovni štab.«

Šeste medalje pa ni bilo ...

S sklepno slovesnostjo v Tokiu so se končale igre 32. olimpijade moderne dobe. Predsednik Mednarodnega olimpijskega komiteja Thomas Bach jih razumljivo ni označil za najboljše doslej.

Odlične pa so bile tudi za Janjo Garnbret, Primoža Rogliča, Benjamina Savška, pa za Tino Trstenjak in Tadeja Pogacarja. Tega pa ne bi mogli trditi za košarkarsko reprezentanco, ki je prikazala zelo veliko, a premalo za odličje. Glavni zvezdnik je dušil našo igro, strokovnjaki in poznavalci – z zelo redkimi izjemami – so si žal zatiskali oči, razlog ni znan. Šempetran Žiga Dimec je svojo nalogo opravil odlično.

Dolgoletna članica Šaleškega alpinističnega odseka Velenje Janja Garnbret je nosilka prve zlate kolajne v športnem plezanju na olimpijskih igrah. Najbolj vsestranska športna plezalka na svetu se še ni odločila, ali bo septembra nastopila na svetovnem prvenstvu v Moskvi. Udeležila se bo tekme svetovnega pokala v težavnosti v Kranju, ki bo 3. in 4. septembra, najbrž pa tudi hitrostne preizkušnje v mesecu oktobru v Džakarti.

DŠ

Ženski košarkarski klub Cinkarna Celje tako kot Nogometni klub Celje in Ženski rokometni klub Z' dežele Celje nudi nakup skupne letne vstopnice za ogleda prav vseh tekem košarkaric, nogometašev in rokometas v novi sezoni. Cena letne karte je 120 evrov, slogan akcije treh klubov je: »Kupi letno karto in podpri celjski šport.«

Kladivarjeva atletinja Tina Šutej po vrnitvi iz Tokia

»Ne vidim razloga, zakaj ne bi vztrajala do Pariza«

Članica Atletskega društva Kladivar Celje Tina Šutej in njen trener Milan Kranjc sta optimizem pred nastopom na olimpijskih igrah v Tokiu črpala iz podviga v poljskem Torunu, kjer je 6. marca v skoku s palico osvojila srebrno medaljo na dvoranskem evropskem prvenstvu za svoje prvo člansko odličje na velikih tekmovanjih. Tam je Ljubljanka, edina atletska finalistka iz Slovenije v Riu de Janeiru pred petimi leti, napovedala boj za odličja v japonski prestolnici.

DEAN ŠUSTER

Kranjc ji je prikimal in ob tem poudaril, da bo za uredništev sanj morala v finalu izboljšati osebni rekord. Iz Tokia se je vrnila s petim mestom. V kvalifikacijah, ki jih je zmotil močan dež, je v prvih poskusih preskočila 4,25 m, 4,40 m in 4,55 m. Vseh petnajst atletinj, ki so preskočile 4,55 m, je nastopilo v finalu. Dvaintridesetletna **Tina Šutej** je v četrtek delila peto mesto, preskočila je 4,50 m. Na na-

slednji višini, 4,70 m, so bile uspešne le štiri tekmovalke, ki so se borile za odličja. Prvega na velikih tekmah je z zmago osvojila Američanka Katie Na-goette, ki je edina preskočila 4,90 m. Druga je bila Rusinja Anželika Sidorova (4,85 m), tretja pa Britanka Holly Bradshaw (4,85 m). Na četrtem mestu je končala branilka naslova Katerina Stefanidi iz Grčije (4,80 m). Atletinje so tekmovanje začele na viši-

ni 4,50 m, kar je po mnenju Šutejeve prezahtevno, še bolj neprimerna pa je bila druga višina, 4,70 m, na kateri je izpadlo kar enaist tekmovalk.

To vas je celo razkačilo.

Protesti vodij reprezentanci niso pomagali. Vse je bilo narejeno le za to, da se podelijo medalje. Vedeli so, da bodo drugo višino preskočile vsaj tri tekmovalke, za druge, tiste slabše, jim ni bilo mar. Nismo imele možnosti, da se vmešamo v ta boj. Moj osebni rekord je 4,75 m. Da imaš že drugo višino 4,70 m, je prehud preskok. Devet tekmovalk je imelo letos izid sezone 4,70 m ali manj, jaz sem imela 4,74 m. Organizatorji so si želeli, da čim prej izpademo, kar ni prav. A očitno se bo treba privaditi tudi na take preskoke, to je bila že tretja zaporedna tekma na tak način. A na olimpijskih igrah je to povsem neprimerno. Štiri leta garamo, da pridemo sem opraviti en uspešen skok. Res je nesmisel.

So občutki tudi mešani, kajti osvojili ste peto mesto, kar je vaša najboljša uvrstitev na olimpijskih igrah?

Uvrstitev je lepa, a nisem dobila kolajne, ki sem si jo želela. Obenem rezultat ni nič posebnega. Na 4,70 m sem bila dvakrat blizu, vem, da sem sposobna te višine, toda žal mi je ni uspelo preskočiti.

Kakšna je vaša končna ocena?

Z uvrstitvijo sem zelo zadovoljna. Za medaljo bi se mi moralo vse sestaviti in prekri- ti. Morala bi imeti najboljši dan v svojem življenju. To se ni zgodilo. Dekleta so skakala izjemno, jaz ne. Precej me je zmotilo, ker so organizatorji po 4,50 m letvico postavili na kar 4,70 m. S svojo najbolj- sho uvrstitvijo na olimpijskih igrah moram biti zadovoljna.

Kdaj ste bili najbližje
uspešnemu skoku, ko je bila
letvica na 4,70 m?

Trije Kladivarjevi olimpijci iz Tokia. Roman Lešek je v japonski prestolnici skakal s palico leta 1964. V soboto je dopolnil 84 let, vendar je z zmago kronal nedeljsko nogometno tekmo na sveti travi Kladivarjevega štabiona. Za rojstni dan mu je čestitala tudi Tina, on pa njej za odlično olimpijsko uvrstitev. Milan Kranjc (levo) je bil Leškov učenec in ga v tekmovalnem smislu ni presegel, v trenerskem pa mu je uspelo, saj je dvema medaljama z velikih tekmovalj (Robert Renner, Tina Šutej) dodal še peto mesto na OI, ki ga je njegova varovanka osvojila potem, ko je po koncu OI v Riu predlagala skupno sodelovanje.

Pri prvem in drugem skoku je malo manjkalo. Izkazalo se je, da mi tudi skok čez 4,70 m ne bi prinesel boljše uvrstitve, toda sama bi bila vesela in bržkone zelo motivirana za nadaljevanje tekmovanja. Vem, da sem sposobna preskočiti to višino. Žal nisem ponovila skoka, ko je bila letvica na 4,50 m. Tedaj sem bila krepko čez. Še vedno se mi prikrade nekaj napak pri izvedbi skoka, tehnično gledano je še dosti pomanjkljivosti. Na treningih mi dostikrat že uspe izpiljen skok, na tekmi pa mi tega ne uspe ponoviti. Zato moram med vadbo vztrajati in vztrajati ter z uspešnimi ponovitvami pridobiti samozavest.

Kam se bosta s trenerjem usmerila v nadaljevanju oziroma končnici sezone?

Želim izboljšati državni rekord, torej preskočiti vsaj 4,76 m. Ne razumite me napačno, ni mi toliko do novega

rekordnega dosežka kot enostavno do čim višjih skokov. Norma za nastop na svetovnem dvoranskem prvenstvu, ki bo prihodnje leto v Beogradu, je 4,75 m. Tekmovala bom v finalu diamantne lige. Še nekaj tekem je pred mano. Moram izkoristiti dobro formo, želim to dokazati na vsaki tekmi.

Kakšna je vaša pot do
Züricha?

Tekma v Šanghaju je odpo-vedana zaradi koronavirusa. Kitajska ima toliko ovir pri vstopu v državo, da organi-заторji tekme niso sposobni izpeljati. Tudi nastop v ame-riškem Eugeneu ni možen, kajti prevoz palic predstavlja preveliko težavo. Moram se pogovoriti z menedžerjem, verjetno mi bo predlagal ne- kaj mitingov po Evropi. Na vsak način bi rada enkrat ali dvakrat tekmovala pred fina- lom diamantne lige.

**Boste vztrajali še tri leta
do olimpijskih iger v Parizu?**

Ja, vsekakor. Če bo moje telo zdravo, ne vidim razloga, zakaj ne bi nadaljevala kariere oziroma jo podaljšala še za vsaj tri leta. Nisem na svetovnem vrhu, sem pa tik pod njim. In s sedanjimi rezultati nima smisla razmišljati o koncu kariere. Še vedno uživam na treningih, še vedno uživam na tekmah. Povsem preprosto si želim nadaljevati z atletiko.

Je možno primerjati olimpijski utrip v koronskem Tokiu z Riom in Londonom?

Ni se mi zdelo nič drugega. Bilo je odlično, čutil se je olimpijski duh. Bilo je veliko nadzora, omejitev ... Morali smo nositi maske, vsak dan smo morali dati slino za testiranje. Sicer pa ni bilo nič slabše kot na prejšnjih olimpijskih igrah.

Foto: OKS, DŠ

Tina Šutej pred odhodom v Tokio

Hrastnikova drugič evropska prvakinja

Gorska kolesarka Monika Hrastnik iz Lepe Njive nad Mozirjem je evropska prva-kinja v spustu.

V Mariboru je za svoj drugi tovrstni naslov ugnala Italijanki Farino in Widmannovo. »Vožnja mi je uspela brez večjih napak. V zgornjem delu sem malce preveč zavirala, spodnji del pa sem odpeljala tako, kot znam. Ta rezultat je pokazatelj, da delamo v pravi smeri, da se trudimo,« je povedala Hrastnikova, ki bo glavni domači adut za tekmo svetovnega pokala, ki bo na Pohorju v nedeljo. To je bila že osma kolajna slovenskih tekmovalcev in tekmovalk v vseh starostnih kategorijah na evropskih prvenstvih s spustu, od tega šesta med člani in članicami. Od tega se je Hrastnikova podpisala pod štiri kolajne. 27-letna Hrastnikova je bila evropska prvakinja že leta 2018, dvakrat je bila podprvakinja. Lani je bila v Leogangu bronasta na svetovnem prvenstvu.

DŠ

Tri točke od dvanajstih možnih

V 4. krogu prve slovenske lige so nogometaši Celja doživeli že tretji poraz.

V Šiški so povedli, tričetrt ure so imeli igralca več, nato pa so z nedopustnimi napakami omogočili gostiteljem preobrat. Izidi: Bravo – Celje 2:1, Kalcer Radomlje – Maribor 1:2, Tabor Sežana – Olimpija 1:2 in Aluminij – Mura 1:1. Za Celjem sta na lestvici le Mura ter Domžale z dvema tekmama manj. Na petek, trinajstega, bo v Celju gostoval Aluminij.

DŠ

NK CELJE

NK ALUMINIJ

STADION Z'ĐEŽELE

PETEK

13. 8. 21

20:15

NASLEDNJA

PRI PRODAJALCIH ČASOPISOV

OBMORSKE VILE BOGATIH SLOVENCEV
Poiskali smo nove luksuzne nepremičnine, ki jih na Obali gradi slovenska elita

PADEK JANŠEVIH SATELITOV
Zdravko Počivalšek ne bo pustil komandirati Marjanu Podobniku

ŽVIŽGAČ IVAN GALE
Iskreno povem, da se vidim kot poslanec

GOLF ZA IZBRANCE
Kdo vse si lahko privoščiti najdražji šport v Sloveniji?

IZ NOVE ŠTEVILKE

OBMORSKE VILE
Nove luksuzne nepremičnine, ki jih na Obali gradi slovenska elita

IVAN GALE
Iskreno povem, da se vidim kot poslanec

ZDRAVKO POČIVALŠEK
Ne bo se pustil komandirati Marjanu Podobniku

GOLF ZA IZBRANCE
Kdo vse si lahko privoščiti najdražji šport v Sloveniji?

www.reporter.si

museumofrecenthistory|celje
mn7c
muzej|novejšezgodovine|celje

M – KOT MUZEJ
5-dnevne Poletne počitniške vragolije za otroke od 1. do 5. razreda OŠ

Zabavno ter poučno raziskovanje, ustvarjanje in druženje v Muzeju novejšje zgodovine Celje.

24. 8. - 28. 8. 2021

Število mest je omejeno, zato pohitite s prijavi!

Več informacij in program: <http://www.muzej-nz-ce.si>

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

SIOL kanal 673
amis kanal 306
telemach kanal 271
T2 kanal 152

MOTORNA VOZILA

PRODAM

MOTORNO kolo Piaggio 200 cm, lepo ohranjeno, prodam. Telefon 070 993-922. 704

radio celje

STROJI

PRODAM

KOSO za Muto na 2 vijaka in varilni aparat Varstroj, eno-in dvofazni, 150-210 amperov, prodam. Telefon 070 993-922. 704

SAMONAKLADALCO Mengele, 14 m³, primereno za manjši traktor, prodam. Telefon 031 276-086. 711

AVTO STEKLO CENTER
NOVOMAT
Ipavčeva 21, 3000 Celje
www.novomat.si
Tel.: 03 428 62 91

KUPIM

CISTERNO za gnojevko in trosilec hlevskega gnoja kupim. Telefon 040 833-018. 686

POSEST

ODDAM

POSLOVNI prostor, velikosti 62 m², v središču Celja, nahaja se v Miklošičevi ulici 1, oddam v najem po zelo ugodni ceni – stvar dogovora. Telefon 041 638-711. p

STANOVANJE

ODDAM

DVOSOBNO stanovanje v stanovanjski hiši, 2 km iz središča Celja, zgornja etaža, svoj vhod, oddam samo samski zaposleni osebi. Telefon 041 970-582. 713

IŠČEM

ČE kdo oddaja v najem garsonjero, sobo s kopalnico in WC-jem (lokacija Celje), naj pokliče na telefonsko številko 064 172-886. 675

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠICE domače vzreje, različnih tež in izločene svinje za zakol ali nadaljnjo rejo, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. p

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave in bele barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

POKRAJINSKI MUZEJ CELJE

14. AVGUST 2021, OB 16⁰⁰, KNEŽJI DVOR
JAVNO VODSTVO
GROFJE CELJSKI

POKRAJINSKI MUZEJ CELJE
TOREK - NEDELJA
OD 10. DO 18. URE
VABLJENI!

INFO: muzej@pokmuz-ce.si, 03/4280 962, 031 612 618

Na podlagi določil 32.–36. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 17/91-I – ZUDE, 55/92 – ZVDK, 13/93 – ZP-G, 66/93 – ZP-H, 66/93 – ZVDK-A, 45/94 – odl. US, 8/96, 31/00 – ZP-L, 36/00 – ZPDZC, 127/06 – ZJZP), 12. člena Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 25/2002, 34/2002, 12/2005, 4/2018, 65/2019) in 39., 40. in 41. člena Statuta ZD,

ZDRAVSTVENI DOM
Šmarje pri Jelšah

Svet Zdravstvenega doma Šmarje pri Jelšah
razpisuje naslednje vodstveno delovno mesto:

DIREKTOR ZDRAVSTVENEGA DOMA (m/ž),

šifra delovnega mesta: B017334

Za direktorja ZD (m/ž) je lahko imenovan kandidat, ki poleg splošnih pogojev, predpisanih z zakonom, izpolnjuje še naslednje pogoje:

- da ima najmanj univerzitetno izobrazbo ali specializacijo po visokošolskem strokovnem programu oziroma magisterij stroke (2. bolonjska stopnja),
- da ima najmanj 5 let delovnih izkušenj na zahtevani stopnji izobrazbe, od tega 3 leta na vodstvenih delovnih mestih,
- da je državljan Republike Slovenije,
- da obvlada slovenski jezik;
- da predloži program dela in razvoja zavoda in opredeli svojo vlogo pri realizaciji le-tega,
- da predloži potrdilo o nekaznovanosti.

Prijava mora vsebovati tudi kratek življenjepis, ki poleg formalne izobrazbe vsebuje tudi druga znanja in veščine, ki jih ima kandidat pridobljene.

Kandidati morajo k prijavi priložiti:

1. dokazilo o izobrazbi – fotokopija,
2. opis delovnih izkušenj – življenjepis kandidata in navedba delovnih izkušenj na zahtevani stopnji izobrazbe, iz katerega je razvidno izpolnjevanje pogoja glede zahtevanih delovnih izkušenj in ki izkazuje, da ima strokovne, vodstvene, organizacijske in druge poslovne sposobnosti za opravljanje dela direktorja ZD,
3. potrdilo o državljanstvu Republike Slovenije,
4. potrdilo o nekaznovanosti Ministrstva za pravosodje izdano z datumom po objavi razpisa,
5. program dela in razvoja Zdravstvenega doma Šmarje pri Jelšah za obdobje mandata in opredeli svojo vlogo pri realizaciji le-tega.

Prijava kandidata je popolna, če je v slovenskem jeziku in vsebuje zgoraj navedene priloge. Obravnavale se bodo samo popolne prijave kandidatov.

Direktorja ZD imenuje Svet ZD. K imenovanju direktorja ZD podajo soglasje občinski sveti občin ustanoviteljic zavoda. Mandatna doba direktorja ZD traja 4 leta.

Kot pravočasne se bodo štete vloge, ki bodo prispele do **21. 8. 2021** oziroma bodo poslano po pošti priporočeno z žigom najkasneje z datumom 21. 8. 2021 na naslov: **Zdravstveni dom Šmarje pri Jelšah, Celjska cesta 16, 3240 Šmarje pri Jelšah**. Na ovojnicah naj kandidati navedejo, na katero razpisano delovno mesto se prijavljajo s pripisom »**Ne odpiraj – za razpisno komisijo**«. Kandidati bodo o izbiri obveščeni v roku 30 dni po objavi tega razpisa. V besedilu razpisa uporabljeni izrazi, zapisani v moški slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za ženske in moške.

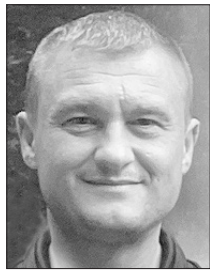
Svet Zdravstvenega doma Šmarje pri Jelšah

FloRadio

Vsak ponedeljek ob 11:20 na Radiu Celje

radio celje

Solza, žalost bolečina
te zbudila ni,
a ostala je tišina,
ki močno boli.

ZAHVALA

Nenadoma nas je zapustil naš dragi

MARIJAN LAPORNIK

(13. 11. 1978–21. 7. 2021)

Iz srca se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izražena pisna in ustna sožalja, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala gospodu župniku Roku Metličarju za opravljen obred, pogrebni službi Komunale Laško, skupini Eros za odpete pesmi, govornici Darji in gasilcem PGD Vrh nad Laškim.

Posebej se zahvaljujemo sosedu Hidi, družini Gradič iz Harja in vsem sestram.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujejo: sin Jakob, Anita, Nina z Miho, Eva, mama Ana in brat Danijel

L57

Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
le daleč, daleč je ...

ZAHVALA

V 77. letu življenja se je od nas
za vedno poslovil naš dragi mož,
oče, tast, brat, dedi in pradedi

FRANC ARNŠEK

iz Gorice pri Šmartnem
(27. 9. 1944–28. 7. 2021)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za vso podporo in pomoč v težkih trenutkih slovesa. Hvala vsem, ki ste nam izrazili ustno in pisno sožalje, podarili cvetje in sveče ter namenili dar za svete maše in cerkev. Posebna zahvala župnikoma Janku Cigali in Francu Pohajaču za pogrebni obred, Cerkenemu mešanemu pevskemu zboru Galicija za odpete pesmi in pogrebni službi Ropotar ter JKP Žalec za organizacijo in izvedbo pogreba. Hvala tudi vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujejo: žena Anica, hči Petra in sin Simon z družinama

P

Ljudje, ki jih ljubimo,
ne gredo proč ...
z nami hodijo nevedoč.
Ne vidimo jih in ne slišimo,
a vendar so z nami ...

ZAHVALA

Tako bo v naših srcih za vedno
ostal naš dragi mož in atek

FRANC KOŠAK

(12. 9. 1943–27. 7. 2021)

Radi bi se zahvalili vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in sodelavcem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, nam izrekli sožalje in pokazali sočutje ter razumevanje, podarili cvetje, sveče in darovali za cerkev in svete maše ter z nami molili za zveličanje.

Hvala gospodu župniku Alojzu Kačičniku za maziljenje in lepo opravljen obred slovesa, pevcem Cerkenega pevskega zbora Ponikva in skupini Eros za čudovito petje ter gospe Ireni Zevnik za občuteno izbrane in prebrane poslovilne besede.

Hvala tudi ge. dr. Pekarovičevi in dr. Arzenški ter patronažni sestri Sabini (ZD Šentjur), ki so z vso vnemo, razumevanjem in s sočutjem pristopali k zdravljenju in negi ter mu lajšali zadnje dni.

Zahvala tudi vsem mojim najbližjim za pomoč pri skrbi za našega ateka ter oporo v dneh slovesa in vam, ki ste ga skupaj z nami pospremili na njegovi zadnji poti.

Žena Jožica s sinovoma Robijem in Jernejem z družinama

797

RUDI ROVAN

Od njega se bomo poslovili v ponedeljek, 16. avgusta 2021, ob 14.30 na Mestnem pokopališču v Celju. Ob boleči izgubi vsem svojem izrekamo iskreno sožalje.

Vodstvo in člani Športnega društva GABERJE

n

Srce je omagalo,
dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.

ZAHVALA

V 88. letu nas je zapustila naša
oma – mama,
babica in prababica

JOLANDA TRUŠNOVEC

iz Socke
(7. 7. 1934–31. 7. 2021)

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam stali ob strani v težkih trenutkih, darovali sveče, cvetje in za svete maše ter jo pospremili k večnemu počitku.

Posebna zahvala Mešanemu cerkvenemu pevskemu zboru sv. Lenarta Nova Cerkev za ubrano petje, duhovnikoma dekanu Alojzu Vicmanu in dr. Vinku Kraljiču za sveto mašo in opravljen obred, Mariji Božnik za čustven poslovilni govor ter Matiji Božniku in Dejanu Kušerju za odigrano žalostinko. Hvala vsem, ki jo boste ohranili v svojem srcu.

Žalujejo: vsi njeni

P

Ne jočite ob mojem grobu, nisem
tam in ne spim.
Sem v pomladni sapi vetra,
v zimskem snegu se iskrim, sem
sončni žarek v žitnem polju in
dežna kaplja na jesen.
Sem zjutraj ptica v mirnem letu,
zvečer kot zvezda zažarim.
Prosim, ne jočite ob mojem grobu,
nisem tam, ne spim.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage hčerke, žene, mame in babice

IRENE PRELOVEC

z Brega 38 v Celju
(1947–2021)

se iz srca zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem za pomoč in podporo v težkih trenutkih. Lepa hvala župniku gospodu Klemnu Benediktu za lepo opravljen obred.

Iskrena hvala tudi vsem neimenovanim za besede spodbude in tolažbe.

Žalujejo vsi njeni.

P.

NESNICE rjave, grahaste, črne, pred nesno-
stijo, prodamo. Brezplačna dostava na
dom. Vzreja nesnic Tibaot. Telefon (02)
5821-401. n.

KOZE in kozličke, stare tri mesece, za nadalj-
njo rejo ali zakol, prodam. Telefon 051
684-060. 701

PRAŠIČE, težke od 30 do 100 kg, prodam.
Telefon (03) 5738-019. L55

TELICI limuzin, težki 350 in 200 kg, prodam.
Telefon 031 560-073. 705

BIKCA simentalca, starega 4 mesece in telic-
ko, prodam. Telefon 070 667-374. 709

BIKCA pašnega, starega 1 mesec, pasme cha/
čb, prodam. Telefon 031 559-820. L56

BIKCA in teličko ls, stara 4 mesece, prodam.
Telefon 031 292-360. 710

PRAŠIČE težke 30 do 60 kg, domače vzreje
in bikca simentalca, starega 4 mesece,
prodam. Možna dostava. Telefon 041 797-
052. 714

BIKCE simentalce, pitovni tip, težke do 200
kg, prodam. Telefon 041 522-776. 715

Poroke

Laško
Poročila sta se: Bianka
KANTUŽAR in Alen KOŠTO-
MAJ, oba iz Essna, Nemčija.
Celje
Poročili so se: Peter LE-
BER in Klavdija BELEJ, oba
iz Želč, Matej KOS iz Jezerc
pri Šmartnem in Brigita POD-
PEČAN iz Zavrha pri Galiciji.

novi tednik
vedno z menoj!
radio celje

PAPIGI – par, nimfe, skupaj s kletko, prodam.
Telefon 040 889-501. P

KOKOŠI, stare leto in pol, prodam. Telefon
040 855-080. 712

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

RDEČE vino, modro frankinjo in žametovko,
prodamo po ugodni ceni. Telefon 041
284-127. 703

PŠENICO, krmno, 1000 kg, prodam. Telefon
031 711-199. 708

RDEČO peso za vlaganje, okroglo in podolgo-
vato, prodam. Telefon 031 548-913. L56

VINO, belo in rdeče, ugodno prodam. Telefon
041 720-499. P

OSTALO

PRODAM

STREŠNO kritino, kvalitetno, prodam po sim-
bolični ceni. »Late« in žlebove podarim
kupcu. Telefon 041 585-004. 702

ŽELEZNI cirkular s trofaznim motorjem in dva
vinska soda 450 l prodam ali menjam za
vino. Telefon 031 748-020. 716

RAZNO

KOŠNJA zelenic, vinogradov, strmin in za-
raščanih terenov. Zvonka Korošec, s. p.,
Cesta kozjanskega odreda 49, Šentjur,
telefon 070 711-680. 682

Smrti

Celje

Umrli so: Angela KRIŽAN iz
Galicije, 85 let, Peter BREZOV-
NIK iz Poljan, 61 let, Antonija
SITAR iz Žalca, 91 let, Matevž
MELANŠEK iz Šoštanja, 74 let,
Milena KONOVŠEK iz Loko-
vice, 68 let, Vida BRGLEZ iz
Sp. Grušovelj, 86 let, Branko
SRŠE iz Celja, 68 let, Franči-
ška KUŽNER iz Celja, 66 let,
Frančiška RIHTAR iz Celja, 96
let, Franc JERNEJC iz Celja,
70 let, Hamdija Ikelić iz Ce-

lja, 54 let, Drago BOBNER iz
Celja, 85 let, Marija JELENC
iz Lahomnega, 93 let, Edvard
FISTER iz Celja, 73 let, Ivan
DEŽAN iz Lahomška, 77 let,
Anton MLAKER iz Kostrivni-
ce, 77 let, Franc NEMEC iz Se-
draža, 88 let, Franc ARNŠEK
iz Gorice pri Šmartnem, 77 let.
Šentjur
Umrli je: Franc KOŠAK s
Ponikve, 77 let.
Velenje
Umrli sta: Ivana MEH iz
Raven, 80 let, Aleš BUNDER-
LA iz Velenja, 37 let.

Vsak četrtek ob 20.00
na programu
VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

novi tednik radio celje

Cenjene stranke obveščamo, da

MALE OGLASE, ČESTITKE, OBVESTILA IN OSMRTNICE

za Radio Celje in Novi tednik

sprejemamo v času uradnih ur
(7.00–15.00) na sedežu podjetja,
Prešernova ulica 19, Celje.

POŠILJATE JIH LAHKO TUDI PO
ELEKTRONSKI POŠTI

na naslov oglas@nt-rc.si

ali jih sporočate po

TELEFONU 03 4225 144.

Hvala za razumevanje.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje

KINO
OBČINSKO DVORIŠČE LAŠKO
Avgust pod zvezdami – filmski večeri PETEK 21.00 Srečno, Kekec – mladinski
IPAVČEV KULTURNI CENTER ŠENTJUR,
ploščad Poletni kino na prostem ČETRTEK 21.00 Vloga za Emo – mladinski
ATRIJ CELJSKEGA MLADINSKEGA CENTRA
PETEK 20.30 Filmski teden Evrope: Kako postati dobra žena – komedija (vstop prost)
KINO ŠMARJE PRI JELŠAH
ČETRTEK 19.00 Glavni junak – komedija TOREK 19.00 Odred odpisanih: Nova misija – akcija
KINO VELENJE
PETEK 20.00 Odred odpisanih: nova misija – akcijska znanstveno-fantastična SOBOTA 20.00 Glavni junak – akcijska komedija NEDELJA 16.00 Škratki – sinhroniziran animirani družinski film 20.00 Annette – muzikal Ploščad pri Domu kulture Velenje: Zvezde pod zvezdami (brezplačno) PONEDELJEK 21.00 Gospodična Marx – biografska drama

Kulturne prireditve
ČETRTEK, 12. 8.
17.00 Vila Bianca Velenje Videz tipnega – tekstura, faktura, šrafura, raster odprtje razstave Društva šaleških likovnikov
18.00 Knjižnica Šmarje pri Jelšah Buča debeluča poletno gledališče za otroke v izvedbi Gledališča Pravljičarna; vstop prost
20.30 Galerija Velenje Komedija o artu monokomedija z Miho Firštom; vstop prost

PETEK, 13. 8.
19.00 Atrij Celjskega sejma Restart tour: Nina Pušlar, Lea Sirk koncert
20.00 Ipavčev kulturni center Šentjur, ploščad Epik komični večer nastopajo: Matic Kokošar, Dejan Ilkovič, Blaž Curk; vstop prost
20.30 Pred Domom kulture Velenje Joker Out koncert, vstop prost; v primeru slabega vremena odpade
21.00 Šlandrov trg Žalec Stresi oder natečaj za mlade glasbene skupine
22.00 MC Patriot Slovenske Konjice Take Off koncert
SOBOTA, 14. 8.
10.00 Travnik pri Domu kulture Velenje Sobotne lutkarije: Volk in kozlički lutkovna predstava Lutkovnega gledališča Velenje; v primeru slabega vremena v veliki dvorani Doma kulture Velenje
20.00 Gastro Pub Kolodvor Žalec Kukčevi večeri: skupina Šansonet koncert
20.00 Pred Domom kulture Velenje Spopad harmonik, Miha Debevc in Dejan Kušer koncert; v primeru slabega vremena odpade
20.30 Paviljon Tempel Rogaška Slatina Anino poletje v parku: Eva Boto koncert
22.00 MC Patriot Slovenske Konjice MRFY koncert
NEDELJA, 15. 8.
10.00 Športno igrišče na Graški Gori Graška gora poje in igra 2021 45. festival narodno-zabavne glasbe

TOREK, 17. 8.
20.30 Atrij Celjskega mladinskega centra Santa Machete koncert, vstopnine ni, obvezne so predhodne prijave na: info@mc-celje.si
Poletje v Celju
ČETRTEK, 12. 8.
od 9.00 do 12.00 Tehnopark Celje Tehno četrtki: kozmetična delavnica + tehnika je cool + ogled znanstveno-zabavnega parka za otroke od 5. do 9. razreda, prijave na spletni strani Tehnoparka
od 9.00 do 12.00 Tehnopark Celje Tehno ustvarjalnice za otroke od 1. do 4. razreda prijave na spletni strani Tehnoparka
15.30 Tehnopark Celje Tehno robo tečaj (legorobotika) prijave na spletni strani Tehnoparka
18.00 Mestna plaža Čarodej Toni predstava za otroke, mamice in očke
PETEK, 13. 8.
11.00 Muzej novejše zgodovine Celje Počitniško druženje v Hermanovem brlogu vodeni ogled razstave Hermanov bonton in ustvarjalnica Bonton v naravi
20.00 Muzejski trg Seviljski brivec koncertna izvedba opere, Operna akademija Pehlivanian
20.30 Vodni stolp Jeannette koncert
21.00 Mestna kavarna Metropol Andreja Sonc in Matic Ajdič akustični večer
SOBOTA, 14. 8.
10.00 in 12.00 Tehnopark Celje Soba pobega Gimnazije Lava »escape room« prvošolke Ane, prijave na spletni strani Tehnoparka

11.00 Stari grad Celje Živa zgodovina na Starem gradu v viteškem taboru se lahko pomerite z vitezom v lokostrelstvu ali mečevanju, klepetate z grajsko damo in prisluhnete šalam grajskih glumačev, tudi v nedeljo ob istem času; v primeru slabega vremena odpade
16.00 Pokrajinski muzej Celje, Knežji dvor Grofje Celjski javno vodstvo po razstavi
21.00 Mestna kavarna Metropol Skupina Earth Shock koncert
SREDA, 18. 8.
od 9.00 do 12.00 Tehnopark Celje Tehno srede: Matematika v kuhinji + ogled Tehnoparka Celje za otroke od 5. do 9. razreda, prijave na spletni strani Tehnoparka
od 9.00 do 12.00 Tehnopark Celje Tehno ustvarjalnice za otroke od 1. do 4. razreda: Znanstvene ustvarjalnice + joga za otroke + ogled znanstveno-zabavnega parka prijave na spletni strani Tehnoparka
18.00 Mestna plaža Ženske sledi Celja zgodbe žensk, ki so nekoč in še danes zaznamujejo mesto; druženje in deljenje izkušenj ter zgodb, ki navdihujejo

Ostale prireditve

ČETRTEK, 12. 8.
20.00 Knjižnica Velenje, atrij Kavarne Lucifer Borneo, Brunej in Singapur potopisno predavanje Igorja Fabjana
20.00 do 1.00 Center Noordung Vitanje, s strehe centra Opazovanje meteorskega roja Perzeidov prijave: info@center-noordung.si
SOBOTA, 14. 8.
od 9.00 do 19.00 Hotel Prebold 4. festival klekljane čipke razstava tudi v nedeljo

10.00 Vista Velenje Mastodont na obisku počitniška delavnica
10.00 Zbirno mesto: tržnica Slovenske Konjice Slovenske Konjice v objemu žlahtnih zgodb brezplačni vodeni ogledi; prijave: info@tickonjice.si
17.00 Letno gledališče Limberk Griže Zaka' pa ne veselica za obnovo Limberka
18.30 Športni park Šmarje pri Jelšah Jelšingradu z ljubeznijo Sprehodi z legendami, prijave na spletni strani KD legende: www.dlegende.com
20.00 Ipavčev kulturni center Šentjur, ploščad Epikulinarični večer večer dolejnjske hrane in pijače ob spremljavi glasbenika Borta Rossa; vstop prost
NEDELJA, 15. 8.
10.00 do 18.00 Vista, Vila Čiračara Velenje Morske pošasti z dna morja ... ustvarjalnica in ogled Pikine vile; vstop prost
PONEDELJEK, 16. 8.
9.00 Ipavčev kulturni center Šentjur, ploščad Pravljice pod krošnjami dreves: Tina Zadravec vstop prost; v primeru slabega vremena v avli IKC
9.00 do 12.00 Galerija sodobne umetnosti Celje Cel svet je zgodba poletne ustvarjalne delavnice za otroke od 6. do 13. leta, do 20. 8., mentorica: Nuša Komplet Peperko; prijave: maja.antoncic@celje.si
16.00 Park Velenjskega gradu Joga v grajskem parku vodi: Nina Casl; v primeru slabega vremena vadba odpade
17.00 Dom sv. Jožefa, Jožefova dvorana Pogovori o življenju in smrti pogovor v živo, obvezno izpolnjevanje pogoja PCT, voditeljci: Metka Klevišar in Julka Žagar

radio celje

18.00 in 19.30 Ipavčev kulturni center Šentjur, mala dvorana Zvočna meditacija z Matejo Bobek prijave: info@soundbymateja.si
TOREK, 17. 8.
9.00 Ipavčev kulturni center Šentjur, ploščad Pravljice pod krošnjami dreves: Boštjan Gorenc-Pižama vstop prost; v primeru slabega vremena v avli IKC
10.00 in 17.00 Travnik pri Domu kulture Velenje Poletje na travniku: Torkove igrarije s člani Lutkovnega gledališča Velenje vstop prost; v primeru slabega vremena igrarije odpadejo
18.00 Muzej baroka Šmarje pri Jelšah Pravljica v Muzeju baroka vstop prost
SREDA, 18. 8.
9.00 Zbirno mesto: Športni park Šmarje pri Jelšah Sprehod v Šmarju pri Jelšah: Pravljično Šmarje Sprehodi z legendami; prijave na spletni strani KD legende: www.dlegende.com; sprehodi so brezplačni
9.00 Ipavčev kulturni center Šentjur, ploščad Pravljice pod krošnjami dreves: Špela Frlic vstop prost; v primeru slabega vremena v avli IKC
9.00 do 11.00 TIC Laško Domači kotiček prodaja domačih dobrot in izdelkov iz okoliških kmetij
10.00 Knjižnica Velenje, terasa Naredimo si poletni šopek druženje s člani Društva zeliščarjev Velenje
10.00 Žička kartuzija Življenje kartuzijantov brezplačni vodeni ogledi; prijave: info@tickonjice.si
20.00 Galerija Velenje El Camino de Santiago – po poti na konec sveta potopis z glasbo, Katarina in Urban Meža

sport@nt-rc.si

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE				
90.6		95.1		95.9 100.3 MHz
Četrtek, 12. avgust				
5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:20 Železna cesta; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Intervencija; 12:00 Globalne novice; 13:00 Poročila; 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Globalne novice; 17:30 Osmrtnice; 18.20 Gospodarski utrip				
regije (ponovitev); 19:20 Intervencija (ponovitev)				
Petek, 13. avgust				
5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:15 Milenium; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Od petka do petka; 12:00 Globalne novice; 13:00 Poročila; 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Global-				
ne novice; 17:30 Osmrtnice; 18:00 Disco mania				
Sobota, 14. avgust				
6:20 Milenium (ponovitev); 7:10 Koledar svetnikov; 7:40 Časoplov; 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 11:00 Globalne novice; 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; 14:00 Globalne novice; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; 17:30 Osmrtnice; 20:00 Nora sobota				
Nedelja, 15. avgust				
6:20 Železna cesta (ponovitev); 7:10 Koledar svetnikov; 7:20 Luč v nas; 7:40 Časoplov; 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; 10:05				

Osmrtnice; 11:00 Globalne novice; 11:20 Floradio (ponovitev); 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; 13:10 Čestitke in pozdravi; 14:00 Globalne novice; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; 17:30 Osmrtnice; 18:20 Od petka do petka (ponovitev); 19:15 Sončni žarek (vsako drugo nedeljo v mesecu)
Ponedeljek, 16. avgust
5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:15 Šport danes; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Floradio; 12:00 Globalne novice; 13:00 Poročila; 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes;

15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Globalne novice; 17:30 Osmrtnice; 18:20 Športnih 30 (ponovitev) 19:00 Katrca
Torek, 17. avgust
5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:20 Za zdravje; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Poudarjeno; 12:00 Globalne novice; 12:20 Zverinice iz regije; 13:00 Poročila; 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Globalne novice; 17:30 Osmrtnice; 18:20 Poudar-

jeno (ponovitev) 19.20 Za zdravje (ponovitev)
Sreda, 18. avgust
5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:20 Atlas narave; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Gospodarski utrip regije; 12:00 Globalne novice; 12:20 Mali O; 13:00 Poročila; 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Globalne novice; 17:30 Osmrtnice; 18:20 Atlas narave (ponovitev) 19.20 Zverinice iz regije (ponovitev)

Razstave

Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Dr. Juro Hrašovec, prvi slovenski župan Celja, Anton Perko, slovenski slikar v službah cesarskega dvora (do avgusta)
Pokrajinski muzej Celje – Knežji dvorec: Kaj počne tukaj samuraj? Vzhodnoazijski predmeti v zbirkah Pokrajinskega muzeja Celje (do 3. 10.), Od groba do groba.
Otroški muzej Hermanov brlog: nova občasna razstava: Hermanov bonton; do konca leta 2022
Fotoatelje in galerija Pelikan: Obrazi; do konca leta 2021
Fotohiša Pelikan: Pristneži; do septembra 2021
Muzej novejšje zgodovine Celje – spletna razstava: Biti ženska v času korone; do nadaljnjega
Galerija sodobne umetnosti Celje: razstava V postajanju avtorice Maje Hodošek; do 12. 9.
Likovni salon Celje: mednarodna skupinska razstava At Some Point We All Have To Dance; do 29. 8.
Celjska kulturnica: Razstava slikarskih in fotografskih del 3. ex-tempora Pomlad celoletne likovne kolonije Štirje letni časi 2021; do 31. 8.
Galerija Račka: fotografska razstava Ane Straže Živi užitki; do 29. 8.
Galerija Volk Celje: slikarska razstava XXIII. poletni slikarski ex-tempore 2021 in 3. del celoletne likovne kolonije Štirje letni časi; do 31. 8.

Stanetova ulica Celje: Prihodnost – z vizualno interpretacijo v javnem prostoru se predstavlja umetnik Franc Purg; do 31. 8.
Celjski mladinski center: razstava Evropska vas – projekt, ki združuje; do 27. 8.
Zdraviliški park Dobrna: razstava Dobrna v dokumentih Zgodovinskega arhiva Celje avtorice Sonje Jazbec; do 17. 8.
Savinov likovni salon Žalec: spomini na mojega deda avtorice Mankice Kranjec; do 28. 8.
Ipavčev kulturni center Šentjur: razstava Dragotin Ferdinand Ripšl (1820–2020); do 22. 8.
Galerija Zgornji trg Šentjur: razstava Jožeta Krambergerja Na ogled postavljene podobe; do nadaljnjega
Muzej Laško: razstava Pivo v kozarcu; do 30. 9.
Razstavišče Kulturnega centra Laško: Z Vrha v svet učencev Osnovne šole Primoža Trubarja Laško, podružnična enota Vrh nad Laškim; do nadaljnjega
Dvorec Novo Celje: V odboju svetlobe, dela slikarja Sandija Červeka, krajinske arhitekta Ane Kučan, kiparja/performerja Marka A. Kovačiča, kiparke Sabe Skaberne, fotografa Gorazda Vilharja in slikarke/grafičarke Mojce Zlokarnik; do 3. 10.
Center Noordung Vitanje: razstava Kamen z Lune; do oktobra
Anina galerija Rogaška Slatina: razstava Stari kozarci Rogaške Slatine iz zadnjega dvestoletnega

ga obdobja iz zbirke Ljudskega muzeja Rogaška Slatina, Zbirateljsko društvo Rogaška Slatina, do 22. 8.
Dom kulture Velenje: fotografska razstava Podobe Doma kulture; do oktobra, razstava Dom kulture Velenje 1960–2020; do oktobra
Mestna knjižnica Velenje - otroški oddelek: Skočim sem, stečem tja, šport v vrtcu je doma, otroci Vrtca Velenje so upodabljali svoj najljubši šport in gibalne aktivnosti, v katerih najraje sodelujejo; do 31. 8.
Mestna knjižnica Velenje – mladinska soba: Razstava dijakov Gimnazije Velenje – likovna smer, izdelki, nastali v času pouka na daljavo; do 31. 8.
Podhod Pesje: Kopališča v Šaleški dolini; do 31. 8.
Galerija na prostem pri Pošti Velenje: razstava 40 let Mestne četrti Velenje – levi breg vzhod; do septembra
Razstavišče Standard Velenje: Nemi opazovalec mest, razstava fotografij Velenjskega gradu; do septembra

Stalne razstave

Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Kulturnozgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih (prilagojeno za osebe z okvaro vida), Alma M. Karlin Poti

Pokrajinski muzej Celje – Knežji dvorec: Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski, Od šivanke do zvezd (prazgodovinski del stalne arheološke razstave)
Muzej novejšje zgodovine Celje: Živeti v Celju, Brlog igrač, Zobozdravstvena zbirka
Muzej Laško: Laško – potovanje skozi čas, V pravadnem Panonskem morju in Pivovarstvo in zdraviliški turizem.
Galerija Zgornji trg Šentjur: Vojna za samostojno Slovenijo – 1991
Ipavčeva hiša Zgornji trg Šentjur: (skladatelji in zdravniki v 19. in 20. stoletju)
Zgornji trg Šentjur: Muzej zakladi Rifnika – najdbe iz arheološkega najdišča Rifnik (od kamene dobe do 6. stoletja našega štetja, predstavljenih je preko 600 najdb) in Spominska soba New Swing Quarteta s stalno razstavo Pesem Južne železnice
Pri železniški postaji Šentjur: Muzej južne železnice
Na vrhu Rifnika: panojska razstava na prostem Rifnik in njegovi zakladi in igrice Lov na zaklad
Cerkev sv. Leopolda, Loka pri Žusmu: Muzejska zbirka Glažute na območju Žusma
Planina pri Sevnici 37: Etnološka zbirka Šmid, Kozjansko žari
Muzej na Velenjskem gradu: Mastodont, Afriška zbirka, Med romantiko in barokom, Stara trgovina in gostilna, Ko je Velenje postalo mesto, Šaleška dolina 1941–1945, Grajska kapela, Zbir-

Vsak ponedeljek ob 11:20 na Radiu Celje

radio celje

ka sodobne slovenske umetnosti Gorenje, Zbirka kiparja Cirila Cesarja, 750 let Velenjskega gradu, Pešpot na Velenjski grad
Mestni stadion Velenje: razstava ob 70-letnici Nogometnega kluba Rudar Velenje
Hotel Paka Velenje: 20 let poslovnokonferenčnega hotela Paka
Spominski center 1991 Velenje: Spominski center 1991 predsta-

vlja Šaleško in Zgornjo Savinjsko dolino v procesih osamosvajanja RS
Poslovni center Megatel Velenje: Velenjske zgodbe, zgodbe iz preteklosti in sedanjosti
Šolski center Velenje, B-stavba: Veščina, šport, umetnost, način življenja?
Podružnična OŠ Plešivec: Zapuščina Ane Lušin, Cankarjeve ljubezni
Razstavišče Vile Rožle Velenje: Sončne zgodbe mladega mesta
Knjižnica Velenje – osrednje razstavišče: Prva berila, razstava iz zbirke prvih beril zbiratelja in kulturnika Marjana Marinška

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan

Glasba naše mladosti,

vsak petek ob 18.00!

www.radiocelje.si

radio celje

Vedno z menoj!

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktor: Drago Slameršak
Tisk: Salomon, d. o. o.
Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5 % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com
UREDNIŠTVO
Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Robert Gorjanc, Janja Intihar, Lea Komerički Kotnik, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster, Luka Žerjav

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 11,37 EUR (4 izvod) oz. 14,21 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 307,20 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.
MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE
Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** oglasi@nt-rc.si

ZARADI VELIKEGA ZANIMANJA PODALJŠUJEMO AKCIJO!

BREZPLAČNO SKUPAJ NA MORJE

novi tednik radio celje ATP

v družbi Novega tednika & Radia Celje in ATP

Cena vključuje: avtobusni prevoz in kopanje

Odhodi: vsako soboto ob 6.50 izpred dvorane Zlatorog v Celju

Naročilo Novega tednika: narocnine@nt-rc.si; telefon: 03-42-25-171.

Rezervacije sobotnih izletov: ATP, Domino center Ptuj, tel.: 070 244 150.

Vsi, ki želite letos poleti preživeti dan v pravi družbi, bodite naši prijatelji in obljublamo vam čudovite trenutke v Izoli.

Vsako soboto do 28. 8. 2021 vas bomo odpeljali na nepozaben kopalni dan na slovensko morje.

Za vas smo s partnerjem ATP pripravili posebna doživetja.

Enodnevna sprostitev na morju stane **18 evrov**, za naročnike Novega tednika velja nižja cena, **13 evrov**.

Če želite vse sobote do konca avgusta brezplačno in brezskrbno uživati na morju, postanite novi naročniki Novega tednika.

Vsem tistim, ki boste z nami poleti potovali najmanj petkrat, bomo v soboto, 28. 8. 2021, podarili kopalni dan v Izoli s pogostitvijo, z dobro glasbo in druženjem z voditelji in novinarji Novega tednika in Radia Celje.

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____ E-naslov: _____

Datum naročila: _____ Podpis: _____

Naročnino bom plačeval: ☐ mesečno ☐ na 3 mesece ☐ na 6 mesecev ☐ letno

☐ Soglašam s prejetjem računov na elektronski naslov (e-mail)

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev. Hkrati potrjujem, da zadnjih 6 mesecev nisem bil naročnik.

NT & RC, d.o.o.
Prešernova 19
3000 Celje

Novi naročniki pozor!

Posebno ponudbo smo pripravili za tiste, ki se boste v teh dneh naročili na Novi tednik. Brezplačno boste na morju lahko uživali vse poletne sobote do 28. 8. 2021.

**RESNIČNO SE SPLAČA POSTATI
NAROČNIK NOVEGA TEDNIKA!**

Do nagrade ste upravičeni novi naročniki, ki pred tem vsaj 6 mesecev niste bili naročeni na Novi tednik in se zavežete, da boste naročnik ostali vsaj eno leto. Pogoji in spletna prijava: <https://www.novitednik.si/postanite-narocnik>.

Lepote Celja in Slovenije z ruskimi očmi

str. 36-37

Foto: SHERPA

Poznavalka japonskih vrtov

str. 28-29

»Tisti pravi keksi« iz Mozirja

str. 30

Vsestranska ustvarjalka Marija Gračnar

str. 34-35

Irena Vozlič Stjepčević: direktorica, motoristka, zagovornica šibkejših in ljubiteljica zemlje, vode ter živali

Irena Vozlič Stjepčević

je magistrica zdravstvene nege, ki od leta 2013 vodi Lambrechtov dom, ki letos obeležuje 150 let. Njena izobraževalna in delovna pot je zelo zanimiva in razgibana. Kot najmlajša v družini treh otrok je bila vselej radovedna. Njen največji vzornik je bil njen pokojni oče, ki je bil električar. Po njem je podedovala smisel za tehniko in ni veliko manjkalo, da se ni podala po njegovih stopinjah. »Tudi danes bi bila električarka,« v smehu pravi. A jo je pot vodila drugam. Ker po končani srednji zdravstveni šoli ni dobila pripravništva kot medicinska sestra, je opravljala številna priložnostna dela. »Delala sem kot natakarica in varuška, na Rogli sem prodajala smučarske vozovnice, kasneje sem delala tudi v Uniorjevi proizvodnji,« se spominja delovnih začetkov, ki niso bili lahki. Pri 21 letih si je ustvarila družino in ko je imela hči tri leta, je končno dobila pripravništvo v Zdravstvenem domu Slovenske Konjice. Ker po opravljenem pripravništvu zanjo ni bilo dela v ambulantni, je kar nekaj let delala na oddelku za obdelavo podatkov, kjer je pridobila veliko računalniškega znanja. »V času dopustov sem nadomeščala direktorjevo tajnico, ko je zmanjkalo sester, sem »vskočila« tudi v ambulantno,« pove in doda, da je resnično hvaležna za prav vse delovne izkušnje na dosedANJI karierni poti, saj ji te pomagajo pri delu, ki ga danes opravlja. Na čelu Lambrechtovega doma je drugi mandat. Med zaposlenimi, stanovalci in nasploh v lokalni skupnosti je zelo priljubljena. Znana je po tem, da brez dlake na jeziku pove, kar si misli, sploh kadar zazna, da se komu, predvsem starejšim, godi krivica.

Človečnosti ne odreja zakon

Da Slovenija nujno potrebuje enotno sistemsko ureditev področja dolgotrajne oskrbe, čivkajo že vrabci na veji. Številne težave, ki jih je država leta pometala pod preprogo, je v zadnjem letu in pol dokončno razgalila epidemija koronavirusa. V Lambrechtovem domu Slovenske Konjice, kjer letos obeležuje 150 let delovanja, so tudi te negotove čase dobro prešli. Tudi zato, ker imajo zaposlenega malo več kadra, kot ga predpisujejo normativi. Direktorica Irena Vozlič Stjepčević, ki izhaja iz zdravstvene stroke, se namreč dobro zaveda, da se je zdravstveno stanje stanovalcev v domovih v zadnjem obdobju močno poslabšalo, kar že samo po sebi kliče po dodatnih zaposlitvah. Ob tem ves čas zagovarja načelo in k temu spodbuja vse sodelavce, da se mora znati vsak posameznik, ki dela v zdravstvu ali socialni, postaviti v vlogo tistega, ki ga neguje, in se ob tem zavedati, da smo vsi na tej poti. »Če nam bo dano, bomo tudi mi enkrat stari,« pravi.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Irena Vozlič Stjepčević velja za direktorico z velikim srcem in ogromno poslušalca za ljudi. Tako za stanovalce kot zaposlene. Kot pravi, delo v Lambrechtovem domu ni le služba, ampak poslanstvo. »Če ga bomo znali prenesti na mlajše generacije, otroke, vnuke, se nam za prihodnost ne bo treba bati. Ob skrbi za starejše nikoli ne smemo pozabiti, da smo vsi na isti življenjski poti.«

Zakaj je delo s starejšimi, ranljivejšimi in šibkejšimi za vas poslanstvo, ne le služba?

Delo z ljudmi je res posebno in zahtevno. A če ti je dano, da imaš razvito empatijo do soljudi, je to delo lažje in ga resnično lahko jemlješ kot poslanstvo. Tako jemljem svojo službo, še posebej zato, ker lahko delam s starejšimi, ki v sebi nosijo ogromno modrosti. V hiši vedo, tako stanovalci kot zaposleni, da se veliko gibljem med njimi in rada poslušam njihove življenjske zgodbe.

Vseeno menim, da mlajše generacije starostnikom nismo vedno najboljša družba. Mi nismo njihovi sovrstniki. Mi smo njihovi poslušalci, učenci, tisti, ki prejemamo informacije iz njihovega življenja. Najboljša družba so si starostniki

med seboj. Zaradi tega sobivanja z vrstniki je smiselno starostnika vključiti v ustanovo – ali je to inštitucionalno varstvo ali dnevno varstvo ali so to zgolj različne popoldanske dejavnosti. Mlajši smo lahko starejšim v oporo, predvsem se lahko od njih ogromno naučimo. To so namreč generacije, ki so živele skromno, v bistveno drugačnih materialnih pogojih, kot jih imamo danes. In so živa zgodovina. Oni so tisti, ki lahko primerjajo.

Ta generacijska razlika se je pokazala predvsem v času epidemije, ko smo vsi »vpili«, kako nam je hudo in težko. Večina naših stanovalcev se je izrednimi razmerami, tudi takrat, ko smo imeli bolezen v hiši in smo bili razdeljeni na cone, bistveno bolje spopadla. »Samo da smo zdravi,« so večkrat dejali in to zanje ni zgolj fraza.

Ste se pa tudi v domu trudili, da bi olajšali morebitne stiske, tudi tako, da ste občasno nekoliko zaobšli priporočila?

V času, ko so bili stiki z zunanjim svetom in s svojci povsem ohromljeni, ko je ta povezava živela zgolj virtualno, ko smo se zaposleni po sobah gibal v skafandrih, obraze pa so stanovalci

videvali zgolj na ekranih, sem začutila, da jim moramo vseeno omogočiti nekaj pristne človeške bližine in toplino, da jim moramo omogočiti odkrit pogovor, za katerega je takrat zaposlenim zmanjkovalo časa in tudi moči. Naš dom že ves čas zelo dobro sodeluje z lokalnim duhovnikom in tako sem ga prosila, če bi se tudi v teh časih bil pripravljen z ljudmi »podružiti«, se pogovoriti. Seveda z vsemi zaščitnimi sredstvi. Tako smo naredili poseben urnik in načrt obiskov posameznik enot. Duhovnik se je z ljudmi pogovarjal, jim prislunil in na ta način smo skušali odkriti tudi kakšno morebitno stisko, ki bi lahko ostala neopažena.

Res je, pri tem smo naredili korak stran od pravil, a hkrati velik korak naproti stanovalcem. Ni mi žal. Vesela sem, ker smo ne glede na številne težave, s katerimi smo se soočali, znali na prvo mesto postaviti človeka. V kriznih situacijah je včasih treba narediti tudi kaj, kar strogi strokovni ali znanstveni predpisi zavračajo. Ljudje smo namreč celostna bitja in vsi poznamo placebo in nocebo učinek. Lahko imamo super zdravnika, ki nam napiše zlat recept, ampak če ob tem ne bo spodbudnih besed, misli in napotkov, nam tudi zdravlila ne bodo tako dobro pomagala.

Zagovarjate mnenje, da se morajo tisti, ki delajo s starejšimi, zavedati, da gredo vsi po isti poti.

Res je. In če nam bo dano, bomo morda celo stari. Če ne bomo te modrosti danes prenesli na mlajše generacije, se nam slabo piše. Nam in našim zanamcem. In to ni tako preprosto. Danes so drugačni časi in treba jih je sprejeti. Sprejeti je treba ideje in znanje mlajših, pri čemer mora naša generacija prispevati več izkušenj, modrosti in predvsem srčnosti. Stremiti moramo k čim manj egoizmu.

Ampak sodobna družba stremi ravno k temu?

Zato me skrbi, kdo bo mene negoval, če bom prišla do točke, da bom morala v dom. Resno me skrbi, ker vidim, kakšne generacije prihajajo k nam na prakso. Skrbi me, ali bom v ospredju jaz ali bosta v ospredju telefon in računalnik. Podpiram digitalizacijo, do neke meje. A ne podpiram je, ko pride do razčlovečenja. Vsega računalnik ne more narediti. Računalnik ne more potočiti solzic in se nam ne more nasmejati.

Ne samo spreminja, družba se tudi stara. Srednja generacija se staranja kar nekoliko boji. Ali pa se bojimo biti odvisni od drugih?

Starejši kot smo, bolj razmišljamo o svoji starosti. Kot mladostniki se nismo zavedali, kaj nam želijo povedati stare mame. Mladost ima druge izzive. Starejši kot smo, bolj se zavedamo minljivosti in tudi starosti. Kaj si večina želi? Da ne bi bili odvisni od drugih. Sočasno se zanašamo na varnost v ustanovi – v smislu, če me bo kap, bom šel v dom, kjer bo nekdo poskrbel zame. Hkrati se že zavedamo, da to ni več tako samo po sebi umevno, pri čemer razmišljam, ali bodo imeli naši otroci dovolj denarja, da bodo lahko domsko oskrbo plačali. In kot tretje, ali si to priznamo ali ne, razmišljamo oziroma si želimo, da bi naše srce zastalo, še preden bi prišli do točke, ko bi obnemogli in postali »breme« nekemu drugemu. To so resnični pomisleki današnje srednje generacije. In najverjetneje so marsikdaj tudi povsem upravičeni.

Sredi junija je vlada vendarle sprejela predlog Zakona o dolgotrajni oskrbi, s čimer se je odzvala na naraščajočo potrebo po enotni sistemski ureditvi področja dolgotrajne oskrbe. Kaj si od tega zakona obetate?

Nove zakone naj bi napisali, da bi izboljšali obstoječe. Tokratni osnutek Zakona o dolgotrajni oskrbi je skoraj enak zapisu prejšnje vlade. Še vedno ni zagotovljenega vira financiranja, tako da tudi ta zakon ne rešuje pglavitne te-

»Epidemija koronavirusa je na površje naplavila mnogo nepravilnosti iz preteklosti. Kadrovski normativi so že leta enaki, prenizki. Struktura stanovalcev se je spremenila, zahtevna zdravstvena stanja pa so se iz bolnišnic preselila v domove. Mi moramo pa še vedno delati s premalo medicinskimi sestrami, bolničarkami, kuharji.«

Irena Vozlič Stjepčević svoje zatočišče vselej najde v objemu družinske ekološke kmetije na Lindeku in v družbi svojih ovac. (Foto: osebni arhiv)

žave. Nas pa priganja Evropa. Zdi se, da bomo zakon sicer imeli, a glede na to, da odločevalci že pred sprejetjem napovedujejo podzakonske akte, problematike ne bo rešil. Sprejeli ga bomo zgolj zato, da bo Evropa naredila kljukico. Resnično si ne želim, da bi pomanjkljivosti zakona občutili uporabniki, a vendar se bojim, da se bo zgodilo prav to. Res pa je, da v zakon lahko zapišemo določene predpise, a bo v našem poslu vseeno morala prevladati človečnost.

Pri snovanju zakonodaje bi se vselej morali postaviti v vlogo starostnika, ki je prikovan na posteljo. Njega ne zanima, kako je zakon napisan in ali mu po tem zapisu pripadata dve plenici dnevno ali mu jih pripada pet. On v tem trenutku rabi našo pomoč. Tega, ali bo nekomu pravočasno zamenjana plenica ali ne, ne bi smel odrejati zakon, ampak kader. Z najrazličnejšimi blažilnimi ukrepi je treba preprečiti, da bi zakonske nepravilnosti občutili uporabniki. Zagotovo jih bomo zaposleni. In vedno bolj se bojim, da jih bodo tudi uporabniki, čeprav si tega nikakor ne želim.

Omenili ste normative, slišati so precej nečloveški.

Tudi normative naj bi zakon uredil, tako zago-

tavlja minister. Najbolj je v javnosti odmevala odmera plenec – to je tako, kot bi človeku rekli, da lahko gre zgolj enkrat na dan na veliko in enkrat na malo potrebo. Pri čemer mora paziti tudi na porabo toaletnega papirja. Za tiste, ki živimo doma, je to nepredstavljivo, v domu pa je to realnost. Je pa veliko odvisno tudi od posameznika, zavod odloča tudi o tem, koliko je v domu zaposlenih sester, čeprav se ljudje tam nikoli ne vprašajo, kakšno je zdravstveno stanje naših stanovalcev, in tako ne vedo, da je zelo različno in tudi zelo težko. V dom danes prihajajo ljudje, ki potrebujejo našo pomoč. Ljudje v dom ne pridejo, ker bi jim bilo pri nas »fajn«. Občasno kdo, ki ovdovi, proda hišo in pride zaradi varnosti, ampak te populacije, ki bi bila tako »fit«, ni več.

Da je do tega štetja sploh prišlo, ni krivo naše pristojno ministrstvo, ampak predvsem monopolizem pri financiranju zdravstvenih storitev. Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS) je financer in odločevalec hkrati. Povsem jasno je, da zavod pri vsem, kar je treba plačati, »špara«. ZZZS odloča o tem, koliko plenec pripada posamezniku, zavod odloča tudi o tem, koliko je v domu zaposlenih sester, čeprav se ljudje tam nikoli ne vprašajo, kakšno je zdravstveno stanje naših stanovalcev, in tako ne vedo, da je zelo različno in tudi zelo težko. V dom danes prihajajo ljudje, ki potrebujejo našo pomoč. Ljudje v dom ne pridejo, ker bi jim bilo pri nas »fajn«. Občasno kdo, ki ovdovi, proda hišo in pride zaradi varnosti, ampak te populacije, ki bi bila tako »fit«, ni več.

ZZZS smatram kot del vlade in menim, da bi morala vlada zavarovalnico nadvladati. Vlada bi morala določiti, kaj potrebujejo domovi za starejše, kaj zdravstveni domovi in kaj bolnišnice. In sočasno bi morala zavodu naložiti, da mora to financirati. Po javno dostopnih podatkih je denarja v ZZZS dovolj. Ob tem, da se za enake obravnave zdravstvene nege plačuje zelo različno. Ne more biti isti človek v negovalni bolnici vreden npr. 120 evrov, pri nas v domu pa približno 16 evrov na dan. To ne gre. Ob tem, da se domovi za starejše žal vedno bolj spreminjamo v poceni negovalne bolnišnice.

Ob tem je treba poudariti, da se stanje v bolnišnicah močno slabša. Če se oskrba v domovih izboljšuje, se v bolnišnicah slabša. A ni vedno krivo to, da je premalo kadra. To poslušamo ves čas. Tudi pri nas ga je premalo, a se trudimo narediti vse in še več, da obdržimo raven oskrbe. Včasih pridejo iz bolnišnice k nam ljudje v resnično slabem stanju. Včasih je tako hudo, da si zgolj zaželim, da sama ne bi ležala v bolnici, niti ne želim, da bi tam ležala moja mama ali kdorkoli od mojih bližnjih. Sama sem v osnovi medicinska sestra in za zane-marjanje enostavno ne morem sprejeti izgovora, da je kadra premalo. Da bolnik v higienskem smislu ni

oskrbljen, ker je sester premalo, ne more in ne sme biti izgovor, saj ZZZS za to bolnišnicam namenja dovolj denarja. Sama sem tudi v svetu zavoda Splošne bolnišnice Celje in imam delni vpogled tudi v te stvari. Če pa bolnišnice ne zaposlujejo in zaradi skrhanih odnosov kader odhaja, je druga stvar.

Nedopustno je, da v dom sprejememo človeka, ki je pred tem nekaj časa ležal v eni od negovalnih bolnišnic in ni bil niti enkrat temeljito umit z vodo in milom. To se v 21. stoletju ne sme dogajati. Mi se lahko gremo visoko znanost, ampak voda teče iz pip, in to topla voda. Ljudje pa pridejo k nam neurejeni. Tega ne morem požreti. Ampak tega ne bo uredil zakon. To se ureja na ravni človeka. In ni vse plača. Vsi jo potrebujemo, ker moramo plačati položnice, ampak v prvi vrsti moramo biti ljudje. Problem se začne že pri izobraževanju, ampak to je spet druga zgodba.

Eno od vaših pravil je, da nikoli ne varčujete pri kadru.

»Naš uporabnik ne sme biti lačen, žejen, moker in pokakan. Streha nad njim ne sme zamakati in kader mu ne sme biti nedosegljiv. On je nemočen. In tisti, ki zakon pišejo, bi se morali vedno znati postaviti v vlogo tistega, ki leži v postelji.«

Že res, da sem direktorica in s tem zadolžena za uspešno finančno poslovanje. Ampak nikoli nisem bila pristaš tega, da se varčuje pri ljudeh. Ko sem prišla leta 2013 v hišo, je približno 20 zaposlenih manj. Ob istih normativih. Zavedam se, da tudi kaj kršim, ampak zagovarjam, zakaj sem dodatno koga zaposlila, pri čemer mi je vseeno, kako je pravilnik napisan. Če vem, da imamo peritonealne dialize, da imamo traheostome in še veliko drugih težkih bolezenskih stanj, mi je jasno, da ne more biti isto število zaposlenih kot takrat, ko teh stanj ni bilo. Za razumevanje tega človek ne potrebuje šole. Da, več imamo zaposlenih, kot nam jih ZZZS plača. Ampak zaradi tega tudi v epidemiji nismo imeli nobenih večjih težav.

Kako zagotavljate plače za »dodatno« zaposlene?

Delno to pokrivamo s tržno dejavnostjo in ne ustvarjamo dobičkov. Pri kadru res nisem nikoli varčevala in to se nam je v času epidemije resnično obrestovalo. Nenazadnje je to opazil tudi minister, pa tudi regijska zdravstvena koordinatorka za domove starejših. V času epidemije so se pokazale bistvene razlike v domovih, kjer so direktorji ekonomisti, pravniki ali pa izhajajo iz zdravstvene stroke.

Pomanjkanje kadra ni nov problem, epidemija ga je le povsem razgalila. Danes tega ni mogoče več zanikati. S tem problemom se v zdravstvenih ustanovah ukvarjajo že (pre)dolgo. A še vedno se ni nič rešilo.

Moje mnenje je, da bi morali biti direktorji javnih zavodov bolj avtonomni. Ker če je direktor dober, dela pošteno in je svojemu delu predan, mora imeti pri vodenju zavoda proste roke, saj bo z njim gospodaril odgovorno. Država ima zelo dober uvid v naše delo, saj moramo n e n e h n o dokazovati, pisati in v Ljubljano pošiljati vsa možna poročila. Če kot d i -

rektorica zagovarjam, da rabim toliko sester, prosim, verjemite mi, da jih rabim. Nihče od moje »žlahte« ni tu zaposlen. Ne prebijam kadrovskega normativa, ker bi želela zaposliti koga od domačih, niti približno ne. Vsako zaposlitev znam argumentirati.

Tako v zavodu, ki ga vodite, kot v lokalni skupnosti nasploh ste priljubljeni in uživate precejšnjo mero podpore in zaupanja. Ne nazadnje so vas bralci lokalnega časopisa na Konjiškem izbrali tudi za osebnost leta. Verjetno ste nekoliko manj priljubljeni pri odločevalcih, saj ste vselej pripravljeni glasno povedati svoje mnenje, kadar gre za dobrobit starostnikov in zaposlenih v domovih.

Znam se postaviti v vlogo šibkejšega. Vemo, kdo je v domovih šibkejši oz. najšibkejši člen, to je naš stanovalec, starostnik, naš uporabnik. On se pogosto nima moči niti braniti, marsikdaj ne more niti povedati, kaj misli, ker je njegovo zdravstveno stanje tako slabo. Poskušam se vživeti v njegovo vlogo in sodelavcem vedno

rečem: »Postavite se v vlogo človeka, ki leži v postelji. Vprašajte se, kaj bi si želeli, če bi bili na njegovem mestu.« Teh ljudi zagotovo ne zanima, kako je napisana zakonodaja. Želijo si, da niso lačni, da je zanje dostojno poskrbljeno, da pride kdo k njim, da se z njimi pogovori, jih prime za roko. Strokovni delavci moramo to prepoznati. Ne glede na stanje se je treba z njim pogovarjati. Stanovalci veliko slišijo in vidijo, tudi ko se mi tega ne zavedamo. In potem mi velikokrat tudi kaj povedo. Zato moramo vedno vzdrževati visoko raven komunikacijske kulture.

Zagotovo mora biti človečnost pri vašem delu pred plačo, a bo nujno treba čim prej urediti tudi plačni sistem.

Upam, da bo to delo enkrat končno dobilo vrednost, ki si jo zasluži. In da ne bomo več govorili o plači, ampak o nagradi za delo. Zagotovo plačni sistem, ki je zastavljen za področje, kamor mi sodimo, se pravi neposredni proračunski porabniki, ni najbolje naravnani. Direktorji v javnih zavodih nismo nagrajeni in tudi nimamo možnosti nagrajevanja zaposlenih. To poskušam kompenzirati s tem, da zaposlene pohvalim, da so opaženi. Skušam jim občasno dati kakšno nagrado v drugi obliki, ker je v denarju ne morem. A je še to težko.

Letos, ko praznujemo 150 let, sem želela vsem zaposlenim podariti bon za 150 evrov. Sem vprašala revizorja, kako bi lahko to izpe-ljala, a mi je rekel: »Irena, nimate osnovnih pogojev za kakršnokoli izplačilo.« Naši zaposleni, ki se resnično razdajajo, eni bolj, drugi manj, a vendar, ne morejo dobiti nobene denarne nagrade, ne dobijo božičnice. Tisto, kar nam država predpiše, tisto moramo dati in to je to. Prav bi bilo, da bi imeli tudi notranje lestvice, da bi tisti, ki bi delali več in bolje, bili za to ustrezno nagrajeni.

Plačni sistem absolutno ni dobro zastavljen. Če ga danes spremenimo, je že prepozno, saj je ogromno škode že narejene. Do tega trenutka smo tudi zaradi prenizkega plačila že izgubili marsikatero generacijo, ki bi mogoče delala v domovih. Danes mladi razmišljajo drugače in je prva motivacija plača. Kadra za delo v domovih, je zmeraj manj.

Tudi to, da smo domovi neposredni proračunski porabniki, ni prav. Denar za plače si moramo zaslužiti sami. Vrtcu ga zagotovi občina, šoli ministrstvo, mi si ga moramo zagotoviti sami. Zakaj smo potem v istem košu?

Absolutno bi bilo treba dvigniti osnovno izhodišče plače. Tretjina naših zaposlenih je še vedno pod minimalno plačo. To je sramota. Vendar pa dviga plač nikakor ne smemo prevalliti na uporabnike. Že zdaj je dom za marsikoga izjemno visok strošek, celo nedosegljiv. In potem ljudje pravijo, da je dom drag – res je drag, ampak negovalka kljub vsemu nima več kot 700 evrov plače.

Foto: SHERPA

»Zavarovalnica zelo različno in nepošteno plačuje enake obravnave. Ne more biti isti človek v negovalni bolnici vreden npr. 120 evrov, pri nas v domu pa približno 16 evrov na dan. To ne gre.«

Je tudi strastna motoristka. Na motorju najraje odkriva skrite koticke domovine. (Foto: osebni arhiv)

Olimpijada končana, motivi za obisk Japonske ostajajo

Po igrah na ogled čarobnih vrtov in olimpijskih prizorišč

Olimpijske igre v Tokiu, ki bodo šle v anale kot ene najbolj nenavadnih doslej, so le še spomin. Žal so zanj prikrajšani slovenski in vsi drugi navijači po svetu, tudi domači, japonski, saj si zaradi slabih epidemioloških razmer v Tokiu tekmovanj na imenitnih olimpijskih prizoriščih niso mogli ogledati v živo. Tisti, ki so nameravali na olimpijske igre, bi si v Tokiu zagotovo ogledali tudi kakšen japonski vrt, ki je ena največjih znamenitosti te tehnološko razvite azijske države. Ta seveda ostaja zanimiva tudi po igrah in ogled olimpijskih prizorišč ter japonskih vrtov je lahko dovolj velik magnet za potovanje na Daljni vzhod. Velika poznavalka japonskih vrtov je celjska krajinska arhitektka, mag. Alenka Polutnik. Nad njimi se je navdušila pred približno desetletjem, danes o njih piše strokovne članke in predava.

ROBERT GORJANC

»Spoznala sem Elico, ki je hotela urediti japonski vrt v delu Mozirskega gaja. Kljub izobrazbi krajinske arhitekta sem nekaj mesecev študirala bistvo japonskega vrta, spoznavala religijo, filozofijo, razvoj v različnih zgodovinskih obdobjih, kupila in prebrala vsaj meter knjig, obrnila internet. Elica je bila odlična sodelavka. In ko je bilo leta 2008 ogródje vrta ob ribniku postavljeno, mi je hčerka Ana rekla: »Toliko si preštudirala o vrtovih, zakaj si jih ne bi ogledala na Japonskem?« se Alenka Polutnik spominja začetkov svojega ukvarjanja z japonskim vrtom.

Tako sta s hčerko Ano prvič potovali skupaj, in sicer z agencijo, po Japonski. »Se-

veda me ogled videnege ni zadovoljil, hotela sem videti več vrtov in spoznati njihovo bistvo. Kasneje sem imela po naključju možnost urediti še suhi vrt v Mozirskem gaju. Z današnjim vedenjem bi bilo marsikaj v Mozirskem gaju narejeno drugače.«

Ko se je vrnila s prvega potovanja, je začela ponovno raziskovati japonske vrtove v Kyotu. Ta je bil vladno mesto Japonske 1100 let, gre za mesto z izjemno kulturno dediščino, kjer je ohranjenih več kot 1600 vrtov in svetišč. Sodobni japonski vrtovi iščejo rdečo nit v zgodovini teh vrtov

Največ vrtov je prav v Kyotu. »Vsi niso dostopni za javnost, za nekatere vrtove, predvsem

V sprehajalnem japonskem vrtu

tiste ob cesarjevih stavbah, je treba pridobiti dovoljenje za ogled. Cesarjevi vrtovi imajo vodene ogleda za omejeno število obiskovalcev, vsi vodiči razlagajo le v japonščini. Za vrtove je treba plačati vstopnino, ki znaša od 3 do 5 evrov, ogledi cesarjevih vrtov pa so brezplačni. Najmikavnejši in turistično oblegani so vrtovi v času cvetenja češenj in v času rdečenja javorjev,« je pojasnila sogovornica.

Kot v razvoju vsake umetnosti so tudi v razvoju vrtn

umetnosti odtisnjeni vplivi religije, političnih in socialnih razmerij. Vrtna umetnost je spoštovala naravo, naravne sile in božanstva, parki in vrtovi so posnemali naravo, vrtove so pojmovali kot posebno umetnost.

»Japonski vrt je zgodba, ki pripoveduje in razkriva filozofijo in religijo, zgodovino, geomantijo, je zgodba o spoštovanju narave, veselju do sprejemanja lepote, o duhovnem užitku, razvedrilu, strahu pred naravnimi pojavi in je tudi zgodba o tabujih,« je nadaljevala pripoved Alenka Polutnik.

Načrtovanje vrtov

Vrtna ureditev na Japonskem je v vseh obdobjih iskala simbolne pomen v naravi in spremembi letnih časov.

»Načrtovanje in izvedba japonskih vrtov sta bila ureničena po določenih pravilih. V 11. stoletju je bilo zapisano najstarejše besedilo o ustvarjanju vrtov, imenovano Sakuteiki. Pomemben del navodil so tabuji. Navodila upoštevajo japonsko geomantijo, pravila, podobna feng šuju. Na primer na vzhodni strani vrta se ne sme postaviti sivih kamnov, le tiste z zelenimi otenki. Za vrt je bilo treba izdelati načrt in zapisati način njegovega 20-letnega vzdrževanja ter pridobiti dovoljenje. Inšpektorji so nadzirali izvedbo. Zanimivo je, da so v tistem času poleg mnogih ministrstev imeli tudi ministrstvo za drevore-

»Japonska se mi je zdela vedno zelo oddaljena in drugačna dežela, ne samo po oddaljenosti, predvsem po kulturi. Osebo me je japonski vrt pritegnil zaradi skromnosti oblikovanja in omejene rabe materialov. In vsak vrt ima svojo zgodbo nastanka, svojo vsebino, kar mu daje poseben čar.«

de v mestu,« je še razložila poznavalka.

Vsi vrtovi so zamejeni, ograjeni, tudi suhi vrtovi. Meja vrta, ponavadi zid, ima več pomenov, je horizont vrta, je meja, da se obiskovalec lahko ogradi in razmišlja.

Sprehajalni vrtovi

Japonci poznajo več vrst vrtov. Prvi so nastajali ob cesarjevi palači in palačah aristokracije. To so bili večji vrtovi z ribnikom – to so sprehajalni vrtovi. Za razliko od vrtov na zahodu so japonski vrtovi skrivnostni, pot, ki vodi po njih, je polna zavojev, tako da se na vsakem ovinku odpre nov pogled na vrt. V ribnikih so otoki v podobi želve ali žerjava, ki simbolizirajo dolgo življenje in pogled v prihodnost. Izbrane rastline so pretežno monokromatske, veliko je borovcev, ginkov, bambusov, tudi magnolij, med grmovnicami prevladujejo strižene azaleje.

»Vrt predstavlja del narave, prikazuje menjavo letnih časov, zato je pomembno, da je v njem postavljeno ozadje, zimzeleno ogródje,

ki je nosilec vseh letnih časov, posamezni letni čas pa je določen le z eno barvo rastline. Spomladi so to češnje, kasneje azaleje, potem irisi in hortenzije, jeseni barvo vrtu določajo vse barve japonskih javorjev in ginkov, ki z zimzelenimi borovci in japonskimi cedrami ustvarjajo slikovit kontrast,« je sprehajalne vrtove opisovala sogovornica.

Kot je še dodala, je cvetje uporabljeno le za poudarke, kamor se usmerja pogled. Pozimi cvetijo kamelije, ki rastejo kot grmovnice ali drevesa in jih prevedeno iz japonščine imenujejo »zim-ska gospe«. Zanimivo je tudi, da japonski vrtovi ne poznajo trat, saj zaradi obilice dežja površine zarašča mah. Mahov je več sto vrst in so zaščitene rastline. Vsi vrtovi so ograjeni z zidanimi ograjami ali bambusom, veliko je tudi živih mej z zimzelenimi rastlinami, ki dajejo odlično sceno vrtu.

Pomembni gradniki vrtov so kamni, skale, prodniki, potoki, kamnite svetilke, slapovi, mostički. Potek potoka je strogo določen, na parcelo

Mag. Alenka Polutnik v japonskem vrtu

Japonski suhi vrt, v katerem vodo nadomešča pesek.

vstopa na severovzhodnem vogalu in izstopa na jugozahodnem vogalu. Oblikovanje zavojev in bregov je ravno tako določeno s kamni, prodniki, z rastlinami.

Suhi vrt

V 13. stoletju se je razširil zen budizem. Budistična sekta Zen je prišla v omenjenem stoletju s Kitajske. Zen nauk je izrazito razmišljujoč, obrnjen v notranjost, na temeljih te duhovne podobe se razvijejo suhi vrtovi. Obliko-

vanje vrtov išče preprostost, npravnost, prečiščeno abstraktnost, okolje, minimalizem, ki omogoča razmišljanje in meditacijo in v okviru meditacije spoznanje. Je prostor, kjer dosežemo stanje notranjega miru in spokojnosti.

V tem obdobju je vrtna umetnost na Japonskem dosegla vrhunec. Višek vrtnega oblikovanja predstavlja suhi vrt, karesansui, ki se je razvijal dolga stoletja od skalnega domovanja duhov, iwake, do očiščenega obrednega pro-

stora. Suhi vrt se je razvil kot samostojen vrt vedno ob objektu, glavnem domovanju opata.

»Zen vrt je suhi krajinski vrt (kare san sui), ponazarja upodobitve hriba in vodnih motivov, je ploščate oblike in sestavni del templja ali hiše, njegova velikost ni pomembna. Je načeloma manjši vrt, oblikovan tako, da se nanj ne stopi, ampak se ga opazuje z verande ali iz studijske sobe. Formalno je suhi vrt brezmejen, kar se odraža skozi teh-

Alenka Polutnik z japonskim veleposlanikom ob odprtju japonskega vrta v Mozirskem gaju

niko postavitve. Krajina za zidom je sestavni del vrtno scene, hrib, drevo ali ena rastlina je ujeta v kompozicijo vrta. Voda je nadomeščena in predstavljena s peskom, s čimer je predstavljena abstraktna krajina. Pokončno postavljeni kamni predstavljajo gore in otoke.«

Najpomembnejši predstavnik vrtnega oblikovanja zen budizma in vrtno umetnosti Japonske je suhi vrt v templju Ryoanji. Vrt ima 15 kamnov, ki jih nikoli ni možno videti v

polnem številu, če jih gledamo z verande. Zgodba pravi, da mati tigrica prenaša 15 mladičev čez deročo vodo, drugega za drugim. In potrpežljivost matere je prava podoba zena.

Tsubo vrtovi

Za konec moramo omeniti še majhne vrtove, nastale med hodniki, ki povezujejo objekte. Imenujejo se tsubo vrtovi in jih označuje samo rastlina, kamen ali svetilka.

Foto: osebni arhiv AP

»Kultura Japoncev je tako različna od naše kulture, da je težko razumeti vsako podrobnost njihovega življenja. Predvsem jih odlikujejo skromnost, minimalizem in zaprtost.«

Pomlad v japonskem vrtu je izjemen magnet za obiskovalce.

Suhi vrt je sestavni del templja ali hiše, oblikovan je tako, da se nanj ne stopi, ampak se ga opazuje z verande ali iz sobe.

Jesen v japonskem vrtu navdušuje s svojo slikovitostjo in barvitostjo.

Japonski vrt v Mozirskem gaju

... in navadni masleni »meter keksi«.

Najbolj priljubljeni so pri kupcih čokoladni razpokančki ...

Odkod ime DCookies? »Pišem se Danijel, od tod črka D, ki izgovorjena angleško skupaj s »cookies« pomeni »tiste prave kekse«. Ime se je »prijelo«, torej je bila izbira dobra odločitev.«

»V stalni ponudbi imamo kar nekaj vrst piškotov, ki jih prodajamo na tržnici. Začeli smo s štirimi vrstami, zdaj jih je že več kot deset. Pečem tudi pecivo in torte po naročilu ter izdelujemo rezance.«

Tamara z mamo, ki je nepogrešljiva pomoč v pekarni piškotov

Vsak teden pripravi svežo pošiljko rezancev.

Tamara Danijel je ustvarila prepoznavno blagovno znamko

»Tisti pravi kekse« iz Mozirja

Privlačna okrogla embalaža, polna izjemno okusnih ročno izdelanih domačih piškotov in opremljena z izvirno nalepko, je darilo že sama po sebi. Tudi če ga nameniš sam sebi. Kdo stoji za znamko piškotov DCookies in kako se je rodila ta vedno uspešnejša zgodba iz domače pekarnice?

MARJETKA RAUŠL LESJAK

»Že od nekdaj zelo rada pečem in celotna zgodba se je začela pisati iz ljubezni do peke,« se začetkov pred petimi leti spominja **Tamara Danijel** iz Mozirja, ki prizna, da je kar nekaj časa premišljevala o tem, ali naj se kot magistrica geografije in diplomirana hispanistka poda v svet živilstva. »Ker sta mi starša ves čas stala ob strani, sem se odločila, da se bom lotila popoldanske obrti. Že starša sta imela pekarno, le da sta pekla in prodajala kruh in pekovske izdelke. Zato sem že približno vedela, kaj lahko pričakujem in kaj potrebujem.«

Imeti je morala primeren prostor, urejen v skladu s predpisi HACCP, opravljeno varstvo pri delu, urejeno računovodstvo, deklaracije napisane po določilih zakona. Pridobiti je morala obrtno dovoljenje, prijaviti obrat pri Vursu. »Najprej sem imela v najemu prostor na Ljubnem ob Savinji, vendar je za moje podjetje, ki se širi, postal pretesen. Potem ko sva z možem kupila hišo v Mozirju, sva v pritličju uredila prostore za mojo pekarno piškotov.«

Ker je Tamara redno zaposlena v Zavodu Savinja, kjer črpajo evropska sredstva za razvoj podeželja, ima proizvodnjo piškotov registrirano kot popoldansko obrt. Ker novopečena mamica opravlja kar dve službi naenkrat, ji zelo pride prav pomoč staršev. V njeni delavnici je delno zaposlen oče, ki ima ustrezno živilsko izobrazbo, pri peki in izdelavi rezancev ji pomaga tudi mama, ki je registrirana kot brezplačna družinska pomoč.

Uporablja pravo maslo

Zgodba DCookies se je začela z dogovorom, da bo podjetje dobavljalo piškote na hrvaški trg. »Za ta trg smo vse pripravili v skladu z zakonodajo, tudi deklaracije in nalepke v hrvaškem jeziku. Ko smo jim ponudili prve vzorce, so od dogovora odstopili, ker da so naši izdelki predragi. Od mene so na primer zahtevali, naj maslo nadomestim z margarino, da bi pocenila izdelek. Na to nisem pristala. Moji izdelki bodo kakovostni ali jih ne bo. Tako

Tamara Danijel s piškoti v embalaži, ki je zasnovana posebej za DCookies.

sem dobesedno čez noč ostala brez trga. Šele zatem sem začela pripravljati vse potrebno za slovenski trg,« o kamnih, ki so stali na poti do uspeha že povsem na začetku, pripoveduje Tamara Danijel.

Seveda kamnov spotike ne manjka niti danes, ko občasno posluša očitke strank, ki menijo, da so njeni izdelki predragi in da lahko pri veletrgovcu dobijo podoben izdelek po nižji ceni. »Ljudje ne razumejo, da lahko veliki trgovci proizvajalce prisilijo v nižje cene. Ker uporabljam samo najboljše sestavine, pra-

vo maslo, dobre orehe, tudi ne morem nižati cene izdelka.«

Ali ljudje razumejo in cenijo razliko med doma izdelanimi piškoti in tistimi, ki nastajajo v masovni proizvodnji in jih prodajajo trgovske verige? »Nekateri jo razumejo in cenijo, nekateri ne. Bolj osveščeni so nedvomno mladi, a pri starejših tudi razumem, da so pokojnine nizke in da morajo res gledati na vsak cent.«

Tudi epidemija mlademu podjetju ni prizanesla. »Pred prvim valom »korone« smo se pripravljali na sejm v marcu. Takrat smo imeli polne hladil-

nike sestavin in polno skladišče izdelkov. Takrat je šlo kar nekaj reči v smeti, ker jih nisem prodala.«

Ključ so kakovostne sestavine

Tamara sestavine nakupuje v različnih trgovinah, pri čemer veliko pozornost namenja kakovosti. »Preizkusila sem že široko paleto izdelkov različnih proizvajalcev, na primer sladkorja, in zdaj natančno vem, kateri sladkor je primeren za čokoladne razpokančke, ki so moj največji hit. Trudila sem se tudi, da bi ma-

slo nakupovala na slovenskih kmetijah, ampak te ne morejo zagotoviti takšnih količin masla, kot jih potrebujem.«

Izdelke DCookies s pomočjo mame in očeta prodaja vsako soboto na velenjski tržnici in na tržnici v Mislinjski Dobravi. »V začetku leta smo ob sredah prodajali tudi na svinjskem sejmu v Celju, kar zdaj, ko je vroče, ni več mogoče, ker se na vročini piškoti kvarijo. Tudi prodaja ni bila tako dobra, da bi se nam splačalo.« Piškote lahko kupite v Kampu Menina, Davidovem hramu na Ljubnem, v trgovini Jager v Mozirju, rezance prodajata Mesarstvo Križnik v Šoštanju in na Vranskem ter Mesarstvo Čas v Žalcu.

S pomočjo spletne strani svojih izdelkov mlada podjetnica ne prodaja. »Preizkusila sem, kako bi se obneslo pošiljanje piškotov po pošti, zato sem jih poslala svoji prijateljici. Kljub temu da sem izdelke zapakirala in zavarovala, na končni cilj niso prišli v enem kosu. Srce me je bolelo, ko sem videla fotografirane piškote, bili so povsem zdrobljeni, škatle popokane,« pripoveduje sogovornica, ki meni, da so dostavni delavci s paketom ravnali neprimerno, sicer se to ne bi zgodilo. »Zelo rada bi pošiljala po pošti, stranke me velikokrat sprašujejo, ali lahko pošljem, a vedno povem, da žal za zdaj to še ni mogoče.«

Vso embalažo za piškote izdeluje podjetje iz Ljubljane po naročilu prav za DCookies. »Dolgo sem iskala primerno embalažo, želela sem, da bi izstopala.« To se je izkazalo za pametno odločitev, ker zdaj paket piškotov sam po sebi izgleda kot darilo.«

Foto: SHERPA

Ob občinskem prazniku Luč z županom Cirilom Roscem

Na obvoznico še vedno čakajo

Ko v večini krajev zaradi dopustniških dni vlada poletno zatišje, je v Lučah najbolj veselo. Lučki dan že več kot petdeset let drugi konec tedna v avgustu v ta zgornjesavinjski kraj prinese pestro družabno, etnološko in kulturno dogajanje. In to je tudi čas, ko ima Občina Luče na god zavetnika sv. Lovrenca svoj praznik.

ŠPELA OŽIR

Ob tej priložnosti smo se pogovarjali z županom **Cirilom Roscem**, ki občino vodi malo manj kot dvajset let.

Vaš občinski praznik je tradicionalno v znamenju Lučkega dneva. Lani so bile prireditve odpovedane. Kako je bilo letos? Kaj vse se je dogajalo in koga vse dogajanje privabilo?

Letos je bilo kar veliko dogajanja ob našem praznovanju. Med drugim smo imeli planinske pohode, tradicionalno petje po vasi, druženje z ljudskimi godci in pevci, prikaz mletja moke v Žagerskem mlinu, ustvarjalne delavnice za otroke, številne športne dogodke, pohod z baklami po Breznici, dan odprtih vrat v Čebelarskem centru Luče, jutranjo budnico, streljanje z močnarji ob procesiji v čast zavetniku sv. Lovrencu, festival pitne vode, prireditve Od štanta do štanta po vasi in še bi lahko našteval.

Verjetno na prireditve zavijejo tudi turisti, ki se ravno v tem času mudijo v Zgornji Savinjski dolini. Kako ste zadovoljni z razvojem turizma v občini? Kako močno se pozna vpliv »korone« in z njo povezanih ukrepov?

S številnimi priznanji, ki smo jih v Lučah dobili v zadnjih letih, smo v svet

nedvomno ponesli dobro reklamo za naš kraj in ga naredili veliko bolj prepoznavnega na turističnem zemljevidu. Postali smo člani elitnega kluba Gornjskih vasi srednjeevropskega alpskega prostora, prejeli smo nagrado Turistične zveze Slovenije za enega najbolj urejenih in gostoljubnih turističnih krajev in nagrado zlati kamen. V tem zadnjem primeru smo se uvrstili med štiri najprodornejše slovenske občine kot primer majhne občine, ki je znala svoje omejene danosti spremeniti v razvojne priložnosti. Turistov v Lučah je v teh dneh veliko in upamo, da se bo njihovo število približalo lanskim številkam. Prava ocena turistične sezone seveda še ni možna, ker smo še le zakorakali proti višku. Tudi splošne razmere v svetu in pri nas so še vedno močno odvisne od protikoronarnih ukrepov, ki na nek način izkrivljajo pravo turistično sliko.

V sklopu letošnjega dogajanja ob občinskem prazniku ste namenu predali nove prostore knjižnice. Zakaj ste ji poiskali nove?

Prostori dosedanje knjižnice, ki so bili v vlažnem kletnem delu večstanovanjske zgradbe nekdanje gozdne uprave, kamor smo

Župan Ciril Rosc Občino Luče vodi malo manj kot dvajset let. (Foto: osebni arhiv)

»Projekt gradnje obvoznice je državni projekt z najdaljšo brado v celotni regiji.«

knjižnico selili konec leta 2003, enostavno niso več zadoščali sodobnim zahtevam in normativom, ki so potrebni za delovanje knjižnice. Knjižnica v Lučah bo po novem domovala v lepih novih najemniških prostorih že pred leti lično obnovljene, sicer tudi dediščinsko zaščitene Poberinove hiše na Spodnji vasi.

Občinski prazniki so priložnost, da se ozremo v preteklo leto. Kateri projekti so ga po vašem mnenju najbolj zaznamovali?

Lani smo dokončali največjo naložbo v sodobni zgradovini naše občine – športno dvorano. Prav tako smo lani dokončali novo čistilno napravo, ki je do konca leta obratovala testno in zdaj že kaže pričakovane rezultate. Obnovili smo prostore vrtca, asfaltirali več kot tri kilometre občinskih cest in obnovili tri mostove. Lani in

letos smo iz proračuna sofinancirali nakup nove gasilske avtocisterne AC 35/100, ki bo dovolj močna in dovolj okretna za naše cestne razmere in razgiban teren. Končali smo projekt gradnje etno vasi starih poklicev ob Savinji, kjer smo dogradili še tri zgradbe, kapelico, staro gostilno in sanitarije ter uredili okolico. In še kaj bi se našlo.

Na žalost med njimi še vedno ni obvoznice. Je morda znano, kdaj bi se lahko začela graditi?

Projekt gradnje obvoznice je državni projekt z najdaljšo brado v celotni regiji. Pred časom so pristojne službe ponovno izvedle odmere potrebnih zemljišč, kmalu bodo sledili še odkupi in nato pridobitev gradbenega dovoljenja. Upamo, da bodo v naslednjem letu prišle do izbire izvajalca in nato končno tudi do začetka

gradnje. Aktualna vlada in pristojno ministrstvo imata sicer večji posluš za skorajšnjo izvedbo te naložbe.

Precej vroča tema je Zgornji Savinjski dolini je zdravstveni dom v Nazarjah. Kako gledate na težave s prostorsko stisko? Kaj bi bila po vašem mnenju najboljša rešitev z vidika občanov?

Težavo s prostorsko stisko moramo rešiti prednostno. Verjetno je najhitrejša in ekonomsko najbolj ugodna rešitev, da se določene storitve, ki jih lahko ponudi zdravstveni dom, porazdelijo tudi po drugih zgornjesavinjskih občinah, ki razpolagajo s primernimi prostori. Če za načrtovano obnovo zdravstvenega doma v Nazarjah najdemo finančno rešitev, ki bo sprejemljiva za vse občine ustanoviteljice,

»Zagotovo je med neuresničenimi željami stanovanjska problematika. Želimo si več stanovanj in gradbenih dovoljenj tudi za mlade družine v kraju.«

ce, potem v prvi vrsti podpiramo to možnost.

Če se ob koncu ozreva še na preostanek leta. Kaj vse še imate v načrtu do takrat?

Še vedno bomo največ sredstev vlagali v urejanje občinske infrastrukture, kar je nikoli končana zgodba, pa naj gre za cestno, kanalizacijsko, vodovodno, energetska, komunikacijsko, športno ali katero drugo infrastrukturo. Do jeseni bomo asfaltirali še kar nekaj kilometrov cest, predvsem v Krnici, Konjskem Vrh in Podvolovljeku. Znotraj odobrenega projekta Zamigaj, zadihaj, uživaj bomo kmalu obnovili staro pešpot proti Solčavi skozi Erjavčevo jamo z razglednimi točkami, postavili zunanje fitnes naprave na Hočevarjevi njivi na mestu nekdanje čistilne naprave ter notranjo fitnes opremo v novi športni dvorani. Letos načrtujemo tudi izvedbo označevalnih tabel za lokalne kolesarske povezave.

Župan ste malo manj kot dvajset let. Katere so tiste stvari, za katere veste, da bi se jih morali lotiti, a se do zdaj zaradi različnih razlogov niso uresničile?

Zagotovo je med neuresničenimi željami stanovanjska problematika. Želimo si več stanovanj in gradbenih dovoljenj tudi za mlade družine v kraju. Temu posvečamo pozornost in upamo, da bomo čim prej prišli do rezultatov. Poleg tega je še neuresničena izvedba več kot potrebne obvoznice mimo kraja, kar je državni projekt, zato nanj nimamo odločilnega vpliva.

Foto: SHERPA

»Turistov v Lučah je v teh dneh veliko in upamo, da se bo njihovo število približalo lanskim številkam.«

Knjižnica v Lučah bo po novem domovala v najemniških prostorih v Poberinovi hiši na Spodnji vasi.

V Lučah so zelo ponosni na športno dvorano, ki so jo namenu predali lani v začetku leta. Upajo, da tokratna hladna polovica leta ne bo prinesla ponovnega omejevanja javnega življenja in bodo lahko dvorano nemoteno uporabljali za vadbo.

Turistično društvo Podvolovljek ob dvajsetletnici delovanja prejemnik zlate občinske plakete

Po poti biserov Podvolovljeka

Ponavadi, ko pomislimo na Luče, v prvi vrsti nimamo v mislih končnega cilja, kamor bi se odpravili na enodnevni izlet, temveč zgolj vmesno postojanko na poti v Logarsko dolino. Če ste tudi vi takšni, potem temu zgornjesavinjskemu naselju delate veliko krivico. Že v Podvolovljeku je vrsta etnoloških in naravnih zanimivosti, ki so vredne celodnevne ali celo večdnene obiska. Za turistični razvoj te občine že dvajset let skrbi Turistično društvo Podvolovljek, ki je ob letošnjem občinskem prazniku prejelo zlato plaketo.

ŠPELA OŽIR

V dneh pred občinskim praznikom smo se v Luče in Podvolovljek odpravili tudi mi. Potepanje smo začeli v turističnoinformacijskem centru, kjer smo naleteli na mladega domačina **Urbana Romška**, sicer tudi člana Turističnega društva Podvolovljek. Ujeli smo ga ravno v trenutku, ko je v tekoči angleščini nizozemski družini pojasnil, kako najlažje priti do njihovega cilja. Takšni prizori, kot pravi študent turizma, niso redkost. Luče so namreč tako kot celotna Zgornja Savinjska dolina v zadnjih letih zelo priljubljene med tujimi obiskovalci. »Nekoč smo imeli zgolj obiskovalce ob koncih tedna, v zadnjih letih k nam prihajajo tudi med tednom in za dlje časa. Veliko je gostov iz Italije, Nemčije in Avstrije, veliko je tudi Nizozemcev, ki jim je Zgornja Savinjska dolina všeč zaradi raznolikosti narave,« pove študent turizma. Še vedno prednjači

kmečki turizem, vedno več je apartmajev, v katerih domačini ob redni zaposlitvi vidijo postranski zaslužek. Dobro zaseden je avtokamp v bližini Savinje. »Korona« in z njo povezani ukrepi se na srečo niso toliko poznali, ker so jih po besedah Urbana rešili boni. »Lani smo slovenski gostje pokazali, da znamo ceniti Slovenijo, le malo nas je treba k temu spodbuditi. Res je, da so to bili le nekajdnevni izleti, a so kljub vsemu rešili sezono,« pravi enaindvajsetletnik in dodaja, da lani tujih gostov ni bilo, le izjemoma kakšen, medtem ko je letošnja sezona s tega vidika nekoliko boljša.

Znana podoba z letakov

Namen Turističnega društva Podvolovljek, ki ima od dvajset do petindvajset aktivnih članov, nista zgolj turistični razvoj in promocija Luč z okolico, temveč celo-

Žagerski mlin je še edini delujoči mlin na vodni pogon v zgornjem delu Zgornje Savinjske doline. Pred 2. svetovno vojno je bilo samo v Lučah in bližnjih zaselkih več kot dvajset podobnih mlinov.

tne Zgornje Savinjske doline. »Zelo ponosni smo, da lahko v tako majhnem kraju ponudimo in pokažemo toliko različnih stvari. Obiskovalec si lahko ogleda številne naravne in kulturne zanimivosti,« pove sogovornik, ki med biseri izpostavi Žagerski mlin v Podvolovljeku. »Njegovo fotografijo lahko zasledimo na številnih prospektih in promocijah, ne samo naših, temveč tudi Slovenske turistične organizacije. V njegovi bližini je Repov slap, nedaleč stran še slap Cuc.« Njegov namig

za izlet sva s fotografom takoj pograbila in v središču Luč sledila smerokazu za Podvolovljek, kamor na izletu po Zgornji Savinjski dolini, kljub temu da ga je v središču omenjenega kraja težje spregledati, le redko zavijemo. Ni nama bilo žal.

V zavetju lapuhovih listov

Podvolovljek je razloženo naselje večinoma dolinskih domačij. Razteza se ob Lučnici nad njenim sotočjem z Lučko Belo in ob potoku Br-

»Včasih je veljalo, da so Luče vstopna točka za Logarsko dolino. Ko je začel delovati turističnoinformacijski center, se je to spremenilo. Občina Luče si je ob tem začela bolj prizadevati, da bi več turistov obdržala tudi v svojem središču in njegovi okolici.«

ložnici. Cestna povezava čez prelaz Volovljek povezuje Podvolovljek s Kamnikom. Po nekaj kilometrih vožnje sva Žagerski mlin zagledala na levi strani, skritega med mogočnimi lapuhovimi listi.

Da bi v njem ujela prikaz mletja žit, kar že tradicionalno obudijo vsaj enkrat na leto v času Lučkega dne, sva bila za kakšen dan prehitra, a sva zato lahko občudovala njegovo idilično zunanost.

Potok, ki odvaja vodo izpod Kunšperskega vrha, ustvarja v Repovem grabnu petindvajset metrov visok tristopenjski slap. Do Repovega slapa vodi krajša tematska pot z izhodiščem pri Žagerskem mlinu.

Idilična podoba Luč in njihove okolice vsako leto privablja tudi tuje turiste.

Potepanje smo začeli v turističnoinformacijskem centru, kjer smo naleteli na mladega domačina Urbana Romška, sicer tudi člana Turističnega društva Podvolovljek.

Enaindvajsetletni Urban Romšak, ki letos poleti v turističnoinformacijskem centru opravlja prakso, je čebelar. Na temo čebelarskega turizma piše diplomsko nalogo.

Gre za edini še delujoči mlin na vodni pogon v zgornjem delu Zgornje Savinjske doline. Pred 2. svetovno vojno je bilo samo v Lučah in bližnjih zaselkih več kot dvajset podobnih mlinov. Ker zaradi elektrifikacije in tehničnega napredka niso bili več ekonomsko upravičeni, so večinoma sčasoma pro-

padli. Žagerski mlin je bil v katastru zaveden že v času Marije Terezije, torej je star vsaj 250 let. Leta 1990 ga je uničila poplava, a ga je nato leta 1996 obnovil Jože Kaker iz Luč. Princip delovanja je enak kot pred stoletji. Voda poganja mlininsko kolo, ki s pomočjo lesenih zobniških prenosov vrtilni par črnih ka-

mnov. Manjša težava, a hkrati zanimivost tega mlina je, da se ne vrtilni ves čas enakomerno, saj količina vode niha.

Od enega do drugega slapu

Vsi tisti, ki jim ogled mlina in posedanje v njegovi okolici nista dovolj, se lahko po sprehajalni učni poti, ki jo je uredilo turistično društvo, podate do petindvajset metrov visokega Repovega slapu, ki ga ustvarja potok, ki priteče izpod Kunšperskega vrha. Za pot do tja boste potrebovali približno dvajset minut. Deset minut manj vam bo vzelo, če boste med vožnjo po osrednji cesti po Podvol-

V parku ob reki Savinji, kakšen kilometer naprej od vasi Luče, je postavljenih osem etno hišk, v katerih so predstavljene rokodelske obrti, ki so nekoč zagotavljale pomemben vir dohodka lokalnim prebivalcem.

vljeku sledili smerokazom za omenjen slap.

Še višji je slap Cuc, do katerega prav tako vodi pot s ceste v Podvolovljeku. Nahaja se ob kmetiji Riher ob poti, ki vodi proti Riherki jelki in Rogatcu. Do šestdesetmetrskega lepota je približno štirideset minut hoje.

Za adrenalinske navdušence

Ljubitelji raziskovanja divjine bodo na svoj račun prišli v soteski Brložnice. Pot po njej zaenkrat še ni urejena za turistični obisk in je zato primerna samo za avanturiste. Člani Turističnega društva Podvolovljek si želijo, da bi

»Lani smo slovenski gostje pokazali, da znamo ceniti Slovenijo, le malo nas je treba k temu spodbuditi. Res je, da so to bili le nekajdnevni izleti, a so kljub vsemu rešili sezono.«

čim prej uredili stezo, ki bo omogočala pohod ob Brložnici širši javnosti.

Širok krog ljudi lahko že zdaj zavije po ledeniški dolini Lučke Bele, ki sega globoko v osrčje Savinjskih Alp. Ker je bilo dolgo to edino znano gnezdišče selca v Sloveniji in ker so v preostalih ohranjenih bukovih gozdovih tudi habitati sov in detlov, so dolino pristojne

službe razglasile za ornitološki rezervat. Do leta 1960 jo je poraščal pragozd, v katerem so pred tem posekali le posamezne iglavce. Ostalo je le malo prvobitnega gozda, a se, kot pravijo domačini, kljub vsemu splača malo potruditi in stopiti do mogočnih dreves, ki kraljujejo nad krošnjami mlajšega gozda.

Foto: SHERPA

Luče so po ljudskem izročilu dobile ime po lučeh, s katerimi so si svetile dobre bajeslovne žalik žene pri iskanju svojih izgubljenih ovac.

Obveščanje o načrtovanih izklopih električne energije

Uporabniki omrežja Elektra Celje lahko zdaj prejmete obvestilo o predvidenem izklopu električne energije v vaši hiši, podjetju ali drugem objektu na vaš e-naslov ali v obliki SMS sporočila na vaš mobilni telefon. Za vas smo pripravili spletno aplikacijo, kjer se enostavno registrirate, vnesete svoje podatke in merilna mesta, za katera bi želeli prejemati obvestila. Če se še niste vključili v sistem obveščanja, vas vabimo, da to storite na naši spletni strani.

www.elektro-celje.si

Marija Gračnar – ustvarjalno življenje sredi narave

Kjer se vrti Mlin umetnin

V zavetju narave, kjer nežno žubori potok in se v svojem ritmu obrača mlinsko kolo, je prostor za bivanje in ustvarjanje našla Marija Gračnar. Kadarkoli ima čas, naj bo delavnik ali praznik, jo vleče za vreteno, kjer oblikuje glino. Kot pravi, ta dejavnost nikogar ne pusti ravnodušnega. Če se želi odmakniti od tega prvinekega materiala, se mora odpraviti od doma. V nasprotnem primeru se spet hitro znajde za zidovi svojega ateljeja, kjer s spoštovanjem do dediščine, a tudi s pridihom sodobnosti izvaja »svojo čarovnijo«.

TINA STRMČNIK

Občutek, ko sede za lončarsko vreteno, je opisala kot eno najboljših terapij.

»Glina je kot strast, ki človeka zasvoji. Lončarjenje je ena najstarejših obrti, ki je bila zelo pomembna za preživetje človeka. V Sloveniji je ta tradicija zelo bogata.«

Z muco Savitri. Ime je dobila po indijski boginji, ki je s svojo ljubeznijo obudila svojega mrtvega moža.

Njen zaščitni znak so tople barve, ki jim ostaja zvesta pri izdelkih, kjer lahko domišljiji pustijo prosto pot.

Pred leti je na televiziji spremljala intervju s pevko Alenko Pinterič, ki je povedala, da je stanovanje opremila s svojimi slikami. Za ustvarjalno dušo, ki je že v mladih letih z ogljem porisala vse stene svoje sobe, od nekdaj pa sta ji blizu še domača in umetnostna obrt, je bila to dovolj velika spodbuda, da je začela slikati za svoj dom. Sčasoma je tudi od ostalih začela prejemati prošnje, naj

ustvari kaj zanje. Potez s čopičem se je učila pri slikarju Milanu Todiću in pri ustvarjalcu Ivanu Vrečku. Znanje je nabirala še v centru za domačo in umetnostno obrt.

Vrsto let je živela v Štorah. Odkar je v občini Šentjur od staršev podedovala domačijo, kjer je bilo nekoč razvito mlinarstvo, se še posebej posveča glini. »Mlinarstvo je povezano z naravo in takšna je tudi glina, ta prvinski material. Ob delu z njo res uživam. Včasih se mi zdi, da imam sanjsko življenje,« je povedala.

Material, poln presenečenj

Domačija v kraju Osrednek tik ob reki Kozarici je kot pravljичni kotiček, kjer v arhitekturi, obilju lesa in tišini podeželja odzvanja duh nekdanjega časa. Marija Gračnar in njen partner

»Sem umetniška duša. Že moja mama je imela smisel za lepoto. Imela je krasen rokopis in znala je poskrbeti za lepo urejeno okolje.«

»Ko sem začela na svojem, nisem veliko pričakovala. Vendar me preseneča, da je zanimanje ljudi precejšnje. Tudi mladi si znajo kljub poplavi široko dostopnih in ugodnih izdelkov pri kakšnem rokodelcu izbrati minimalistične, preproste kose, ki jim pomenijo nekaj več.«

Emil Bučar sta se obnovi poslopij posvečala približno dve leti in sama poprijela za številna opravila. Ko je bilo domovanje urejeno, je napočil čas za zanimanja. Marija je najprej kakšnih pet let z glino ustvarjala v samoti svoje delavnice, nabirala je znanje in preizkušala svojo potrpežljivost. Dokler ni bila prepričana, da je njeno delo dovolj dobro, ga ni omenjala med ljudmi.

Občutek, ko sede za lončarsko vreteno, je opisala kot eno najboljših terapij. Po njenem prepričanju takrat nihče ne ostane ravnodušen, za vsakogar je to posebno doživetje. »Gre za stik z zemljo, kar je sproščujoče in pomirjujoče samo po sebi. Med ustvarjanjem krepim osredotočenost. Poseben občutek me prevzame, ko odprem peč. Glina je namreč zelo vznemirljiva, polna je presenečenj, sploh takrat, ko kaj ne gre po načrtu,« je opisala.

Zanimivo je, da se ukvarja tako s tradicionalno lončevino, ki jo je sicer nekoliko posodobila, kot z modernejšimi izdelki, kjer njen osebni pečat še bolj pride do izraza. Ljudje v zadnjem času po njenih opažanjih ponovno radi posegajo po tradicionalni, rjavi lončevini. »Zdi se mi, da se vsi radi vračamo k naravi. Glina je najbolj naravna posoda. Zaradi svoje strukture zadrži okus. Ko v njej pripravljamo jedi, potrebujemo manj maslobo, kar vpliva na naše zdravje. Moji izdelki še zdaleč niso samo za okras, ampak so zelo uporabni,« je povedala.

Mentorica Suzana Rajh ji je predala veliko znanja o pomenu kakovosti lončenih izdelkov. Zato prisega na barve in glazure proizvajalcev, ki sledijo evropskim standardom. Oporozila je, da se ob nakupu lončka ali posodice, ki je v kakšni trgovini na voljo za drobiž, sploh ne vprašamo, iz kakšnega materiala je izdelan.

Navdih so narava in ljudje

Oblikovanje gline izgleda enostavno, vendar je izdelava večjih izdelkov kar težavna in naporna. Zahteva veliko znanja, truda, potrpežljivosti, je pojasnila. Kaj pa poslovni del te zgodbe? Jo kdaj obremenjujejo vprašanja o tem, kako ustvarjati vsečnejše izdelke, kako jih prodati, kako zadostiti željam naročnikov? Doslej so bile prav stranke tiste, ki so jo poklicale in spodbudile k širjenju njene ponudbe, je pojasnila. Izrazile so namreč željo po delavnicah oblikovanja gline in potrebo po darilnih bonih, ki jih podarijo ljublim osebam. Včasih kdo pokliče, da bi rad prišel na ogled hišnega muzeja starih predmetov ali še delujočega mlina. Ali da bi na domačiji, ki na vsakem koraku ponuja kaj lepega, organiziral kakšen dogodek. »Pobude in ideje ljudi so me kar nekako prehitile, čeprav sama najprej nisem imela takšnih načrtov. Prepustila sem se in zdaj sem tukaj,« dodaja sogovornica.

»Že od nekdaj rada ustvarjam. Ko sem bila mlajša, sem vse svoje sobe poslikala z ogljem,« pravi Marija Gračnar.

Navdušuje jo ljudska umetnost. Med njenimi izdelki so tudi panjske končnice z znanimi motivi.

V ateljeju, kjer ustvarjalnost ne pozna meja.

Končala je tekstilno šolo, v mladosti jo je mikal študij oblikovanja. Svojo ustvarjalno plat zdaj med drugim izraža v lončarjenju, slikarstvu in pirografiji oz. žganju v les.

Njeni starši so cenili kulturno dediščino in to spoštovanje prenesli na njo. Stare predmete in orodje, ki so ga predniki nekoč potrebovali, da so si olajšali delo, je razstavila v hišnem muzeju.

O tem, da so naši predniki znali dobro izkoristiti energijo vode, priča podatek, da je bilo na Kozarici najmanj 16 mlinov. Sogovornica pozna številne zgodbe preteklosti. Med drugim je povedala, da so mlinarji mlevce pogostili s kosom belega kruha. Mlin je bil pomembno zbirališče ljudi, kjer so izmenjali novice, se družili.

Večji obrtni mlin, znan pod imenom Jančičev mlin, je v last njene družine prišel leta 1903. Deloval je do leta 1995 in bil zelo dobro ohranjen. Dotrajane dele sta Marija in njen partner Emil obnovila in za svoje potrebe v njem meljeta žito.

Ljudje so se pozitivno odzvali, ko je zaživela njena spletna stran z imenom Mlin umetnin, njeno delo radi spremljajo s pomočjo družbenih

»Spletno stran mi je izdelal sin. Čeprav ne živi v bližini, z mano deli veselje do gline. Tudi hči, ki živi v Nemčiji, me zelo podpira. Ko naredim kaj novega, ji pošljem sliko, da mi sporoči, kako se ji zdi. Zelo sva povezani. Partner mi prav tako veliko pomaga. Skrbi, da peči in vretena delujejo, kot je treba. Vsa ta podpora je izjemno dragocena.«

omrežij. Načrtovala je še vzpostavitev spletne trgovine. Ker ima že zdaj precej naročil, trgovina še ni zaživela. Ustvarjanje pod lastno blagovno znamko je en del njene dejavnosti. Za večjega naročnika izdeluje tudi spominke za turistične kraje, slika na steklo in les, pripravlja različne izdelke za obdarovanje, kar ji omogoča del stalnega dohodka.

Obilje idej in priložnosti

Ob strani ji stoji družina, v negotovih časih epidemije koronavirusa so jo podprli prijatelji in znanci ter jo prijetno presenetili. Njenih izdelkov si je zaželelo veliko ljudi, ki jih prej ni poznala, in so našli skupni jezik. »Nasploh mi odnosi v življenju izjemno veliko pomenijo,« je poudarila.

Doslej se je njena ekipa že nekoliko razširila. Dodatno moč ima na področju marketinga in pri izdelavi osnovnih izdelkov. Dela ima namreč toliko, da sama vsega ne zmore. Ideje za nove kolekcije črpa iz naravnega

»Znanec mi je povedal, da sta se z bratom tepla, kdo bo s Kalobja prinesel žito v naš mlin. Oba sta želela dobiti kos belega kruha, saj doma še črnega niso imeli dovolj.«

okolja in od prijaznih ljudi. Poudarila je, da jo obiskujejo stranke, v družbi katerih uživa, z njimi rada poklepeta. Kovanje idej zanjo ni zapleten postopek. Ker je pozitivno naravnana, se prepusti in zamisli se rojevajo kar same.

V zadnjem času opaža veliko ustvarjalcev, ki se lotevajo podobne poti. Konkurenca je ne moti. Meni, da celo pomaga pri napredku. Dokler vsak dela izdelke s svojim podpisom, je za vse dovolj priložnosti, je prepričana.

Veselje, ko si umažeš roke

Ko je začejala, je znanje črpala od mojstrov, ki pri deljenju nasvetov niso imeli zavor in pomislekov glede poslovnih skrivnosti. Zato sama kot mentorica ni prav nič drugačna. Svoje znanje o osnovah oblikovanja gline na vretenu predaja na delavnicah, kjer se z udeleženci sprosti in uživa. Marsikateri postopek si ljudje sicer že lahko ogledajo na svetovnem spletu. Vendar je ustvarjanje v živo, ko lahko človek sproti zastavlja vprašanja in takoj dobi odgovor, po njenem prepričanju vseeno drugačno. »Ljudje seveda pridejo zaradi znanja, a ker delo z glino sprošča, ob tem uživajo, si umažejo roke, doživijo neko drugačno izkušnjo. Zagotovo tudi okolje, kjer živim in delam, k vsemu še dodatno prispeva.«

Zanimivo je, da s partnerjem ob selitvi v šentjursko občino nista poskrbela le za bivalne prostore. Posvetila sta se tudi obnovi tako imenovanega

Jančičevega mlina, ki še vedno deluje. Sogovornica tako večkrat podoživlja otroštvo, ko je na primer med počitnicami »pazila« na mlin. »To so bili krasni časi. Melodija mlinskih kamnov, ta krasna pesem, mi še danes odzvanja v spominu. Tudi vrtenje kolesa je nekaj posebnega. Kadar je naliv, odzvanja, kot da bi bila pod slapom.« V mlinu občasno s pomočjo mojstra še zmleje žito za lastno uporabo. Za veselje drugih ljudi pa pridno poganja svoj Mlin umetnin.

Foto: SHERPA

»Premalo spoštujemo kulturno dediščino. Besede in dejanja prednikov so zapisani v nas. Če ne poznamo svoje zgodovine, ne moremo celovito poznati sebe.«

Ruski umetnik je v času našega obiska ustvarjal v prekrasnem grajskem okolju celjskega Starega gradu.

Mark Smirnov, akademski slikar iz Moskve, ustvarja pri nas

Lepote Celja in Slovenije z ruskimi očmi

»Bog je obdaril Slovenijo s čudovito podobo, saj ima vse, kar lahko ponudi narava, hribe in gore kot na Kitajskem, mesta kot v Italiji, gradove kot v Franciji,« se je o lepotah naše države slikovito izrazil ruski slikar Mark Smirnov, ki že tri tedne gostuje pri nas in smo ga obiskali pri njegovem ustvarjanju na Starem gradu v Celju. Navdušen je tudi nad knežjim mestom, kjer je že ustvaril nekaj slik. Te si bo s stvaritvami, ki jih je pripravljaval v drugih delih Slovenije, mogoče ogledati na razstavi v Celju, ki bo predvidoma postavljena še letos.

ROBERT GORJANC

Znan ruski slikar je prišel v Celje na povabilo Valerija Kolotila, poslovneža iz Moskve, ki že nekaj let živi v Sloveniji, javnost pa ga v zadnjem času predvsem pozna kot generalnega direktorja Nogometnega kluba Celje. Tudi njega je kot Marka Slovenija očarala, ko jo je prvič obiskal leta 1997. »Marka sem povabil, ker je vrhunski slikar, po moji oceni eden najboljših v Rusiji. Želim si, da bi ljudje tudi zaradi slik Marka Smirnova občutili lepote Slovenije. Slike namreč omogočajo drugačen pogled na deželo kot fotografije,

sprožajo drugačna čustva,« je povedal Valeriy Kolotilo.

Ruski gost je moral biti kar potrpežljiv, da je dočakal prihod v Slovenijo v teh posebnih razmerah, ki jih kroji pandemija koronavirusa. Po poldrugem letu prizadevanj, ko se je izboljšala epidemiološka slika in je Slovenija sprostila režim na mejah, je v četrtem poskusu vendarle uspelo.

Mark Smirnov je v minulih dneh v Celju, preden smo ga obiskali na Starem gradu, že ustvarjal na drugih prizoriščih, saj izbira različne motive za upodabljanje knežjega mesta.

Akademski slikar Mark Aleksandrovič Smirnov se je rodil na pravoslavni praznik božiča, 7. januarja 1985. Končal je fakulteto za umetnost v Penzi, enako kot njegova starša Tatjana in Aleksander Smirnov. Od leta 2008 z očetom ustvarja v Rusiji, Italiji in Franciji, oba sta člana Ruske akademije umetnikov. Za svoje umetniško ustvarjanje je Mark Smirnov prejel številna priznanja. Je poročen in ima dva otroke.

»Na nabrežju sem slikal Savinjo, Stari grad in okoliške hribe, to je bilo zjutraj in ob sončnem vremenu. Tokrat ponovno slikam grad, vendar z druge perspektive in ob oblačnem, turobnem vremenu. Gre za drugo kompozicijo, ki deluje bolj surovo, bolj mogočno, prvobitno, zgodovinsko ...« je o svojem

ustvarjanju dejal Mark Smirnov. Slikal je Celjski dom, mestno jedro in glavne ulice v njem, za katere je dejal, da so zelo slikovite.

Mark Smirnov sicer ustvarja v različnih delih Slovenije, tako je med drugim slikal tudi v Kranjski Gori, na Vršiču, v Bohinju, Ljubljani, Kranju. V nasle-

dnjih dneh bo obiskal še Laško, naslikati želi tudi Predjamski grad v Postojni.

Slikanje za razstavo

»Moja želja je naslikati večino gradov v Sloveniji, vsi so zelo raznoliki in zanimivi. Zame je izziv upodobiti različno vaših gradov, ki so se ohranili, izraziti duh njihove

ve bogate zgodovine. Nekoč so gradovi za prebivalce, ki so živeli v njihovi okolici, pomenili branik pred sovražnikom, zdaj vzbujajo občudovanje in navdihujejo ljudi za spoznavanje življenja v preteklosti.

O ustvarjanju v Celju in Sloveniji želi pripraviti razstavo, ki bo, kot je povedal Valeriy Kolotilo, predvidoma na ogled še letos. Razstava bo v Celju, verjetno tudi na Bledu. »Trenutno je v načrtu predvsem razstava v Sloveniji, morda bo ustvarjanje ruskega slikarja pri nas kdaj na ogled tudi v njegovi domovini,« dopušča to možnost Kolotilo.

Ko slika v Celju, ugotavlja, da ljudje niso ravnodušni, da ne gredo kar tako mimo. Mnogi pogledujejo proti sliki, ki jo ustvarja, nekateri se tudi ustavijo, pristopijo in kaj vprašajo. »Glede na to, da ustvarjam na prostem, srečujem kar precej ljudi. Dobil sem občutek, da so Slovenci kar radoveden narod (smeh). V Celju so na primer nekateri veseli, ker rišem podobe mesta. Nekateri tudi sprašujejo, ali bo ta dela mogoče kupiti, ampak jim odgovarjam, da nisem prišel v Celje služiti denarja, ampak pripraviti razstavo.«

Priprava na začetek ustvarjanja

Ruski gost je navdušen nad lepotami Celja in Slovenije.

Življenje in delo kot potovanje

Mark Smirnov je ustvarjal že v mnogih državah sveta in tam prirejal razstave, več let je bil na Kitajskem, v Izraelu, Italiji. Kot umetnik ima možnost veliko potovati. V otroštvu si je želel obiskati vse države sveta in postati popotnik.

»V Rusiji je bila nekoč zelo priljubljena televizij-ska oddaja o popotništvu. Ko v naši državi ni bilo mogoče potovati v različne dele sveta, smo navdušeno spremljali to oddajo. Sanjal sem, da bi postal voditelj te oddaje. Kasneje sem sicer tudi razmišljal, da bi postal misijonar. Ko sem se odločil za slikarstvo, sem spoznal, da je odlična možnost, da obiščem vsa mesta, ki so mi všeč. Ustvarjal sem skoraj v vseh evropskih državah, kar mi je omogočilo, da sem se poglobil v zgodovino in kulturo teh držav in s svojimi delu poskušal prikazati odnos ruskega človeka do kulture drugih narodov.«

Kar zadeva Slovenijo, mu je všeč, da gre za slovansko državo in da so ljudje resnično podobni ruskim ljudem, tudi jezika sta zelo podobna. Všeč so mu tudi naše hiše, ponekod so, kot je dejal, tudi podobne domovom v Sibiriji.

Ruski pejsažni realizem

Glede svoje usmeritve v slikarstvu je povedal, da ga navdihuje upodabljanje narave na podlagi umetniške smeri, ki se je razvila v drugi polovici 19. stoletja v Franciji. V Rusiji je bila označena kot nekakšne »vaje v naravi« in je dobila svojo različico v ruskem pejsažnem realizmu. Značilnost te šole je tudi tehnika »alla prima«, kar pomeni slikanje v eni seji, brez prekinitve, kot trenutno občutenje narave.

»Razvoj ruskega pejsažnega realizma sta prekinila okto-brska revolucija in prihod sovjetske oblasti, zato je bilo obdobje te umetniške smeri zelo kratko, le do začetka 20. stoletja,« je pojasnil umetnik iz Rusije. Eden najbolj znanih predstavnikov te ruske šole je bil slikar Isaac Levitan.

Marku Smirnovu so sicer ljubi vsi slikarski žanri, portreti, tihožitja, pejsaži ...

Gost iz Rusije seveda svoja dela postavlja na ogled tudi v svoji državi, razstavo je imel tudi v znameniti Tretjakovski galeriji v Moskvi in drugih galerijah po Rusiji. Z očetom Aleksandrom, ki je prav tako slikar in je navdihnil sina, da je šel po njegovi poti, imata galerijo v središču Moskve (Galerija Smirnov), v kateri so tudi njegova dela.

Foto: SHERPA

Mark Smirnov je prišel ustvarjat v Celje in Slovenijo na povabilo poslovneža Valerija Kolotila, ki že več let živi v naši državi. V javnosti je predvsem znan kot generalni direktor Nogometnega kluba Celje.

Prekrasna veduta za ustvarjanje na Starem gradu s pogledom na Friderikov stolp

Slike, ki jih v Celju in drugod po Sloveniji ustvarja Mark Smirnov, bodo predstavljene na razstavi, ki bo predvidoma na ogled še letos.

Še nekaj slik, ki jih je Mark Smirnov ustvaril v času obiska v Celju.

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo – finalisti 7. sezone

Novi finale – novi pevski presežki

Na septembrskem finalu 7. sezone projekta **Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo**, ki bo potekal pri Puhovem muzeju v Sakušaku v občini Juršinci, bomo slišali 27 različnih glasov pevskih talentov iz kar 23 občin oz. osnovnih šol. Finalisti prihajajo iz krajev: Videm, Gorišnica, Markovci, Velika Nedelja, Sveti Tomaž, Pesnica, Hudinja, Vitanje, Zagorje ob Savi, Destrnik, Celje, Središče ob Dravi, Dornava, Fram, Piran (Lucija), Rimske Toplice, Maribor, Juršinci, Zavrč, Ormož, Ljubecna in Šmartno ob Paki ter MO Ptuj. Od tega imajo štirje kraji (Fram, Markovci, MO Ptuj in Rimske Toplice) finalistko v obeh kategorijah.

Projekt, ki spodbuja petje slovenskih pesmi, pevsko in glasbeno izobraževanje, razvoj pevskih talentov, drugačno preživljanje prostega časa mladih in krepi slovensko identiteto, se vse bolj širi v slovenski prostor. Družba Radio-Tednik Ptuj, ki je zasnovala ta projekt in že sedmo leto poteka ob podpori občin, sponzorjev in donatorjev ter v sodelovanju z osnovnimi šolami, si že od vsega začetka prizadeva, da bi dobil tudi podporo države, predvsem ministrstva za kulturo. Žal doslej poslanstva, ki ga izpričuje, še niso prepoznali. Kot poudarja direktor družbe Radio-Tednik Ptuj Drago Slameršak, idejni oče tega projekta, ima vse elemente javnega, slovenskega interesa, saj gre za slovenski jezik, kulturo in sploh življenje v skupnosti. Tudi koronavirus mu ni prišel do živega. Medtem ko ga je v 6. sezoni prekinil na tri četrt poti, je letos sicer v drugačnih razmerah, pred radijske mikrofone v studiu Radia Ptuj in Radia Celje, postavil vse pevske talente osnovnih šol in občin, ki so se odločile, da jim bodo odprle vrata tudi na ta oder z željo, da jih nekoč slišimo tudi na večjih odrih doma in v tujini. Tri polfinalna snemanja pa so potekala v studiu Radia Ptuj.

Že predizbori so letos pokazali, da bo zelo težko izbrati polfinaliste in nato še finaliste, že zaradi same konkurence. Vsi so se izjemno potrudili, dali vse od sebe, da bi bil njihov nastop čim boljši, prepričljivejši in da bi njihov glas osvojil srca poslušalcev in prepričal strokovno komisijo, da si zaslužijo tudi finalni nastop. Ne glede na uvrstitev pa so vsi zmagovalci, saj srčno pojejo slovenske pesmi in jih bodo peli tudi v prihodnje. Nekateri pa se bodo na oder projekta **Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo** vrnili tudi prihodnje leto.

V močni konkurenci 83 finalnih nastopov bomo v finalu zaploskali 27 mladim pevkam oz. pevcem, na odru bosta tudi dva fanta. Skupaj bo komisija ocenila 26 nastopov, saj bosta v enem dve pevki nastopili v isti skladbi. V mlajši kategoriji je skupaj s SMS sporočili napredovalo 13 mladih pevskih talentov, v starejši pa 14. Po odločitvi strokovne komisije so finalisti mlajše kategorije: Lana Friščić Krampelj, Kaja Kokol Zebec, Hana Kmetec, Vita Stanovnik, Elena Zebec, Neža Cimerman, Lenart Cizej, Julija Kolenc, Taja Maver in Zala Novak. S SMS-sporočili pa so napredovale: Ela Rihtar,

Nika Oman in Eva Stopar. V starejši kategoriji je strokovna komisija izbrala enajst finalistov: Laro Tušak, Nežo Meglič, Diano Dovečar, Stelo Hebar, Saro Brumen, Davida Držka, Špelo Kušar, Leo Koban, Vido Veršič, Manco Karo in Natašo Lunaček. SMS-sporočila pa so finale prinesla: Pii Krajnc, Lani Verbovšek in Sari Šegula.

Tudi letos čakajo finaliste lepe nagrade. Najboljša v vsaki kategoriji pa se bosta razveselila lastne pesmi.

MG

Lana Friščić Krampelj – OŠ Juršinci

Foto: Črtomir Goznik

Kaja Kokol Zebec – OŠ Markovci

Foto: Črtomir Goznik

Hana Kmetec – OŠ Olge Meglič, Ptuj

Foto: Črtomir Goznik

Vita Stanovnik – OŠ Breg, Ptuj

Foto: Črtomir Goznik

Elena Zebec – OŠ Zavrč

Foto: Črtomir Goznik

Neža Cimerman – OŠ Ormož

Foto: Črtomir Goznik

Lenart Cizej – OŠ Ljubecna

Foto: Črtomir Goznik

Julija Kolenc – OŠ Šmartno ob Paki

Foto: Črtomir Goznik

Taja Maver – OŠ Fram

Foto: Črtomir Goznik

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELIJO

Zala Novak – OŠ Središče ob Dravi

Foto: Črtomir Goznik

Ela Rihtar – OŠ Destrnik

Foto: Črtomir Goznik

Nika Oman – OŠ Lava, Celje

Foto: Črtomir Goznik

Eva Stopar – OŠ Rimske Toplice

Foto: Črtomir Goznik

Lara Tušak – OŠ Gorišnica

Foto: Črtomir Goznik

Neža Meglič – OŠ Markovci

Foto: Črtomir Goznik

Diana Dovečar – OŠ Velika Nedelja

Foto: Črtomir Goznik

Stela Hebar – OŠ Sveti Tomaž

Foto: Črtomir Goznik

Sara Brumen – OŠ Pesnica

Foto: Črtomir Goznik

David Držek – OŠ Hudinja

Foto: Črtomir Goznik

Špela Kušar – OŠ Vitanje

Foto: Črtomir Goznik

Lea Koban – OŠ Toneta Okrogarja, Zagorje ob Savi

Foto: Črtomir Goznik

Vida Veršič – OŠ Dornava

Foto: Črtomir Goznik

Manca Karo – OŠ Fram

Foto: Črtomir Goznik

Nataša Lunaček – OŠ Lucija (Piran)

Foto: Črtomir Goznik

Pia Krajnc – OŠ Videm

Foto: Črtomir Goznik

Lana Verboušek – OŠ Rimske Toplice

Foto: Črtomir Goznik

Sara Šegula, OŠ Tabor 1, Maribor

Foto: Črtomir Goznik

Slovenec v povprečju letno doma spiše 26 litrov piva

V Žalcu nazdravljali na Kriglfestu

Žalec je v zadnjih nekaj letih, tudi po zaslugi fontane piva, dodobra utrdil svoj sloves središča hmeljarstva in pivovarstva Slovenije.

Trgovanje s pivom je najživahnejše junija, julija in avgusta.

Za vsakega se najde nekaj. Četudi je to le ogromen ležalnik.

Ljubitelji so lani, če so si ga privoščili v gostinskem lokalu, za pol litra svetlega piva povprečno odšteli 2,93 evra.

Slovenija je v letu 2020 več piva izvozila kot uvozila.

Ploščad pri fontani piva zaradi pestrega družabnega dogajanja ni privlačna zgolj za ljubitelje piva, temveč tudi za obiskovalce, ki raje izberejo katero drugo pijačo. A prejšnji konec tedna slednjih ni bilo veliko. V Žalcu so namreč na način, kot se spodobi za središče hmeljarstva in pivovarstva, obeležili mednarodni dan piva. Tamkajšnji zavod za kulturo, šport in turizem je ob tej priložnosti poskrbel za vsebine, ob katerih je bilo nazdravljanje z vrčki piva le še prijetnejše.

ŠPELA OŽIR

Koliko je v Sloveniji ljubiteljev piva, statističnemu uradu vsaj zaenkrat še ni uspelo prešteti, vendar razpolaga s podatkom, da vsak prebivalec doma letno spiše povprečno 26 litrov piva. Njegova poraba se v zadnjih desetih letih ni bistveno spreminjala, kot se niso niti v gostinskih lokalih niti v trgovinah na srečo spreminjale njegove cene. Ljubitelji piva so lani, če so si ga privoščili v gostinskem lokalu, za pol litra svetlega piva povprečno odšteli 2,93 evra. V trgovinah je bila povprečna cena za isto količino piva, izdelanega v Sloveniji, 0,88 evra.

Ostaja hmeljarska

Hmeljarska tradicija v Spodnji Savinjski dolini še kako živi. Slovenija namreč ostaja ena največjih pridelovalk hmelja. Po podatkih statističnega urada smo ga lani v Sloveniji pridelali 2.723 ton, kar je šest odstotkov več kot leta 2019, čeprav so ga hmeljarji pridelovali na osem odstotkov manjši površini. Večji pride-

lovalki hmelja od Slovenije sta med državami članicami Evropske unije le Nemčija in Češka. Tudi pri proizvodnji hmelja je Slovenija predvsem izvozno usmerjena, saj večino hmelja, ki ga pridelajo, izvozi. V letu 2020 ga je izvozila največ v Nemčijo (37 odstotkov vsega pridelka).

Vedno več pivovarn

Statistični urad je izbrskal tudi, koliko podjetij se je lani

pri nas ukvarjalo s proizvodnjo piva. Bilo jih je 68. Njihovo število se je v zadnjem desetletju močno povečalo. Leta 2010 jih je bilo samo 12. Slovenija je v letu 2020 več piva izvozila kot uvozila. Izvozila ga je za 44,7 milijona evrov, kar je bilo največ v zadnjih desetih letih, uvozila ga je za 26,2 milijona evrov. Izvozila ga je največ na Hrvaško (27 odstotkov), sledili sta Italija (21 odstotkov) ter Bosna in Hercegovina (21 odstotkov). Največ ga je uvozila iz Avstrije (40 odstotkov), s Hrvaške (21 odstotkov) in Češke (9 odstotkov). Trgovanje s pivom je najživahnejše v poletnih mesecih, junija, julija in avgusta. Lani je Slovenija v teh mesecih izvozila 44 odstotkov celotnega letnega izvoza piva (od tega največ v juliju), uvozila pa 33 odstotkov celotnega letnega uvoza te pijače.

Foto: SHERPA

Pravi ljubitelji piva dajo veliko tudi na njegov vonj.

Ljubitelji piva, pivovarji, hmeljarji in lastniki pivnic praznujejo vsak prvi petek v avgustu, ko od leta 2007 obeležujemo mednarodni dan piva.

Vrhunec koncerta je bila izvedba skladbe Pogledaj dom svoj anđele, ki jo je spremljal ognjemet.

Bora (drugi z leve) je vstal z visokega stola in se zahvalil razgretemu občinstvu za glasno petje.

Veterani rokavske glasbe navdušili na celjski Špici

Ogromna sreča z vremenom za koncert vseh koncertov

Bora Čorba je držal besedo. Obljubil je, da bodo njegovi glasbeniki na Špici zelo, zelo dobri. In res so bili. Po celjski skupini Trium, ki je ogrevala občinstvo, in predstavitvi olimpijske podprvakinje Tine Trstenjak, ob zlatu niz Ria najuspešnejše slovenske športnice na poletnih olimpijskih igrah, ter nosilca zlate medalje iz Tokia Benjamin Savška so Boro Đorđevića iz stavbe do odra prepeljali s prestižnim avtomobilom.

DEAN ŠUSTER

Pred tem se je v (pre)polni sobi čolnarne fotografiral s številnimi oboževalci in jim delil podpise.

Imenitno prizorišče

Teden pred prireditvijo je bil deževen, dan po koncertu se je razbesnelo neurje, vmes, v soboto, pa so imeli prireditelji ogromno sreče z vremenom. Zaslužili so si jo. Vse so pripra-

vili za spektakel. Obiskovalci se niso drenjali, toda bilo jih je vsaj tri tisoč. Riblja čorba je začela »na polno«, pesem Oko mene je takoj razvnela dobre glasbe željno občinstvo. V času dopustov (in »korone«) je bil obisk zelo dober. Več sto poslušalcev je bilo izven prireditvenega prostora ob Ložnici in Savinji. Med novjšimi skladbami smo slišali večino uspešnic skupine, ki nepretrgoma deluje od leta 1978.

Krepko čez polnoč

Veličastna je bila izvedba skladbe Kada padne noč, trajala je sedem minut. Eden od načrtovanih viškov je nedvomno uspel – med izvedbo pesmi Pogledaj dom svoj anđele se je izza odra visoko v nebo dvigal ognjemet. Na oder je priletel šal navijača splitskega Hajduka in Bora si je ga je nadel okoli vrata. Čorba je zažigala do nedelje, uspel ji je koncert vseh koncertov na Špici. V slogu največjih skupin niso zapuščali odra in se nanj vračali, temveč so igrali brez premora do konca. Poplačan je bil večmesečni trud »Kondinih fantov«.

Foto: SHERPA

Ponosna sta svoji medalji pokazala Tina Trstenjak in Benjamin Savšek. Na oder ni stopil Goran Dragić, ki ga je prav v soboto (a tudi v polfinalu) še kako pogrešala naša košarkarska reprezentanca v Tokiu.

Na koncertu je v družbi najdražje in prijateljev užival tudi vrhunski celjski glasbenik Goran Bojčevski. Čez teden dni bo on glavni na odru, pri lokalni Špital za prijatelje.

Celjsko glasbo je ponosno predstavila skupina Trium.

Šefa Špice Dušana Kondo so prijatelji in sodelavci presenetili na odru in ga okronali: »Bora in njegovi so odpotovali na koncert v Črno goro in se med potjo zahvalili za vse. Legendarni kitarist Džindžer je izpostavil vrhunsko produkcijo. Uspelo nam je, a smo zelo utrujeni ...« V objemu s predsednikom Kajak-kanu kluba Nivo Celje je predsednik NK Celje Miloš Rovšnik, levo je neutrudni »vojak Špice« Lazo.

»Vsaka prava vinska zgodba se začne s penino. Mehurčki so tisti, ki nas poživijo in dajo dobro popotnico za lep večer, bodisi gre za večer ob hrani ali umetnosti,« pravi enolog Sašo Topolšek. In tako so obiskovalce tudi v Zlatem griču najprej počastili z domačo penino, ki jo je podrobneje predstavil direktor Silvo Žižek (na sliki).

Glasbeno spremljavo sta dogodku dajala Ema Emilija Kvas in Mohor Karl Jevšenak.

Sašo Topolšek, glavni enolog konjiške kleti, je v uvodu v čaroben večer dejal: »Mnogi pravijo, da je vino umetnost. Verjetno bi se lahko o tem pogovarjali cel večer. Zagotovo pa je res, da je vino najboljši spremljevalec umetnosti.«

Vino in umetnost – svetova, ki se nenehno prepletata

»Vino je poezija v steklenicah«

V začetku avgusta so v kleti Zlati grič v Slovenskih Konjicah pripravili krstno uprizoritev kulturno-eno-loškega doživetja *Vino je poezija*. Skozi lepoto izbrane in ne najbolj znane poezije Ivana Minattija je zbrane popeljal domač interpret David Voh. Za glasbo, ki jo je pesnik ljubil, sta poskrbela mlada nadarjena glasbenika, slušatelja Glasbene šole Slovenske Konjice, Ema Emilija Kvas in Mohor Karl Jevšenak. Zgodbe vin je povabljenim gostom zaupal glavni enolog Zlatega griča Sašo Topolšek.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Vino in poezija je eno od šestih doživetij, vključenih v projekt *Vino in umetnost*. Cilj projekta, ki je izdatno podprt z denarjem evropskega sklada za regionalni razvoj, je še bolj povezati vino in umetnost, predvsem pa užitek ob uživanju obojega povzdigniti na še višjo raven. »Vino je samo po sebi umetniški izdelek in prav je, da ga uživamo v nekih vrhunskih kontekstih,« pravi Slavko Dobnik, vodja projekta in direktor Zavoda Itadakis-masu, ki skrbi za koordinacijo celotnega projekta. Ta naj bi, tako upajo sodelujoči, sčasoma prerasel v festival.

»Projekt *Vino in umetnost* se odlično vključuje v ponudbo Zlatega griča,« je še pred uprizoritvijo povedal Silvo Žižek, direktor kleti Zlati grič.

»V Slovenskih Konjicah smo zelo ponosni na dela našega poeta Ivana Minattija, na mlade glasbenike, ki šele začnejo svojo umetniško pot, in na Davidovo strast ter ljubezen do slovenske poezije. Če dodamo, da je tudi ustvarjanje vina umetnost našega enologa Saše, potem nam je dano, da s pomočjo tega projekta ustvarimo novo umetnino, ki bo navduševala številne obiskovalce naše kleti.«

Šest nepozabnih doživetij

Za zdaj pri projektu *Vino in umetnost* sodeluje šest ponudnikov in vsak ob drugačnem vinu poda novo, žabi lastno zgodbo. Prav zaradi tega ima

vsako od teh doživetij tudi svoj slogan. »Slovenske Konjice so prežete z Minattijevo poezijo, zato ne čudi, da se v kleti Zlati grič vino prelije v poezijo,« pojasnjuje Dobnik.

»Posestvo družine Kaloh na Stolnem Vrhu nad Mariborom radi obiščejo umetniki Slovenskega narodnega gledališča Maribor, ki goji klasični balet in dramsko igro, zato smo v doživetje vina in življenja povezali ti zgodbi. In zato je pri njih vino balet,« še pove vodja projekta in na kratko predstavi še ostala doživetja: »Družina Steyer je glasbena družina, zato je tam vino glasba, v butičnem hotelu Fani in Rozi na mariborskem Lentu je vino reka, v Jeruzalemskih gorica-h je vino prleški kabaret, v Sveti trojici pa je vino življenje.«

Okusi so različni

»Vino je umetnost in vinarji smo lahko včasih podobno kot umetniki zagledani sami vase, prepričani, da je tisto, kar imamo, edino dobro in najboljše. A v resnici vemo, da ni tako. Logika vinarstva je, da imaš pravico ocenjevati, če ti vinar najprej pove svojo logiko in idejo, ti pa lahko potem primerjaš, ali tej ideji sledi ali

ne. Ker imamo različne ideje, so tudi vina različna,« pravi Silvo Žižek, direktor kleti Zlati grič, ki ga veseli, da so se tudi Slovenci začeli zanimati za sortna vina in prepoznavati njihovo kakovost.

Sočasno z razvojem kulinarike se pri nas povečujeta tudi znanje in zanimanje za enologijo. Se pa tudi vinarji trudijo, da bi svoje umetnine čim bolj

približali ljudem. »Etikete vin smo že opremili s QR-kodo, s pomočjo katere lahko na svojem mobilniku v nekaj sekundah dobite informacije, h kateri hrani se določeno vino poda,« je eno od novosti predstavil Žižek. Nato je postregel s še enim zanimivim podatkom: »Nizozemska raziskava je pokazala, da so ženske med 30. in 40. letom tiste, ki do-

ločajo, kaj se bo pilo doma.« Ob tem je pojasnil še, da se okus za vino z leti spreminja. Tistim, ki se z vinom redkeje srečajo, so ponavadi všeč slajša vina, poznavalci prisegajo na suha. »Tudi zato, ker vedo, da je pridelava teh vin zahtevna in vinarjem daje zelo malo možnosti za popravke morebitnih napak,« sklene Žižek.

Foto: SHERPA

Odkar vem zanjo, imajo dnevi modre oči in vode barvo njenega krila. Odkar vem zanjo, veter šumi njen glas in rože njene besede govore.

Domači interpret David Voh je čutno in doživeto recitiral izbrane verze Minattijevih ljubezenskih pesmi.

Ob pravi spremljavi, lepi besedi in dobri družbi ima vino še boljši okus.

ALBUM S CELJSKEGA

Velika tombola na celjski Skalni kleti, 5. avgust 1956

Oče Edi Lorgar se je na prvo avgustovsko nedeljo pred 55 leti od doma na Zavodni odpeljal s kolesom na bližnjo Skalno klet, vrnil pa se je kar z dvema. Drugega je zadel na tomboli, ki je bila pripravljena na nogometnem igrišču pod celjskim Starim gradom. V času nekdanje Jugoslavije so bile v Celju pogosto organizirane tombole z bogatimi nagradami, običajno je bil glavni dobitek osebni avtomobil.

Na tombolo se je odpravil z nečakom Erikom Kohnetom. Ker sva bili s sestro še premajhni, ona je imela dve leti in pol, jaz komaj leto, smo z mamo ostale doma. Glavni tombolski dobitek je bil avtomobil »fičko«, med nagradami pa sta bila med drugim tudi motor in kolo. Očetova srečka je imela pravilni dve vrsti števil, ki sta prinašali kolo. Zadovoljil se je z njim in ni čakal na nadaljnje žrebanje. Kolo je še vrsto let služilo svojemu namenu, z njim se je vozil v službo in v prostem času tudi v mesto na klepet s prijatelji.

Prispevala: Romana Pernovšek

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje; info: srecko.macek@knjiznica-celje.si; medijski pokrovitelj: Novi tednik; vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Material za izdelavo zadrečkih lončenih izdelkov je bila glina. Med ostalim so jo nabirali tudi v Gorici pri Lačji vasi, kjer so še danes vidne jame, kjer so jo kopali.

Zadrečko lončarstvo (6)

Zgodovinski oris začetkov zadrečkega lončarstva

Najstarejša pisna pričevanja o obstoju zadrečkega lončarstva najdemo v arhivih gornjegrajskega gospostva iz daljnega leta 1340. Takrat sta v Kokarjah glino obdelovala znana lončarja Konrad in Mihael, ki sta v vasi pustila močan pečat. Do prve polovice 20. stoletja so črnonlončarji v vaseh ob Dreti in deloma ob Savinji s svojo dejavnostjo poskušali zaslužiti in se rešiti iz nezavidljivega socialnega položaja. Gornjegrajska gosposčina je leta 1740 prvič sprejela izdan cehovsko-obrtniški

Rubriko pripravlja Osrednja knjižnica Celje.

red, ki ga je moral na njenem upravnem ozemlju upoštevati vsak lončar.

Surovina za lončenino in izdelava opek

Material za izdelavo lončarskih izdelkov je bila glina. Nabirali so jo na terciarni terasi Savinje in v spodnjem toku Drete, kjer so še danes vidne nekatere jame: nad Čuki, pri Jarki, na Lazah, nasproti gasilskega doma v Lačji vasi in čez celotno Gorico ob Dreti do Dobleline.

Poleg kokarskih lončenih izdelkov so iz gline izdelovali tudi »cegu« (opeko). Tako imenovane »cegvance« (peči za opeko) so stale v bližini glinokopa. Za izdelavo opeke so potrebovali kvadratne »mudle« (modele) velikosti 25 × 15 × 6 cm. Napolnili so jih z glino, jo potlačili z bo-

simi nogami in pripravili na peko. Izdelano opeko so zlagali od 80 cm do 3 m v višino.

Opekarna je imela leseno dvignjeno ogrodje, da zaradi hude vročine ni zgorela. Tla in peč so bili iz surovega »cegla«. Opeko so žgali 4 do 5 dni. Po kurjenju je opekar glavne odprtine in luknje zaprl z blatom in opekami. »Cegvanca« se je počasi ohlajala še nekaj dni.

Trgovanje z lončenino

Skozi stoletja so se poti, po katerih so hodili kokarski in zadrečki prekupčevalci ter ob njih prodajali svoje glinene izdelke, razlikovale in spreminjale. Turki, Mokrinji in Kotniki so bili v vasi Kokarje zadolženi za prenašanje in prodajo izdelkov. Svoje izdelke so prodajali tudi na Gorenjsko v okolico Kamnika, na

Koroško v Mislinjsko dolino, v času razvoja »flosarstva« tudi v daljne južne kraje.

Črnonlončarji so prodajali posode za shranjevanje živil in posode za kuho. Mednje spada tudi znamenit kokarski klobuk za peko krvavic. Za prenašanje raznolikih lončenih izdelkov so lončarji uporabljali lesena nosila, na katera so naložili po 23 loncev. Nosila je bilo mogoče kupiti samo pri gornjegrajski gosposčini.

V času Marije Terezije je v Kokarjah živelo 12 lončarjev: Klement Pajšenik, Jakob Turk, Franc Pakelc, Ignac Pongrac, Lovro Vešovčnik, Jernej Lukinc, Janže Novak, Matevž Arnež, Jurij Černe, Matija Florjanc, Anton Bašovč in Miklavž Šolej.

Se nadaljuje ...

Roman Mežnar
Osrednja knjižnica Mozirje

Gail Honeyman: Eleanor Oliphant je povsem v redu

Ko počí varen mehurček

Če pri tridesetih živiš sam, hodiš vsak dan v službo, kjer ješ vedno enako malico in si zvečer doma pripraviš vedno enako večerjo, se ne ubadaš s svojo zunanjo podobo in vsak petek kupiš dve steklenici vodke, da lažje preživiš do ponedeljka, je verjetno nekaj zelo narobe. A Eleanor Oliphant se zdi, da je njeno skrbno načrtovano življenje povsem v redu.

Vsak dan se z avtobusom odpelje v službo, kjer dela kot računovodkinja. Sodelavci so se že navadili na njeno drugačnost in jo večinoma pustijo pri miru, njej pa prav tako ustreza, da se ne zapleta v nenujne pogovore in stike. Sodelavci je ne razumejo, ona pa njih ne kot tudi ne večine stvari sodobnega življenja. Vsak večer si doma pripravi enako večerjo in jo poje ob najljubši televizijski oddaji. Edino živo bitje, s katerim se kdaj pogovarja, je lončnica Polly. Ob petkih si kupi steklenici vodke in revijo s

križankami, da hitreje minejo dolgi dnevi ob koncu tedna.

»Prav tako sem razmišljala, da bi kupila še nekaj vodke, le polovično steklenico, da spijem, kar je še ostalo. Zahrepenela sem po tistem bežnem, ostrem občutku, ki ga dobim, ko jo spijem – žalosten, žgoč občutek –, in zatem, prečudovito, odsotnost kakršnih koli občutkov. Na Sammyjevem časopisu sem videla datum in se spomnila, da je bil danes pravzaprav moj rojstni dan.«

Vsakodnevno rutino zmoti prijazen nov sodelavec, računalniški strokovnjak Raymond. Ko se nekega dne nepričakovano srečata, se na ulici pred njima zgrudi starejši moški. Raymond prisili Eleanor, da tudi ona pomaga, in tako mu skupaj rešita življenje, čeprav se njej zdi, da to

ni njena stvar. Sčasoma se Raymond in Eleanor zblížata, Eleanor spozna tudi starčka, ki sta ga rešila, in njegovo družino. Tako se njen socialni krog počasi širi. Čeprav jo Raymond razume, ji pomaga in mu je očitno všeč, je prepričana, da je njen sanjski moški glasbenik, v katerega se zagleda na enem od koncertov, kamor gre po naključju. Trudi se, da bi se z njim srečala, pripravljena je celo spremeniti svojo podobo. A sčasoma spozna, da je sanjska podoba moškega zgrešena, da ji pravi prijatelj že ves čas stoji ob strani, le dovoliti mora, da ji pomaga. Tako začne postopoma razčiščevati svojo travmatično preteklost in spoznavati prave razloge svojih težav. Ko odpre srce prijateljstvu, je pot ozdravitve zastavljena.

Lahko berljiv roman govori o težkih temah osamljenosti ter posledicah travm in zlorab v otroštvu na sproščen in zabaven način. Prijetno branje za dopustniški čas. TC

O avtorici

Gail Honeyman je škotska pisateljica. Roman Eleanor Oliphant je popolnoma v redu je njen prvi roman in leta 2017 je zanj prejel prvo nagrado Costa Novel Award.

Zlatoporočenca Lizika in Fric Čoklc

Elizabeta in Friderik (po domače Lizika in Fric) Čoklc iz Grobelc pri Svetemu Štefanu sta se poročila 5. junija 1971 v Celju v cerkvi sv. Daniela. Poroka je bila skromna, z dvema pričama in s parom starejših tet. V teh 50 letih sta pridno delala, Lizika je, odkar je prišla k hiši, bila podjetnica in je delala v domači gostilni ter skrbela za kmetijo in gospodinjstvo. Fric je delal na kmetiji, še kar nekaj časa sta namreč imela krave in vole. Fric se je zatem začel ukvarjati z vinogradništvom. Zasadil je vinograde, delal v gostilni, poleg tega je za polovični delovni čas delal še v Občini Šmarje pri Jelšah kot uradnik v Krajevni skupnosti Sveti Štefan.

Zdaj sta oba v zasluženem pokoju, a vendar še dejavna. Lizika je še vedno gonilna sila in strateška svetovalka v gostilni, še vedno rada prime za kuhalnico in pričara na krožnike marsikakšno dobroto, vredno vsakega masterchefa. Fric je dejaven v vinogradu in je velik svetovalac hčeri vinogradnici. Prav tako je dejaven v Društvu upokojencev Šmarje pri Jelšah, je tudi gasilski veteran Prosto-voljnega gasilskega društva Sveti Štefan in aktiven član v Društvu vinogradnikov Štefan iz Svetega Štefana.

V zakonu so se jima rodile štiri hčere – Gabrijela, Katarina, Lucija in Marija. Sta tudi super babica in dedek trem vnukom – Galu, Izi in Tiborju. Kot je bila skromna njuna poroka, je bilo skromno tudi praznovanje 50. obletnice. Želela sta še skromnejšo, ampak so ju hčerke poslane na nekajdnevni oddih na Dobrno, kjer so ju na dan obletnice poroke hčerke in vnuki presenetili z obiskom in s srčnim voščilom. Mamico in babi pa so presenetili z repliko originalnega poročnega šopka. Sledilo je slavlje v ožjem družinskem krogu. Skromno, kot sta si ga slavljence tudi želela. Obiskali so ju tudi prijatelji iz DU Šmarje pri Jelšah in jima zaželeli zdravje in še mnoga skupna leta.

MILENKA BLAŽEVIČ
Foto: osebni arhiv

Alen Menart in Verica Štante

Z boni pomagali družinam

Kako srečna in ponosna sem bila, ko je Alen Menart iz Celja po objavi na FB- strani izbral prav mene za sodelovanje v svojem projektu oziroma pri uresničitvi ideje, da svoj turistični bon podari družini za nakup šolskih potrebščin.

Z objavo je pozval svoje prijatelje, naj storijo isto, in sprožil se je plaz občudovanja in pohval njegove geste. Vse, ki so to še želeli storiti, je usmeril name. Skrbno sem izbrala družine, ki potrebujejo pomoč (nekaj jih je seveda iz mojega kraja Štore, katerih razmere seveda bolj poznam.) To so družine z več šoloobveznimi otroki, družine, ki jih je prizadela kakšna huda bolezen ali izguba službe.

Alen je sam izbral družino, ki ima več otrok in jo pesti bolezen. Zelo povezovalno sva sodelovala. Spisek se je daljšal (približno 15 družin sva osrečila z boni, ki jih je bilo 35). Tako bodo starši lahko namesto šolskih potrebščin zdaj svojim otrokom kupili tudi oblačila in obutev ali kakšne priboljške, ki si jih sicer ne morejo privoščiti. Organizacijsko sva povezala družine. Nekateri pa so želeli ostati anonimni. Nekaj pripravljenih paketov sva kar sama prevzela v knjigarnah. Še bolj ganjena sva bila, ko so poleg bona ljudje segli dodatno v žep in nakupili ostale potrebščine ter celo prispevali denar. Ljudje, ki so svoje bone zapuili Alenu in meni, da bi pomagali, so bili iz Maribora, s Ptuja, iz Zreč, Ljubljane, Celja.

Hvala Alenu Menartu za zaupanje in sodelovanje, prav tako vsem, ki so se nama pridružili. Projekt še ni v celoti končan, a že zdaj sva dosegla želeno.

VERICA ŠTANTE

Nadaljevanje poslanstva

Rotary klub Celje je celo rotarijsko leto pod vodstvom predsednika Uroša Rošerja uspešno kljuboval zelo zahtevnim razmeram, povezanim s covidom. Predsedniku je uspelo člane kluba povezovati s pomočjo videokonferenc, ki so nadomestile redna ponedeljkova srečanja – seveda ni primerjave s srečanji članov v živo – in na ta način so lahko uspešno izpeljali velik del začrtanega programa.

V letu, ki se je v rotarijskem smislu izteklo julija, so se odzivali na številne stiske tako otrok kot starejše generacije in s podporo tudi medijske hiše Novi tednik in Radio Celje izpeljali nekaj odmevnih humanitarnih akcij: podelili so štiri prenosne računalnike osnovnošolcem ter enega Varni hiši Celje, ob božično-novoletnih praznikih so z dobrotami obdarili 75 starejših in osamljenih ter akcijo ponovili še za velikonočne praznike,

pripravili so več odmevnih humanitarnih stojnic, na katerih so zbirali sredstva za vse akcije. Ponovno so se povezali z ostalimi humanitarnimi klubi Lions, Leo, Enostavno pomagaj, z ostalimi rotary klubi, tudi z Rotary klubom Žalec, s podmladki klubov ter prostovoljci OŠ Lava ..., in dokazali, da združeni zmorejo več. 8. humanitarna dobrodelna tržnica v juniju je bila odlična osnova za novo veliko akcijo za varno hišo, saj želijo člani

z zbranimi sredstvi pomagati opremiti kuhinjo, ki bo izboljšala pogoje za bivanje mamic z otroki, ki se zatečejo v varen pristan. Združeno humanitarno tržnico bodo ponovili še v jesenskem času, saj želijo akcijo uspešno končati. Niso pozabili niti na brezdomce, Društvo Sonček in ostale pomoči potrebne.

Julija je Uroš Rošer vodenje Rotary kluba Celje predal novemu vodstvu in predsedniku Matjažu Preložniku, ki bo nadaljeval začrtane dolgoletne akcije.

Med prvimi napoveduje 9. združeno humanitarno tržnico oktobra v mestnem središču, s katero želijo združeni klubi pripeljati veliko akcijo nakupa nove kuhinje za varno hišo do konca.

Člani kluba in predsednik se iskreno zahvaljujejo za iskreno medijsko podporo Novega tednika in Radia Celje ter za podporo številnih drugih medijev, ki širijo zavedanje, da združeni zmoremo več, ter krepijo zaupanje med ljudmi, da humani-

Uroš Rošer (desno) je predal vodenje Rotary kluba Celje Matjažu Preložniku.

tarni klubi opravljajo zaupanja vredno poslanstvo.

Za Rotary klub Celje
MARIJANA KOLENKO

PREJELI SMO

Poštenje »teharskega plemiča«

Na Teharjah so nekoč dogajanja v tem vzhodnem predelu knežjega mesta zaznamovali teharski plemiči. Še dandanašnji vsakršno dobro dejanje označujemo s pridevnikom »plemeniti«.

Zakaj ta uvod? Tudi v teh časih sva z ženo na Teharjah srečala plemiča plemenitosti. Pri kamnoseštvu Granitex sva naročila izdelavo družinskega spomenika in ob prevzemu plačala kupnino z gotovino direktorju Danielu Vrečku. Tako on kot midva smo bili v časovni stiski in v tej naglici sva mu pomotoma naštela za okroglih tisoč evrov več od fakturiranega zneska. Nemalo sva bila začudena in presenečena, ko

naju je še isti dan, ko sva že prišla domov, poklical in nama povedal, da sva mu pri plačilu izročila preveč gotovine.

Nekaj plemenitega in redko videnege v sodobnem času! Zato, g. Daniel Vrečko, iskrena hvala za vašo plemenitost in poštenje. Pri vašem nadaljnjem delu vam želiva mnogo poslovnih uspehov!

JOŽE IN MAJDA
ARISTOVNIK
Rečica ob Paki

90,6

95,1

95,9

100,3

radio celje

Vedno z menoj!

Najprej so stanovanke ob pomoči zaposlenih na prizorišču domskih iger izobesili olimpijsko zastavo.

Olimpijski izzivi v preboldskem domu

Letošnje olimpijske igre na Japonskem so v marsičem posebne. To, kar je enako kot na prejšnjih igrah, je moč olimpijskega duha. Ta ostaja. Prevzel je tudi stanovanke in zaposlene v Domu upokojencev Franca Salamona Prebold. V posebnem olimpijskem tednu je na prizorišču najprej zaplapolala olimpijska zastava, stanovanke so se pogumno in ponosno merili v različnih disciplinah, nepozabno športno druženje so zaokrožili z zaključno slovesnostjo in s podelitvijo priznanj najuspešnejšim. Prava olimpijada v malem.

Nad največjim športnim dogodkom na svetu, olimpijskimi igrami, ki jih letos z enoletno zamudo gosti Tokio, se navdušujejo tudi preboldski enoti Doma upokojencev Franca Salamona Trbovlje. Kljub zgodnejšim uram redno spremljajo predvsem nastope naših športnikov in se tako kot vsa Slovenija veselijo velikih uspehov majhnega naroda, kot radi

rečejo. A niso samo navijaško, temveč tudi tekmovalno razpoloženi.

Domska olimpijada je trajala pet dni, stanovanke/tekmovalci pa so se pomerili v različnih disciplinah, med drugim v hoji, teku, vožnji z vozičkom in kolesarjenju ter v prav posebni olimpijski štafeti.

»Kot se za olimpijado spodobi, smo tudi mi najprej izobesili olimpijsko zastavo, ki je plapolala ves teden, ko so se naši stanovanke preskušali v različnih olimpijskih izzivih,« je povedala delovna terapevtka **Meta Rojšek Breznik**.

Najprej so stanovanke dodobra napeli možgane in se preizkusili v olimpijskem kvizu, na katerem so preverili svoje znanje o olimpijskih igrah. »Izvedeli smo veliko novega, na primer kdaj so bile prve olimpijske igre moderne dobe, kdo je napisal olimpijsko himno, kaj pomeni bela barva na zastavi. Stanovanke so vmes povedale še kakšno svojo zgodbo. Tudi brez petja ni šlo,« je uvod v igre povzela Rojšek Breznikova.

Olimpijski maraton, poligon in kolesarjenje

Prva tekmovalna disciplina je bil maraton, ki so ga izvedli na domskem parkirišču. Proga, ki je bila prilagojena vsem, je bila dolga 20 metrov. Tudi ob njej je vladalo pravo navijaško vzdušje. Naslednji dan so se varovanci doma v

Preboldu ob pomoči prstovoljk iz Medgeneracijskega centra Prebold pomerili na prav posebnem olimpijskem poligonu. Na označeni progi so morali reševati različne izzive in na koncu z metom žogice podreti še stolp iz pločevink. Zadnje tekmovalstvo je bila tekma v kolesarjenju, na katero so se tekmovalci podali še pod močnim vtisom enkratne zmage našega kolesarskega asa Primoža Rogliča. Terapevtke v domu so se resnično zelo potrudile, da bi vsem omogočile sodelovanje na kolesarski tekmi. »Tudi mi smo vozili na čas. Omejeno je bilo na pet minut. Zmagovalci smo bili vsi, saj je bilo najpomembnejše, da smo se dobro zabavali, se veliko smejali in se ob tem še razgibali,« še pravi delovna terapevtka in doda, da je resnično ponosna na vse stanovanke.

Ob koncu posebnih domskih olimpijskih iger je preboldski dom obiskala slovenska akrobatska smučarka Kaja Verdnic, ki se je udeležila zadnjih zimskih olimpijskih iger v Južni Koreji.

Tudi po končanih domskih igrah je med stanovanke še vedno prisoten pravi navijaško športni duh, ki ga je mogoče čutiti na vsakem koraku, še razkriva delovna terapevtka. Prav posebno navdušenje med stanovanke je vladalo ob spremljanju tekem slovenske košarkarske reprezentance.

LKK, foto: Meta Rojšek Breznik

Primož Roglič je z zlato kolajno v Tokiu poskrbel za pravo kolesarsko vročico tudi v Domu upokojencev Prebold.

Poligon so lahko nastopajoči premagali tudi v paru.

Anino v Pegazovem domu

Ana je žensko ime, ki ponazarja nežnost ter prijazen pogled na svet in soljudi. Vsako leto 26. julija v Pegazovem domu anino posebej obeležimo. Letos v Pegazovem domu godujejo dve Anici in pet An. Praznovanje aninega ni naključje, saj je Rogaška Slatina že od nekdaj povezana z imenom Ana.

Na začetku praznovanja je zbrane pozdravila direktorica Kristina Kampuš, ki je vsem Anam voščila ob prazniku. Dogodek je popestrila citrarka Barbara Kobula. S svojim čudovitim glasom in ubranim igranjem na citre se je dotaknila vseh prisotnih. Barbara je izdala svojo prvo avtorsko pesem, ki bo na sporedu TV Veseljaka, nam

pa jo je tudi premierno zapela in zaigrala. Stanovanke in stanovanke so na prireditvi

slišali kar nekaj zanimivosti o povezavi imena Ana z Rogaško Slatino.

Stanovanka Anica Čonč je o praznovanju povedala: »Bilo je zelo lepo. Ko sem stopila v kavarno Pegazovega doma, sem bila presenečena, saj nisem pričakovala takšnega sprejema. Ko se je prireditev začela, sem bila ganjena, še posebej ob zvokih citre in Barbarinega glasu.«

Stanovanka Ana Jevšenak je dodala: »Vse je bilo lepo, na koncu je dogodek popestrila še odlična sladica.«

Direktorica je vsem Anam ob čestitki podarila vrtnico, vsi zbrani pa so se posladkali z Anino sladico ter s kozarcem sladkega muškata.

Nikomur se ni mudilo, saj je Barbara po uradnem delu z veseljem še naprej igrala na citre, stanovanke pa so z njo prepevali ljudske pesmi. Naj se Anam uresniči vse lepe želje!

VALENTINA JECL, delovna terapevtka

Zakaj so luknje v škatli za pico ...

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Molčeca

Direktor kandidatki za tajnico: »Upam, da niste klepetulja in poslovnih skrivnosti ne trosite okoli.«
Ona: »Bodite brez skrbi. Lahko vam povem, da imam na banki več kot 10.000 evrov in to samo zato, ker sem znala molčati.«

Muhe

V restavraciji kampa se turist pritožuje upravniku: »Na stranišču je preveč muh!«
On: »Dam vam pameten nasvet: na stranišče pojdite med 13. in 15. uro. Takrat muh zagotovo ni!«
»Kje pa so takrat?«
»V jedilnici.«

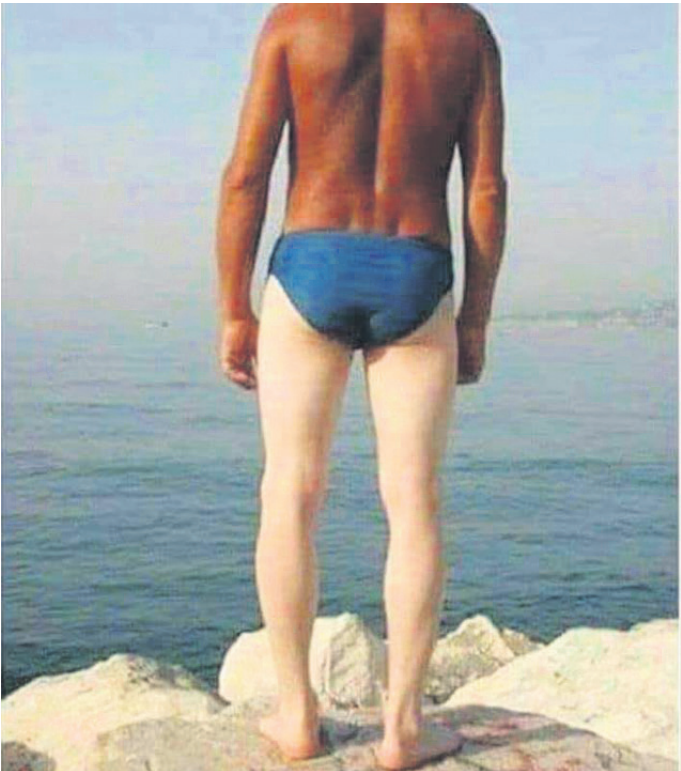
Višina

Tovornjak se bliža predoru. Pred njim stoji opozorilna tabla: Višina 4 m!
Eden od voznikov reče: »Kaj pa sedaj? Najin kamion je pol metra višji«
Drugi pa odvrne: »Nič hudega! Saj ni nobenega policaja!«

Pri 15 letih iščeš ljubezen svojega življenja. Ko si star 20 do 25 let, iščeš sorodno dušo. Po 30. letu pa nekoga, ki ti ne bo šel na živce pri jutranji kavi.

Ravno toliko, kot te stane žena, da se obleče, te stane ljubica, da se sleče ...

Gradbenik na dopustu

ASTRA & ZENEKA
Odsvetovana uporaba nad 65 let !!!

Tudi šoferji kamionov imajo včasih goste, ampak samo tiste lepo vzgojene...

Včasih nam je izvide pregledoval zdravnik, danes pa natakarkozmetičarka, frizerka...

Čudni cajti...

Oven

Življenje vam bo v teh dneh ponudilo izjemno lepe priložnosti, da zaživite bolj umirjeno in osrečujoče. Dnevi, ki prihajajo, v vas sprožajo velika pričakovanja, veliko moči in novega zagona, ki ga boste koristno uporabili predvsem na poslovnem področju. Venera še ta teden biva v znamenju device, kar vam bo odprlo oči predvsem glede ljubezni. Na silo ne gre nič.

Bik

Sonce v levu bo vaše razpoloženje spreminjalo, ravno tako tudi vaše počutje, kar vam v določenih trenutkih jemlje energijo in moč. Vse, kar boste naredili, morate dobro premisliti. Opravkov bo veliko, ravno tako veselja na družabnem področju. Nikakor ne boste uspeli nekoga izključiti iz svojih misli, kar se bo močno izražalo na vašem delovanju. Srečni boste.

Dvojčka

Vsekakor so pred vami naporni dnevi, ki pa bodo tudi izjemni po svoji veličini. Dogajale se vam bodo velike spremembe, presenečali vas bodo ljudje okoli vas. Nikar se v teh dneh ne ravnajte po svojih nenavadnih načelih, prepustite se raje usodi in trenutnim situacijam, ki se lahko menjajo v zelo kratkem času. Sreča se vam lahko nasmehne popolnoma nepričakovano.

Rak

Malce so se razmere umirile, vi pa že delate načrte, kako naprej. Nekdo vas bo prijetno presenetil, zato se kar prepustite veselju in novemu pričakovanju. Veliko lahko v tem času naredite zase na poslovnem področju, kar pa ne pomeni, da vam bo vse padlo kar v naročje. Nasprotno od tega, trudili se boste po svojih najboljših močeh in pri tem delovali nekoliko skrivnostno.

Lev

Prepustite se energiji, kajti presenečenj tudi za vas ne bo manjkalo. Vpliv planetov bo spodbuden tudi za ljubezen, zato ne zamudite izjemne priložnosti. Še nekaj trenutkov, nekaj dni boste blesteli pod mogočnim vplivom leva, zato dobro izkoristite vsako priložnost, ki vam jo vpliv Sonca ponuja. Venera bo poskrbela, da ne boste rinili z glavo skozi zid, ampak boste vse dobro premislili.

Devica

Malce občutljivejši boste v teh dneh, zato pazite, da se komu ne zamerite. Svoje organizacijske sposobnosti tokrat uresničite tudi v praksi, pri tem vam bo v veliko oporo Venera, ki biva v vašem znamenju. Mars vam bo v devici prinašal neko novo priložnost na delovnem področju, zato zavijajte rokave. Veliko bo v teh dneh odvisno od vas, zato naredite tako, da boste srečni.

Tehcnica

Neodločno boste stali pred dvema odločitvama. Svetujemo vam, da se tokrat posvetujete z nekom. Kar veliko obveznosti je še pred vami, zato se nikar ne ubadajte z nepomembnimi malenkostmi. Nekaj energije morate usmerjati tudi na svoje zdravstveno stanje, predvsem se koncentrirati na težave, ki izhajajo iz psihičnega stanja. Umiritev vam bo prinesla največ uspeha.

Škorpion

Izkoristite čas, ki je pred vami v svoje dobro, saj stojite pred večjo, prelomno situacijo. Po eni strani se sprememb veselite, po drugi stani pa s strahom opazujete, da ne bi na dan prišle blokade, ki ste jih pustili v preteklosti. Odlično se boste počutili med ljudmi, ki vam veliko pomenijo, kar vam bo dvigovalo moč in povečevalo samozavest.

Strelec

Več pozornosti morate v teh dneh nameniti svojemu partnerju, saj ga zaradi neprestanega hitenja in vznemirljivega vzdušja kar zanemarjate. Zakomplicirate lahko zaradi malenkosti, ki predstavlja nepomembno točko v razmerju. Previdnost velja tudi pri finančnih zadevah. Pot, na katero ste se želeli odpraviti, boste po daljšem premisleku prestavili.

Kozorog

Nikar si teh dni ne otežujte še bolj, kot je to nujno potrebno. Strahove morate izključiti in se raje zamisliti, zakaj sploh obstajajo v vaših mislih. Nikakor se ne boste uspeli posloviti od preteklosti, zato boste veliko energije porabili z prazen nič. Skušajte ujeti ravnotežje med čustvi in razumom. Odpravil se boste na krajšo pot, ki vam bo prinesla veliko veselja in sprostitev.

Vodnar

Navidezno se boste ravnali po nasvetih drugih, v resnici pa delali po svoje. Vpliv Saturna v vašem znamenju vam prinaša stiske in napetosti. Skušali boste realizirati vse načrte in v mislih že drveli v naslednji teden in predvsem kritično opazovali situacije, ki se bodo odvijale v tem obdobju. Poskrbeti morate za sprostitev, saj vam zadeve uhajajo iz rok.

Ribi

Zgodilo se vam bo nekaj zares izjemnega. Naj tokrat ne odide mimo vas. Saj veste, za svojo dušo potrebujete ljubezen in romantiko in hitrejši utrip srca. Kljub sreči, ki jo boste doživljali, vam bo takoj jasno, da morate vso zadevo dati skozi sito, ker ne bo vse zlato, kar se sveti. Lekcije, ki jih boste osvojili, ne bodo najlažje, zato naj bo razum tisti, ki vas bo postavil na realna tla.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA ASTROLOGINJA GORDANA.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265, 090 64 30** in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

[illegible]

1			9			3	8	
3			4				9	
4			5	8				
		8		2		1		
	1	7				6		
		6		5	8	7		9
	9						3	2
	5			1				6
				3	6			

		5		7				9
4	1							
				9	3	8		5
		6		8			4	
			3			9	2	
		4	5				3	
8	9			4	1			
	7				8	1		
					5	2		

4	9	1	6	7	3	5	8	2
6	7	5	2	8	1	4	3	9
2	8	3	4	9	5	7	6	1
8	6	7	3	4	9	2	1	5
3	4	2	5	1	8	6	9	7
5	1	9	7	2	6	3	4	8
1	5	4	9	6	7	8	2	3
7	2	8	1	3	4	9	5	6
9	3	6	8	5	2	1	7	4

5	3	7	8	1	6	9	4	2
9	8	6	5	2	4	3	7	
2	4	1	7	3	9	5	8	6
8	5	3	1	6	2	7	9	4
1	7	4	9	5	8	2	6	3
6	2	9	3	4	7	1	5	8
7	6	2	4	9	1	8	3	5
4	9	5	2	8	3	6	1	7
3	1	8	6	7	5	4	2	9

Geslo iz številke 31: Olimpijci navdušujejo.

1. do 3. nagrado, Kuharske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice ter majico NT&RC, prejmejo: **Josefina Potrafke iz Laškega, Sonja Besednjak iz Celja in Irena Munda iz Maribora.**

Nagrajencem čestitamo. Nagrade jim bomo poslali po pošti.

Vedn♥ z men♥j!

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21			

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izzreban, dovoljuje objaviti svojega imena, primka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisma preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicše soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

**Upoštevali bomo
samo rešitve na
kuponu, ki ga
lahko pošljete
po pošti ali
prinesete v
uredništvo.
Geslo lahko
pošljete tudi po
elektronski pošti
na naslov
tea.podpecan@
nt-rc.si**

**DRUGAČNI.
BOLJŠI.**

**V naše križanke smo pripeljali lepe besede,
ki so pri drugih še vedno brez razloga prepovedane.**

»Everesting« na Boč za pomoč šolarjem

Urban Šipeč, športni pedagog v II. osnovni šoli v Rogaški Slatini, je minulo nedeljo, na dan zaključka olimpijskih iger, nekaj po 20. uri uspešno končal zahteven celodnevni športno-humanitarni projekt. V okviru t. i. kolesarskega »everestinga« je prekolesaril 8.848 višinskih metrov, toliko kot je visoka najvišja gora na svetu Mount Everest.

Od zgodnjega jutra in vse do večera se je vzpenjal iz Irja do lovskega doma na Boču. To je moral za dosego cilja storiti kar 23-krat zaporedoma, kar je pomenilo približno 15 ur neprestanega kolesarjenja. Pri izvedbi podviga so mu pomagali tudi kolegi kolesarji, njegov podvig pa so spremljali družinski člani, prijatelji, znanci in drugi obiskovalci.

Urban Šipeč želi s kolesarskim »everestingom« zbrati 8.848 evrov za učence slatinskih osnovnih šol, ki prihajajo iz socialno ogroženih družin in za šolanje potrebujejo dodatno denarno pomoč.

Podrobnosti o projektu so na spletni strani II. OŠ Rogaška Slatina, kjer je objavljen tudi transakcijski račun, na katerega je še do 20. avgusta mogoče nakazati denar za pomoč učencem.

RG

Foto: II. OŠ Rogaška Slatina

Nedeljsko olimpijsko Laško

Ob koncu olimpijskih iger v Tokiu in ob velikih uspehih naših športnikov je v nedeljo v olimpijskem duhu utripalo tudi Laško. Občina in Stik Laško sta v sodelovanju s Pivovarno Laško Union v mestu pripravila posebno olimpijsko dogajanje in vzdušje, ki ga je popestrila Vaška godba z Vrha nad Laškim.

Ponosni na naše olimpijce so v Laškem ulice preimenovali po naših vrhunskih športnikih, med obiskovalce, ki so se lahko vpisali v spominsko olimpijsko knjigo, so razdelili 1.825 vrčkov piva, toliko kot je letnica ustanovitve Pivovarne Laško. »Laško je mesto, kjer cenimo vztrajnost. Naše mesto je preplavljeno s športnim duhom, z duhom olimpizma, ki so ga s poletno vročino k nam naravnost iz Tokia prinesli uspehi naših športnikov,« so sporočili iz olimpijskega Laškega.

RG, foto: Jaka Teršek

Na obisku anakonda in legvani

V Mozirskem gaju ta konec tedna niso v ospredju cvetje in vrtovi, temveč eksotične živali. Tradicionalna poletna razstava, za katero poskrbi Društvo ljubiteljev eksotičnih živali Bioexo, je na ogled od danes do nedelje.

Na njej si je mogoče ogledati anakondo, legvane, ptičje pajke, orjaške kopenske želve, eksotične ptice in kuščarje. Spremljevalni program med drugim obsega vodene dejavnosti, katerih namen je odpravljanje strahu pred tovrstnimi živalmi. In ne skrbite, če se morda ne počutite dobro v njihovi družbi. Razstava bo pod za to namenjenimi šotori in pri kozolcu, zato se ji lahko tudi izognete.

ŠO

Razstavo pripravljajo člani Društva ljubiteljev eksotičnih živali Bioexo v sodelovanju z Mozirskim gajem. (Foto: Mozirski gaj)

Glas hmeljarjev bosta širila Taborčana

Združenje hmeljarjev Slovenije vsako leto na Dnevu hmeljarjev v Braslovčah razglasi hmeljarskega starešino in princeso. Letošnji starešina je postal hmeljar Milan Lesjak iz Ojstriške vasi, princesa je Tea Pustoslemšek iz Kaple.

Le nekaj dni po prejemu naziva, ki ga je Milan Lesjak izjemno vesel, so se že začele prve obveznosti v tujini. A to za prekaljenega hmeljarja, ki je s hmeljem povezan že od otroštva, ne bo težava. Odraščal je na kmetiji, kjer ima hmeljarstvo stoletno tradicijo. Dvainpetdesetletnik hmelj trenutno prideluje na šestnajstih hektarjih. Vse skupaj je veliko lažje, ker mu pri obdelovanju petintridesetih hektarjev obdelovalnih površin in trinajstih hektarjih gozdov pomagajo štirje sinovi.

Da na mladih svet stoji, dokazuje tudi letošnja hmeljska princesa Tea Pustoslemšek iz Kaple. Štiriindvajsetletna diplomirana tekstilna inženirka v prvi vrsti obožuje šivanje, a še vedno najde dovolj časa, da priskoči na pomoč pri delu na domači kmetiji, kjer hmelj pridelujejo na enaindvajsetih hektarjih. Pomaga pri vseh stopnjah njegovega pridelovanja. Na vprašanje, katerega opravila se najbolj veseli, v smehu odvrne, da to ravno nobenega, a ji ni nikoli težko pomagati. »Najljubše mi je »štrajfanje«. Ljudje mislijo, da je to zelo zahtevno delo, a ni. Najmanj se veselim obiranja, ker takrat hmeljarji delamo štiriindvajset ur na dan. Ne začnemo zgolj zjutraj in končamo zvečer, temveč se delo zavleče pozno v noč,« prizna mlada Savinjšanka.

ŠO

Hmeljarskega starešino Milana Lesjaka in princeso Teo Pustoslemšek je Združenje hmeljarjev Slovenije razglasilo v nedeljo na Dnevu hmeljarjev. (Foto: TT)